

A NYÍREGYHÁZI
KRÚDY GYULA GIMNÁZIUM
ÉVKÖNYVE

2002-2003

A
NYÍREGYHÁZI
KRÚDY GYULA GIMNÁZIUM
ÉVKÖNYVE
2002-2003

Felelős kiadó

Sallai Judit

igazgató

Szerkesztők

Birkó Sándorné

Kajatin Béla

Dr. Tóthné Kéner Beatrix

Készült

Örökségünk Kiadó Bt.

Nyíregyháza, Bercsényi u. 13.

Tel./fax:

(42) 401-011

(20) 9333-423

E-mail: oroksegunk@chello.hu

... és mégis szép volt! ...

Augusztus végén a tanév előkészítésekor már nem dübögtek léptei az igazgatói szoba padlóján, nem vágta ki erélyes mozdulattal az iroda ajtaját, és a magas ősz hajú „nagy fehér főnök” nem lépett be sem az igazgatói, sem a nevelői szoba, de még a gimnázium ajtaján sem. Nem lépett be, hiszen kilépett ... Kilépett az élők számára fenntartott evilági létből, egy számunkra még ismeretlen, de az Ő fájdalmaira enyhülést hozó más-világba. Nyugovóra tért a nyughatatlan, mindig munkálkodó ember, és mi ittmaradtunk csak álltunk döbbenetben, és nem találtuk a helyünket és a szavakat sem a hiány enyhítésére. Szeptember 2-án viszont belehasított ebbe a bénító csendbe a tanév kezdetét jelző csengőhang, és ez mindannyiunkat visszarántott a hétköznapok realitásába.

Hogy mi volt akkor, szeptember 2-án a realitás? Az éppenhogy befejeződött építkezés, az évkezdő közös iskolatakarítás, és egy megújult, immáron egységes stílusú, hangulatossá vált épület, amelybe sok helyről és nagy felületeken át süthet be a derűt hozó, melengető napsugár. Az esztétikus, barátságos atmoszférát sugárzó, világos, napfényes aula és galéria sok-sok diákot marasztalt itt délutánonként is beszélgetni, zenélni. Együtt örült a szép, új környezetnek tanár és diák egyaránt. Közben, novembertől megkezdődtek a tanulmányi és sportversenyek, amelyeken az idén is számos szép, értékes eredmény született, tovább népszerűsítve iskolánkat megyei és országos viszonylatban is. A legfényesebbek között Tarcsay Ákos biológia OKTV 10. helyezése, ugyanezen versenyen Szatmári Péter 15. helye, Koncz Gábornak az Arany Dániel Matematika Versenyen elért 5. helyezése, Gergely Katalin Kazinczy érme, Dávid Zoltán atlétikai diákolimpiai arany érme, Szoboszlai Kitti sakk diákolimpiai 4. helyezése szerepel.

Eközben a végzősök magas színvonalú szalagavató műsora, és a már hagyományos krúdys programok közösségformáló eseményei csempészték mosolyt, vidámságot, színt a tanév dolgozó hétköznapjaiba. A fergeteges hangulatú verébavató, a meghitt karácsonyi ünnepség, a hippi-korszakot idéző happeningekhez hasonlatos 24 órás kosárlabda buli, a farsangi maskarás egész napos „felvonulás”, a sportos végzős búcsúztató. Ezekhez sorakozott fel a május végi „Kerti-party”, amely az idén először a megszépült épület és a gyönyörűen átalakult, kizöldült, tavaszillatú belső udvarunk – a „krúdys Versailles” – avató ünnepsége is volt. Ezen köszöntük meg egyúttal a munkákban közreműködő sok-sok embernek a segítséget, támogatást. A diákok és tanárok közös műsorának hangulata, színvonala, bája, szívet-melengető érzéssel töltött el minden jelenlévőt. Ekkorra készült el teljesen – a most már Színbád álomvilágát idéző hangulatú – étterem belső díszítése, amely a felújítási munkálatok ez évi utolsó momentumáé.

A tanévet záró érettségi vizsgákon – az elvárásainknak megfelelően – jól felkészült, felnőtté érett diákjaink feleleteiben gyönyörködhettünk, és megállapíthattuk ismételt, hogy a 2002/2003-as tanévben is jó volt krúdysnak lenni tanárnak és diáknak egyaránt. Tehát az év eleji gyász után a fájdalom lassan enyhült, és a sokszínű, változatos események sorozatában mindenki kedvére válogathatott. Így az év zárásakor úgy érzem, egyetértészem velem Kedves Olvasó, ha azt mondom ez a tanév „mégis szép volt”.

*Sallai Judit
igazgató*

Az iskola története

1969-re készült el az iskola első épülete, amelynek a környékén akkor még zöldséges és gyümölcsös kertek voltak. A gimnázium a nevét a város polgáraitól kapta: mivel az épület a Krúdy közben állt, egyszerűen csak „Krúdy”-nak nevezték. Így Krúdy Gyula, az ismert író, a város szülőtte, lett az iskola névadója. Az ünnepélyes avatón díszvendégként az író lánya, Krúdy Zsuzsa is jelen volt.

A kezdetben meglévő szakközépiskolai osztályokat 1974-ben egy másik iskola vette át, így iskolánk tisztán gimnáziumi profilú osztályokkal működött. A matematika és biológia tagozatos képzés mellett általános tantervű osztályok is indultak.

Az 1978-ban bevezetett fakultáció miatt a tagozatos képzést nem folytathattuk, 1987-ben azonban újra indulhatott egy speciális matematika tantervű osztály.

A tantestület folyamatosan dolgozott a pedagógiai és szakmai fejlesztéseken, így 1991-ben megkezdődhetett egy hatosztályos gimnáziumi képzés programjának kidolgozása. A kísérlet dokumentumait a Művelődési és Közoktatási Minisztérium minden változtatás nélkül elfogadta. Ez a tagozat 1992/93-ban indult.

Az 1995/96-os tanév végén – a tantestület, a tanulók és a szülők példás összmunkájának köszönhetően – két hét alatt átköltöztünk új iskolaépületünkbe (Epreskert út 64).

Az épületcserére a városi Önkormányzat döntése alapján került sor, mivel a régi, számunkra szűkké vált iskolaépület felújítását pénzügyi okok miatt nem engedélyezték, bár a bővítési tervek már készen voltak. Az új épület megfelelő nagyságú, de igen leromlott állapotú volt. Az épület felújításának tervei igen gyorsan elkészültek.

Az 1997/98-as tanévet végigkísérő építkezés munkálatai azonban csak az oktatási szárnyat érintették. Így az 1998/99-es tanévet egy nagyon felemás épületegyüttesben kezdhettük el, de bíztunk a közeli folytatásban.

Örömteli előrelépésünkhöz soroljuk azt is, hogy 1998. szeptemberétől – régi hagyomány újraélesztésével – emelt szintű biológiaoktatás indult.

2002 tavaszán elkezdődött az épületfelújítás II. üteme, mely szeptemberre, az iskolakezésre készült el. 2003 tavaszán újra gyarapodott az iskola: elkészült a belső udvar, amely a díszburkolattal és a parkkal a tanulók kedvenc pihenőhelye lett a tanév végi hetekben.

A 2002/2003-as tanévet évfolyamonként egy hatosztályos, egy emelt szintű matematika tagozatos, egy emelt szintű biológia tagozatos és egy általános tantervű osztállyal indítjuk. Az összesen 18 osztályban 635 tanuló kezdi meg az új tanévet.

The history of our school

The first building of our school was completed by 1969 which was surrounded by vegetable gardens and orchards. The citizens gave the name of our school: as the building was situated in Krúdy alley the inhabitants called it simply „Krúdy”. This way our school became Krúdy Gyula Secondary Grammar School. Krúdy was a well-known writer who was born in this town. One of our guests at the ceremonial naming of our school was Zsuzsa Krúdy, the writer's daughter.

The vocational classes were taken over by another school, so our school operated as a secondary grammar school. Besides the classes that specialised either in mathematics or in biology we have classes on the basis of the general curriculum.

In 1978 specialised classes could not be continued because a new system of optional subjects was introduced instead. However, we managed to revive classes specialising in mathematics in 1987.

Our teachers worked on improvement in pedagogy and in their subjects, as well. So 1991 we launched the plan of the six-year-system at secondary school. The Ministry of Culture accepted the documents of the programme without any change. The six-year-system was introduced in the 1992/93 school year.

At the end of 1995/96 school year thanks to our staff's work, our pupils and their parents' outstanding help we moved into our new building within two weeks. (64 Epreskert street)

We had to change buildings because of the city council's decision. They did not allow us to extend our building, though the plans for it were ready. The „new” building was big enough but it was in a bad state of repair. But the reconstruction plans for the building were worked out very soon.

By the first of September 1998 the reconstruction work of the educational wing had been completed.

We consider our classes specialised in biology to be a joyful progress, which was started again in 1998. It was a revival of an earlier tradition.

In the spring of 2002 the second phase of the renovation began which was completed by September, the beginning of the term.

In the spring of 2003 the school grew in beauty again: the inner yard was completed, which with its ornamental pavement and park became the students' favourite resting-place during the last weeks of term.

We will start the 2002/2003 school year with a class worked on six-year-system, with a class specialised in mathematics, a class specialised in biology and a class on the basis of the general curriculum. Some 635 students can start their new school year in eighteen classes.

Kurze Geschichte der Schule

Das Schulgebäude, das damals noch von Obst- und Gemüsegärten umgeben war, wurde 1969 fertiggestellt. Das Gymnasium erhielt seinen Namen von den Bürgern der Stadt. Da das Gebäude in der Krúdy-Gasse stand, wurde es kurzerhand „Krúdy“ genannt. Gyula Krúdy, der bekannte Schriftsteller, der Sohn der Stadt wurde so nach dem Volksmund der Namensgeber der Schule. Der feierlichen Namensverleihung wohnte auch die Tochter des Schriftstellers, Zsuzsa Krúdy als Ehrengast bei.

Die anfänglichen Fachmittelschulklassen wurden von einer anderen Schule übernommen, so funktionierte unsere Schule mit reinen gymnasialen Zügen weiter. Neben den Klassen mit erweitertem Mathematik- und Biologieunterricht wurden auch Klassenzüge mit allgemeinem Lehrplan eingeführt.

Wegen der Einführung der Fakultation im Jahre 1978 wurden die Spezialklassen nicht weitergeführt. 1987 ist aber wieder eine Klasse mit speziellem Lehrplan in Mathematik eingeführt worden.

Das Lehrerkollegium arbeitete ständig an der Weiterentwicklung der pädagogischen und fachspezifischen Projekten. So konnte 1991 ein sechsjähriger gymnasialer Zug eingeführt werden. Die Dokumentation des Projektes wurde von dem Ministerium für Bildung und Unterricht ohne Änderung angenommen. Dieser Klassenzug im Schuljahr 1992/93 Startete.

Am Ende des Schuljahres 1995/96 zogen wir – dank der vorbildlichen Zusammenarbeit des Lehrerkollegiums, der Schüler und der Elternschaft – in unser neues Schulgebäude (Epreskert Str. 64.) in zwei Wochen um.

Zum Tausch der Gebäude kam es auf Grund einer Entscheidung der städtischen Selbstverwaltung, da die Erweiterung des alten, klein gewordenen Schulgebäudes aus finanziellen Gründen nicht genehmigt wurde, obwohl die Erweiterungspläne bereits fertig waren. Das neubezogene Schulgebäude war groß genug, war aber in einem heruntergekommenen Zustand. Die Rekonstruktionsentwürfe wurden schnell fertiggestellt und im September 1998 war schon die erste Phase der Rekonstruktionsarbeiten – die des Unterrichtsflügels – abgeschlossen.

Ein weiterer erfreulicher Fortschritt ist für uns, dass wir ab September 1998 – treu den alten Traditionen – die Biologie wieder in erhöhter Stundenzahl, in Spezialklassen unterrichten können.

Im Frühling 2002 begann die zweite Phase der Renovierung des Gebäudes, die im September, zum Beginn des neuen Schuljahres abgeschlossen wird.

Im Frühling 2003 wurde die Schule noch attraktiver: man beendete die Arbeiten am Innenhof, der mit seinem gezierten Pflaster und dem Park in den letzten Wochen des Schuljahres zum beliebtesten Ruheplatz der Schüler wurde.

In dem neuen Schuljahr 2002/2003 beginnen wir den Unterricht mit einem sechsjährigen gymnasialen Zug, mit je einer Spezialklasse in Mathematik und Biologie und mit einer allgemeinbildenden Klasse insgesamt mit 18 Klassen und 635 SchülerInnen.

Öreg szó ifjakhoz

A szabadságharc és Kossuth emléke Krúdy publicisztikájában

Rádiós megemlékezés október 21.

Részletek

Krúdy Gyula születésének 124. évfordulóján a hírlapíróra emlékezünk. Számára a publicisztika nemcsak kenyérkereső robot volt. Pesti toronyörként pártatlanul, kívülről, felülről szemlélődve, kávéházi, kocsmái asztaloknál csöndes megfigyelőként írta azt a világot, amelyet maga körül látott. Bármilyen aprócska tény működésbe tudta hozni eleven kifejező készségét.

A *Kossuth-évben és a szabadságharc 155. évfordulóján* érdekes lehet hallani azt, hogyan élt 1848 emléke Krúdy gyermekkorában az öregek között, majd később az I. világháborús és a Trianon sújtotta Magyarországon.

A részleteket a Magyarország és a Reggel című napilap cikkeiből válogattuk, ahová – évtizedeken át – a publicisztika összetéveszthetetlen hangú mestereként küldte írásait.

Múlt idők dicsérete

Egy öregember koporsójánál

(Magyarország 1925. március 11.)

Minden nagyfa alatt, minden katedrán, kályha mellett vagy karosszékben ülni kellene egy régés öregnek, aki mindig csak a tetszetős, illúziós múlt időkről beszélgetne az unokáinak, hogy közülünk senki soha el ne felejtse, hogy kik és mik voltunk. A bölcsesség szemüvegét, a várakozás és a türelem lábbelijeit, (nem pedig a néha veszedelmesbe sodoró varázscsizmákat) a merengő gondolkodás sugárait kell ajánlaniok ez öregeknek a vérbeborult virtusok helyett, amelyek olyan ijesztő szakadékok felé ragadnak...

Néha elgondolkozom magamban, miféle tekintettel, véleményel nézegethet körül az az ember Magyarországon napjainkban, aki nem látta a háború előtti országot! Mit szól büszkeségeinkhez, nemzeti erőnkbe vetett törhetetlen hiteinkhez, történelmi méltóságunkhoz, aki a két szemével nem látta ugyancsak ennek az országnak hatalmasságát, terjedelmességét, szépségét?

Tudja-e azt értékelni a régi Magyarországot nem ismerő ember, hogy ebben az országban a legédesebb ital volt a szabadság; a szívünkbelől és testünkbelől való kenyér a magyarságunk; az álmunk és ébrenlétünk a függetlenségünk!

Októberi hónapok templomában

(A Reggel 1926. október 4.)

Csak a kalendáriumot ne nézegessük... Most is, íme egy különös dátumot mutogat elénk forgandóságában, október 6.-ának napját, – amelyre alig emlékeztünk több, mint egy évtized óta, amely idő alatt annyi október 6.-kát jegyzett föl a magyar történelem...

Már úgysem élnek ők, az öreg negyvennyolcas honvédek, akik ezen a reggelen elővették barna attilájukat (amelyet éppen azért varratott ilyen színűre Kossuth, hogy meg ne lássék rajta a vérfolt), kisimitották gyakran lakat-alakú vén szakállukat (amely szakállnak talán éppen az örökös hallgatás miatt volt ilyen alakja), elővették régi lobogójukat, amelyet valahol nagyon elrejtegetve tartogattak a XIX. században olyan szénakazlakban, amelyeket sohasem hánynak szét, vagy pedig padláson, ahová csak a kísértet téved...

És október 6.-ának reggelén Magyarországnak minden templomában rekviem volt, amelyen fekete mise-mondó köntösben jelent meg a pap, a hazafias honvédhelyőrségek parancsnokai díszszakaszt vezényeltek a templom elé, amely a szolgálati szabályzatok betartásával tisztelgett, amikor az öreg honvédek, a negyvennyolcas bajtársak bevonultak a templomba a maguk gyászmiséjének meghallgatására...

Emlékké hervadt a hősöknek az alakja, akikre nemzedékek csodálkozva néztek föl; magyarázatokat kívánnak eszmék, amelyeket valaha minden magyar ember a szívében hordott; a kriptaajtót végleg rázártuk Magyarország történelmének jóformán egy egész századévére, amikor megérkezett egy új századév, amely szokatlanságával, érthetlenségével már annyi eszméletet sem hagy a magyarban, hogy atyáiról megemlékezzenek...

A magyar szobor megmozdulásáról

(A Reggel 1927. május 9.)

Az aradi szobor tehát hazajön.

Mély kondulással zendül föl az emlékezet a magyarság elvarázsolt harangjában, - mintha tengerszem mélyéből hallanánk a hangot: Arad, szabadság-szobor, Kossuth és tizenhárom tábornoka... Az aradi szabadság-szobor, amelynek mása ott volt sok magyar házban, egy nem is valószínűleg megnevezhető állapotban, hanem csak a szív kápolnájában; az aradi szabadság-szobor, amelyhez október 6.-án az ország minden tájkáról elzarándokolnak apáink, nagyapáink, hogy e szobortól merítsenek erőt a nemzeti ideálok további építéséhez. A szobor útrakel Aradon, hogy szellemalakban, látományként, mint valaha a kereszt a csüggedő kereszténység előtt, megnyilatkozzon ennek a mai nemzedéknek, amely talán már félig-meddig el is felejtette a régi Magyarország szobrait.

Kállai Tamás hozza haza az aradi Szabadság-szobrot. Fölajánlván a magából olyan műkincseket cserébe a szoborért, amely a műkincsek elkötyavetyélését jelenthetné minden más ide-

gen nemzetbeli ember előtt, aki nem tudja, hogy mit jelent – magyarnak lenni és álomtalan éjszakán Aradon járni.

A régi Magyarország jön a szoborral, igaz, hogy mély gyászban és vértanúsággal, de töretlenül, épen, fenségesen, mint akár a század, amely a nagy emberi ideálokat szülte.

A legszebb magyar férfi és a legtragikusabb magyar halott

(A Reggel 1927. október 31.)

Kossuth Lajos kétszer hódította meg nemzetét: 1848-ban, amikor a legszebb magyar férfinak mondják őt az emlékezetek, és 1849-ben, amikor a legtragikusabb magyar halottnak mondja őt a történelem, amely lépésről-lépésre követte őt. Kossuth harmadik bevonulása most következik abba a Magyarországra, ahonnan ő voltaképpen soha el nem ment, csak a magyarok szemei nem látták őt maguk előtt mindig a bibliai tűzszlop biztonságával. Mindig itt volt, – vérvó honfiszívben és az álomba oltatott kiáltásokban, amelyek a magyarság legmélyéből jönnek, onnan, ahol aranyunk termett.

Mindnyájan tőle eredtünk, akik láttunk valamit a XIX. századból, és amely gyönyörű századot nem fogjuk többé fölcserélhetni olyan idővel, amelyet magyar gondolat teremthet. – És most is, Kossuth harmadik hódításánál, mélyen tisztelt szerkesztő Barátom, megint csak halljuk azt a hangot, amely az éjbe, vészbe, poklok búbánatába eltemetkezett Magyarországot egykor életre ébresztette, – megint

A legszebb magyar férfinak mondják őt az emlékezetek

Öreg Kossuth apánk

csak halljuk azt a jajkiáltó zokogást, amely Magyarországot megrendítette, amikor az öreg Kossuth apánk se tudott többé ellenállni az időnek, megtért holtan az országba, amelyet Ő alapított az Árpádok után. Vajon milyen lesz harmadik hódítása Magyarországon? – kérde ablakom előtt az utolsó leveleit hullajtató nyárfa. . .

Tudja-e azt értékelni a régi Magyarországot nem ismerő ember, hogy ebben az országban a legédesebb ital volt a szabadság; a szívünkbeli és testünkbeli való kenyér a magyarságunk; az álmunk és ébrenlétünk a függetlenségünk!

Összeállította: Birkó Sándorné tanárnő

A múlt öröksége

Emlékezés Győrben a 10 éve elhunyt Lőrincze Lajosra

LŐRINCZE LAJOS:

Gondolatok a jó magyar kiejtésről

(a Kazinczy-verseny 1967. évi döntőjén)

A győri Kazinczy Gimnázium nagyszerű hagyomány alapkövét rakta le az elmúlt esztendőben, amikor vállalta, hogy megszervezője, gazdája lesz azoknak az országos kiejtési versenyeknek, amelyeken eldől; kik kapják a legpéldásabban beszélő középiskolások számára alapított Kazinczy-érmet.

Az első országos találkozó után csak egy év telt el, s most ismét Kazinczy nevében gyűltek össze itt az ország középiskolásainak küldöttei, hogy tudásukat összemérjék, hogy a szép magyar szó kultuszának áldozzanak. Kazinczy emlékének ilyen módon való ápolásában követendő példát láthat nemcsak ez a város, ez a megye, hanem az egész ország arra: hogyan lehet élővé, valósággá tenni egy intézmény és névadója között a kapcsolatot, hogyan válhat a múlt öröksége jelent megtermékenyítő, jövőt építő erővé.

Ez a nagyszerű kezdeményezés azonban – jól tudjuk – akkor éri el igazán a célját, akkor lesz igazán jelentős azok számára, akik most az ország minden részéről összegyülekeztek – s majd ezután is minden évben össze fognak gyülekezni –, ha a Kazinczyra való emlékezés, a szép magyar beszéd kultusza, nem egyetlen ünnepi alkalom lesz, hanem megtermékenyíti, gazdagítja a munkás hétköznapokat is.

S ha ezt eléri, akkor nemcsak az a néhány nyertesünk van és lesz, akit itt vagy másutt dobogóra állítunk és megjutalmazunk. Nyertes lesz mindenki, aki gazdagabb lett azzal, hogy jobban, szebben tud beszélni, s hogy egy-egy nagy szellemnek, nyelvünk kiváló művészenek a mondanivalóját mások számára is jobban, szebben tudja közvetíteni.

WASS ALBERT:

Egységes magyarság

Ahhoz, hogy szólhassunk valamit magunkról, s arról, ami bennünket összeköt, meg kell vizsgálnunk becsületesen magyarságunk fogalmát és az egység jelentését.

Mindenki önmagán keresztül méri le a fogalmakat. Számomra magyarságom ezt jelenti: mint ember, vérség és lelki alkat szerint egy családhoz tartozom. Ezt a családot szeretem érényeivel és bűneivel együtt, s javáért munkálkodni életem értelme ezen a földön. Tehát ember vagyok, s ezáltal magyar. Mennél inkább sikerül embernek lennem, annál igazabb, tisztább és termékenyebb lesz magyarságom is.

Magyarságom a gyökér, mely hozzáköt földhöz s nemzethez. Emberségem a korona, mely a fa törzsét egyenesen nőni tanítja, s mindig fölfelé. Hogy amellet a magyarságom helyhez kötött, abban nincsen semmi meglepő. Magyarország a hazám, de Erdély az otthonom, s ezt nem is akarom soha elfeledni.

Mi az egység? Ha mindannyian egyet akarunk. Ha mindannyian másképpen is akarjuk azt az egyet, már akkor is egység az. Ha külön utakon indulnak emberek közös kincset keresni, kiáltókat kell vinniük magukkal, akik a sűrűsége át megkiáltják egymásnak a felfedezett titkot, s ha kell, a veszedelmet. De aki egyszer kiáltónak szegődött, jól nézze meg, mit tart a kezében, s a sárga agyagot aranyra ne kiáltsa.

Most, hogy idáig eljutottam, már felelhetek őszintén és becsületesen: egységes a magyarság akkor, ha mindenki emberebbé lenni igyekszik, hogy ezáltal magyarabbá váljon. Otthonán keresztül szolgálja hazáját, s igaz jó szándékkal törekszik a közös cél felé: hogy békességben, igazságban éljünk mindnyájan egy földél alatt.

S kiket egyformán ver a zivatar, egyformán süssön azokra a nap is.

* * *

Mindkét szöveg elhangzott 2003-ban a „Szép magyar beszéd” országos döntőjén Győrben (kötelező és szabadon választott szövegeként). Gergely Katalin (11. C) képviselte iskolánkat, és Kazinczy-érmes lett.

Szívvel gratulálunk!

Nyelvművelő munkánk a 2002/2003-as tanévben

Országos eredményeink

„Szép magyar beszéd” országos döntő Győr – Kazinczy Gimn.
Gergely Katalin Kazinczy-érem 1. hely

Péchy Blanka emlékverseny Budapest – Gundel K. Középisk.
Gergely Katalin 3. hely

Anyanyelvi nap Budapest – Kossuth Zs. Középisk.
Raizer György 2. hely

„Anyanyelvünkéről – anyanyelvünkért” versmondó v. – Balatonalmádi Angol tan. Gimn.
Szabó Kornélia 2. hely

Ratkó József versmondó verseny országos döntő – Nagykálló
Szabó Kornélia 5. hely

Pályadíj esszé kategóriában
Kristofori Szilvia 2. hely

Latinovics Zoltán emlékverseny – Balatonszemes Műv. Központ
Szabó Kornélia különdíj

„Beszélni nehéz!” nyelvművelő műsorunk Kossuth Rádió
szerkeszti: Deme László Nívódíjat kapott

A Péchy Blanka ill. Krúdy beszédművelő kör tagjait a Magyar Rádió Irodalmi Osztálya
Budapest jutalomban részesítette:

Gergely Katalin
Raizer György
Szabó Kornélia
Kristofori Szilvia
Gergely Márta
Nagy Marianna (ELTE)

Anyanyelvapolók Szövetsége Ifjúsági Tagozata országos vezetőségébe választott
tanulóink:

Raizer György
Szabó Kornélia
Kristofori Szilvia

Nyári **anyanyelvi szaktáborban** vesz részt 2003-ben

Raizer György	Győr
Szabó Kornélia	Csongrád
Kristofori Szilvia	Csongrád
Raizer György	Csongrád
Dr. Durucz Istvánné	Budapest

Nyelvművelő munkánkat országos szinten jól ismerik és elismerik.

Nyíregyháza 2003. június 11.

*Dr. Durucz Istvánné
a beszédművelő körök vezetője*

Anyanyelvi pályázatok 2002/2003-06-13

- „**Anyanyelvi rejtvénytár**” Dr. Durucz Istvánné
Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériuma
Trezor Kiadó Bp., 2002
- „**A nemzet csinosodása**” Dr. Durucz Istvánné
Sátoraljaújhely, 2002
- „**AXX. századi magánlevelek nyelvi világa**”
Dr. Durucz Istvánné
Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériuma
Tinta Kiadó Bp., 2003-06-13
- „**Az anyanyelv mint sorsfókus az kárpátaljai magyar költészetben**”
Dr. Durucz Istvánné
Kristofori Szilvia
(Rövidesen megjelenik Nagykállóban)
- „**Diáknyelv a középiskolában**” Dr. Durucz Istvánné

Válogatás a Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériuma anyanyelvi pályázatából

Anyanyelvi rejtvénytár

A pályázó Kazinczy-díjas magyartanár, a nyíregyházi Krúdy Gyula Gimnázium eredményesen működő beszédművelő köreinek vezetője. Több mint hetvenoldalas pályamunkája mintegy harminc rejtvényt tartalmaz, foglal magába. Ezek közül idézünk két kisebb rejtvényfüzért.

(Grétsy László)

I. Szótagoló

A meghatározásoknak megfelelő szót pótolja ki egy szótaggal!

1. megemlít – hangosan kacag	14. bucka – vezetés
2. kiönt – közhírré tett	15. ébredés – kicsinylés
3. keringett – főtt	16. vastag szaruképződmény – díszes épület
4. egy népcsoport tagjai – váltatok	17. kaszál – erős elhatározás
5. perzselő – magához vonzó	18. templomi asztal – öntödei munkás
6. gyönyörű hölgy – (két szó) XX. századi magyar író	19. élelmes – szegénylős
7. kocsialkatrész – egyveleg	20. kelés – dülöngél
8. lejegyzí – hírmondója	21. forrasztóeszköz – papramorgó
9. színtelen – udvariatlan, faragatlan	22. fedél – abrosz
10. húsvéti állatok – vadászik	23. keverék állat – cingár
11. kidob – kigúnyol	24. helyeslés – nem ismerős
12. bűn, hiba – bűnrészesség	25. pusztulok – heverészek
13. égtáj – igény	26. aprítom – „átkozott gyötrelm”

Megfejtés

1. felvet – felnevet	14. halom – hatalom
2. kitölt – kikürtölt	15. kelés – kevelés
3. forgott – fortyogott	16. pata – palota
4. lettek – lettetek	17. arat – akarát
5. égető – édesgető	18. oltár – olvasztár
6. szép nő – Szép Ernő	19. szemes – szemérmes
7. kerék – keverék	20. tályog – támoanyag
8. írja – írmagja	21. páka – pálinka
9. fakó – fatuskó	22. tető – terítő
10. nyuszik – nyulászik	23. öszvér – ösztövért
11. kivet – kinevet	24. igen – idegen
12. vétség – vétkesség	25. halok – hasalok
13. kelet – kereslet	26. szelem – szerelem

II. Színes beszéd

Az alábbi mondások kipontozott helyére színek neveit kell beírni!

1., mint a sötét éjszaka.
2. mint a paprika
3. utat kapott.
4. Ritka, mint a holló
5.eket beszél.
6. vasárnapja van.
7., mint a citrom.
8. vére van.
9. vasárnap (húsvét utáni első vasárnap)
10. csikót kapott (kőrmöci arany)
11. Megkapta a kórt.
12.en-n (egyértelműen)
13.-..... zászlót szoltál (németbarát)
14. karácsony (nincs hó)
15. szakáll (kíméletlen nőcsábász)
16. Olyan kevés, mint a körmömje.
17. A veszedelem fenyeget.
18.ben látja a világot.
19. pecsenyét játszanak.
20. láz
21., mint a firssen esett hó.
22.ságban szenved.
23.re-re verték
24. pünkösd napja
25.ulás (a szalagavató régi elnevezése)
26. Csak a hollók tudnak víz alatt repülni.
27. hitelt vesz fel. (A még nem érett termésért fizettek neki.)
28. „Mint a éjfél, szeme pillantása” (Arany)
29. fülű (éretlen)
30. Jobb itthon a, mint másol a

*Dr Durucz Istvánné
Kazinczy-díjas tanár*

„Diákírók” pályázat 2002/2003

Mottó: „Az élet szép, tenéked magyarázzam?”

Díjazott művek

CSEPELYI ADRIENN (12. B)

„Az élet szép, tenéked magyarázzam?” avagy Turistatérkép az elíziumi mezőhöz

Dúdolnivaló

Megkopott kis utcalámpa fénye
Elfogott egy furcsa színű vágy
Énekelni, dalt dúdolni kéne
Táncra kelni itt, a téren át...
2003. 01. 08.

Vásárlás

Csókolom
Egy olyan írószközt szeretnék
Ami nagyon szépen fog
Ha írok vele valamit
Az sose kopik le
Örökké ottmarad
Mindenki láthatja, olvashatja
A színe mindegy
És az ára sem érdekel
Régóta erre gyűjtök
Hogy végre megvehessem
Fizetés után
A boltajtó előtt
Máris kibontanám
Levenném a kupakját
És elindulnék
Végigrohannék a városon
Az összes utcán és téren
És minden házfalra fölírnám
Óriási betűkkel
Hogy mennyire boldog vagyok!
2002. 11. 21

Lábnymok

A szandálomat lehúztam
és a kezemben lóbáltam
Talpam alatt mászik a langyos Út
Fölöttem csillagmintás tapéta
A Csend a nyakamra telepedett az előbb
Alig bírom vinni
Nem moccan a Víz sem már
Szerintem minden hal elaludt
Én nem vagyok álmos
Mekkockáztatok egy levegővételt
Jóillatú ez az Este
Otthonszag van, a meleg széna
Illata terjeng, meg még egy kis mocsárszag is
És szagolni lehet most a tücsökciripelést
Hallani a friss levegőt
Kimondani a gondolatokat
Tapintani a titkokat
Jeleket vézni a molekulákba
Sötét az ég, a tó, a fű, a fény
De nem félek
Imára kulcsolom a szívem
Ó, csak ne jöjjön senki

2002. 07. 17.

Csíny

Ragacsos az Éjszaka
- Amikor nem látta senki sem
Cukormázzal vonta be a várost
Az utcák, a parkok, a terek
Minden, minden
Csupa-csupa csillogó
Hószínű csoda
Csudajó!
És mindenki bosszankodik -
Ahelyett, hogy megkóstolnánk!

(2002. 12. 29.)

Kíváncsiskodó

Ablakomhoz hajolt
A valószínűtlen - kék esti Ég
És belesett.
Egész odanyomta hideg orrát
A jégvirág-függönyös üveghez
Incselkedett vele a kislámpa kacér fénye
- Tán egy kicsit sajnáltam is emiatt -
De láttam rajta:
Nem is fázik igazából.
Meg hát különben se férne be ide.

(2002. 12. 26.)

Viharban, hazafelé

(Keresztapámnak)

Csak egy csík az Út
Egy elhagyott vonal
Kutyaugatással és lámpafénnyel
A Szél az arcomba fújja
A hideg Esőt
Lassítok
Beszívom az ázott hajam illatát
Körülnézek a sehol senkibe

A Vihar bábozik a Fákkal
Az elsötétített paravánon
A Környék kölcsöndíszletei
Most villámlik
És egy pillanatra inverz lesz minden
Az Idő felnevet
Nézi játszadozó fiait
Tetszik neki az előadás
Leveleket tépked a Fákról és hajigálja
Én jegy nélkül nézhetem
Amíg haza nem érek
Onnantól megszűnik a varázs
Magukra maradnak
És játszanak tovább
Amíg fel nem jön a Hajnal
Hogy néhány langyos
mennyországsugárával
Aludni zavarja őket.

(2002. 07. 04.)

Kiszámoló

Egy
meztelencsiga a járdán
kettő
pulóver rajtam
három
denevér az út fölött
négy
autó óránként
öt
ház egy utca
hat
kiló a lámpafény itt
hét
ez a kedvenc számom
nyolc
kis lépés egy nagy után
kilenc
fázós krizantém
tíz
perc és otthon vagyok

(2002. 09. 29.)

Hálaadás

Megmosom a fogamat
Hogy eltűnjön az íz
És büntudat nélkül gondolhassak
Rád újra
Mentol
Mikroszemcsék
Fluorid
Köszönöm hogy voltál

(2002. 07. 26.)

SZABÓ KORNÉLIA (6/IV.)

„Olykor elég egy Napsugár”

– Megjöttem! Huh. Csuum víz vagyok! Hallgatlak! Mi az a nagy probléma, amit meg kell beszélünk? Újabb lelki válság? Egy percig se aggódj, hisz tudod, én mindig segítek. Különben is, nincs olyan baj, amit ne lehetne orvosolni. Akkor szép az élet, ha vannak akadályok, melyeket le kell küzdenünk. Feladatok, amelyeknek a megoldása ránk vár. Na, ne nézz rám ilyen szemekkel! Mosolyogjál! Ó, az eső is elállt! Milyen édesek azok a pocsolók ott az utcán! És ha tudnád, idefele jövet mennyire nehéz volt mindegyiket kikerülnöm! Nagyon kellett figyelnem, hogy egyikbe se lépjek bele. Úgy szeltem át az egész várost, akár egy szökdécselő ázott veréb. (Legutóbb tízéves koromban, ugróiskolázás közben fogott el valami ehhez hasonló érzés.) De mit ad Isten? Már a házad előtt voltam, mikor megtörtént, amit annyira szerettem volna elkerülni. Egy kocsi robogott el nagy sebességgel mellettem. Teljes gázzal behajtott egy óriási víztócsába. Az egész nadrágom sáros lett. Bár úgy látom, ez könnyen ki fog belőle jönni! Ne haragudj, hol is tartottál... Nézd, kisütött a nap! Jaj, de gyönyörű! Az esőcseppeken megpihennek a sugarak, így szikrázik minden. Fényárban úszik az egész város. Menjünk csak ki! Ne ellenkezz! Ezt Neked is érezned kell! Csönd! Figyelj csak! Ne, ne csak hallgassd, szagold is! Mélyen! Egy hatalmas lélegzetvétellel. Szívd be az egész világot a tüdődbe! Kérlek, gyere ide! Szeretnék mutatni valamit... Nézzenek oda! Most már Te is olyan vizes lettél, mint én. Semmit sem változtál. Még mindig naiv vagy, pedig tudhatnád, nem szabad zápor után fa alá állnod, mert én azt megrázom... Mit is szeretnél volna mondani?

– Semmit, igazából semmit!

KELEMEN ÉMESE (11. B)

Ragyog!

(Részlet)

Verőfényes, de hideg idő volt. Mi több, fagyott. Én mégis úgy éreztem, ki kell mennem az udvarra, a csípős szél ellenére is, csakhogy érezzem a csalóka napfényt az arcomon. De amint leértem, a hideg, szikrázó égbolt, s valami ismeretlen erő mindinkább vonzott maga felé, s egyszerre csak azon vettem észre magam, hogy már be is zártam a kaput – kívülről. Csak mentem, szinte szaladtam végig az utcán, majd lefordultam balra, s már ott is voltam a tóparton.

A víz méltóságteljesen nyúlt el partjai közt, mozdulatlan. Körülötte ködös, szürke lég, fölötté szikráztak a napsugarak. Egyedül voltam, s ez a magány, ez a csend, ez a varázslatos látvány magával ragadta lelkemet, s átadtam magam melankolikus gondolataimnak, majd a mé-

labúnak. Hirtelen előtört belőlem minden: a rengeteg szenvedés, ami eddig ért, s amit valaha másoknak okoztam, hazugságok, kudarcok, az élet kilátástalansága és értelmetlensége, s mennyi felvillanó gondolat egy-egy tördöfés volt szívembe, s én ott álltam a parton, tehetetlenül, dühömmel, s fájdalommal szemben, kavarogtak bennem a különféle érzések. Érzések? Úgy éreztem, nincsenek is érzéseim... – önvád és önsajnálát; tudtam, hogy kegyetlen, ugyanakkor szármalmas vagyok, s nem láttam kiutat...

Hányszor akartam már ebből az életnek nevezett káoszából kiszabadulni, elmenekülni az érzéseim, a fájdalmaim elől! – örökre.

Ekképpen tépelődtem, miközben egyre inkább elhatalmasodott rajtam a szabadság utáni, mérhetetlen vágy, s valami titokzatos erő húzott magával a tó befagyott, s hóval fedett tükreire. Már a stégen voltam, mikor hirtelen elfogott a félelem. Remegve megtettem még pár lépést előre, aztán gyorsan visszafordultam, s kikászálódtam a partra. Onnan elsétáltam a szigetre. Leültem a szélén, s a lábam lelógattam a jégig. Arra gondoltam, hogy ha a part mellett megyek néhány lépést, és a tükör beszakad alattam, még mindig van hová kimásznom.

Alighogy ezt kigondoltam, már ismét ott álltam a tó tükreán, s bizonytalanul lépegettem előre. Aztán már csak azt vettem észre, hogy teljesen eltávolodtam a szigettől, s a tó egy távolabbi partja felé vettem az irányt. Már féltem. Nem tudtam, milyen vastag a jég, de hallottam, amint meg-megreccsen a talpam alatt. Egyetlen dolog járt a fejemben: meghalok. Egyik pillanatban azt kívántam, csak éljem túl, a másikban pedig, hogy szakadjon már össze alattam az egész, s nyeljen el a jeges víz. Kiúszni úgysem tudnék. Az egyik part már, a másik pedig még nagyon messze. De én azért csak mentem előre, s minden remegő léptem után egyre boldogabban nyugtáztam, hogy még élek. Közeledett a part. Most már alig vártam, hogy elérjem. Már csak néhány lépés, megkapaszzkodtam egy nádcsomóban, egy nagy lendület... Igen. Túléltem.

Soha semmi sem esett még oly jól, mint az a friss, hideg, tiszta lég, amit abban a különleges pillanatban belélegeztem. Ott álltam a meghódított tó partján, végignéztem a tájon, minden nyugodt és varázslatos volt. Mindent más szemmel láttam, mint azelőtt. A nap nekem ragyogott, egy kékcinke mellém telepedett, s nekem énekelt. Isten pedig mosolygott rám. Magamban békét és erőt éreztem. Éreztem a teljességet, s akkor mindent megértettem. Most éreztem először igazán, hogy amit az emberek elvesznek tőlünk, azt a természet ezerszeresen adja vissza. Ez hát az isteni igazságszolgáltatás. Addig fásult és üres lelkembe most tódult a fény, a boldogság, s végre sirtam. Szívből. Nem a dühtől vagy keserűségtől, de igazi, mély érzelmektől, melyek akkor a felszínre törtek. A boldogságtól.

Szívem csordultig megtelt szeretettel, majd' szétfeszített ez az érzés. Felnéztem az égboltra. Láttam, hogy gyönyörű. Tiszta. Kék. Ragyog! Ismerős. Repülni szerettem volna, föl, a ragyogásba, hogy utolérjem szárnyaló lelkemet...

Pályázaton kívül

SZILVÁSI VIRÁG

Glosszaféle szösszenetek

Azt mondta valaki, hogy:

„Nem vagyunk állandóak.

Nyilak vagyunk a repülésben.”

Arra nem gondolt szerencsétlen, hogy pont én fűrődök fejfel egy vadkacsába?

Biztos azt hitte, hogy jól kitolt velem.

De azt kihagyta a számításból, hogy a vadkacsa is csak egy nyíl.

Akkor meg miért állnék bele fejfel!?

Ha-Ha!

Jól megfogtam a dolog mélyvonulatú értelmét. Na mindegy. Álmos vagyok.

A nyilak alszanak?

* * *

Honnan veszi az a sok idióta, hogy a fák nem gondolkoznak.

A fák olyan jól gondolkoznak, hogy kigondolták, hogy úgy tesznek, mintha nem is gondolkoznának.

Ezzel az egyszerű fogással pedig túljártak a sok idióta földhözragadt agyán, mert ők meg csak az gondolták, hogy gondolkoznak...

Azt hiszem, elmebeteg vagyok.

* * *

Észrevetted már, hogy a törri könyvek mindig gonosz emberekről írnak?!

Én még csak Rómánál tartok, de mindenki gonosz. Komolyan!

Háborúznak, aztán kenyeret osztanak a népnek és mosolyognak egy szépet, utána meg megingint háborúznak.

Ha csinálnék egy jó kis háborút, benne lennék a törri könyvekben? Végülis megérné...

Párezer halott mindkét oldalon, ha már egy tisztességes kis háborút akarok összeütni. Kicsire nem adunk!

Ennyi áldozatot igazán hozhatok.

De nem jó ez így! Biztos valami béna képet tennének be rólam a könyvekbe...

Láttad már Nagy Sándort!?

A francba! Ilyen az én formám!

Akkor inkább hagyjuk!

Dolgozatrészletek 2002/2003

Válogatás az év Madách-dolgozataiból

Madách születésének 180. és Az ember tragédiája első bemutatójának 120. évfordulója tiszteletére

„Az álom-körút színeiben bár mindig megjelenik a szabadság, de mindig elkorcsosult formában. Ez az egyén és a tömeg közti furcsa ellentétnek is köszönhető. Egyik színben az egyén, másikban a tömeg nyeri el teljes szabadságát. Mindkettő egyszerre nem lehet szabad. Szembenállásuk azért is bonyolult, mert az egyén a "tömeg fia", a tömegből emelkedett ki a tömeg által.”

* * *

„A tömeg korcsosulásával párhuzamosan a nagy egyéniségek egyre magasztosabb célókért küzdenek, egyre tisztábbak. Már nem saját maguk miatt aggódnak, hanem a nép sorsáért. Mártírként vívják szélmalomharcukat az emberiségért az emberiséggel ... Az emberi történelem előrehaladtával a közösség és az egyén egyensúlya kezd egyre jobban eltolódni a közösség irányába. A tömeg egyre inkább érvényesül, míg az egyén érdekei háttérbe szorulnak.”

Fülesdi Eszter

II. C

„Az áldozat, melyet az egyén hoz, végső soron nem hiábavaló. A korcs eszkimóvilág oka nem az ember, hanem a természet.”

Czibere Viktória

II. C

„Lucifer és az Úr. A mű az ő harcukról szól, a tét a földi „babaház” léte. Innen tekintve az ember csak mellékszereplő. A két erő harca azonban csak versengés. Egyikük sem veszít semmit, ha a „nagy mű” elpusztul... Csak ellenfelek, nem ellenségek ... Isten nem tökéletes, sőt emberi ... Lucifer viszont nem gonosz, sőt szimpatikus – humora van (eléggé cinikus) ... Mindketten értéket képviselnek. A Tragédia Isten tekintélyét rombolja, míg Lucifert kissé felemeli.”

Tar Ildikó

II. C

„Mi volna a jó gonosz nélkül? Vajon volna értelme? Miről szólna akkor a világ? ... nem lenne halál, nem lenne gyűlölet. És tudás sem lenne, csak édes együgyűség, amellyel élvezzük, hogy süt a nap, de nem akarnánk tudni, miért süt.

Hiszen a szabadságvágy okoz minden bajt. Az állandó vágy a fejlődésre, hogy egyenlők legyünk a teremtőnkkel, akárki volt is az. Csakhogy a tudásvágy ott rejlik mindenkinben, a Föld minden élő, mozgó zsigerében. Az alma édes zamata adja meg nekünk a múltó élet értelmét, a küzdést, a szenvedélyt, a tudást.”

* * *

„Az Úr megmutatta, hogy nem tudunk élni nélküle. Lucifer pedig megmutatta, hogy nem tudunk nem küzdeni. Segített, hogy megismerjük önmagunkat, és rájövünk, mit szeretnénk életünkötől.”

* * *

„Minden álszentségünk, lesütött szemek ellenére szükségünk van a diszharmóniára. Ádámék óta sorsunkba van írva a törekvés, a szenvedély, a küzdelem. Ez az, amit Lucifer ad nekünk, és nekünk kell eldöntenünk, hogy hálások vagyunk-e neki ezért.”

* * *

(Lucifer és az Úr) „Olyanok, mint a rivalizáló gyerekek. Az egyik a fényezett, homályos boldogságot kínálja átszellemült pillanatokban, a másik az igaz, bár kicsit eltúlozva rideg „kicsavart” valóságot mutatja meg. Mindketten elérik céljukat. Lucifer majdnem győz, de végül, mint a jó meséhez illik, bekövetkezik a „happy end”, a főszereplő a Jó oldal felé ereszkedik térdre. Tehát elismerte vereségét Ádám? Hogy legyőzte őt az Isten? Hite igazi-e?”

* * *

„Az Úr csupán segítő kezét nyújtja ... Tanulság: mindenkinek szüksége van erre a segítő kézre ahhoz, hogy a lépcsőn, mely a luciferi világot az Úr birodalmával köti össze, egyre feljebb és feljebb jussunk.”

Sinka Fruzsina

II. C

„Az Úr maga az idő és a világ teljessége, az ellentétek egysége ... Lucifer a személyes szabadság szószólója ... Lucifer érvel, az Úr parancsol ... Lucifer csak az egyedi jelenségeket ismeri el érvényesnek ..., nem képes a teremtés művészetére, előre gondolkodik, számító ... Mindig beszél - az Úr csak akkor szólal meg, ha fontos mondanivalója van.”

Darvasi Péter

II. C

„A történeti színek háttérében mindvégig ott van az Úr, s egyengeti legtökéletesebb teremtményének útját ...

Lucifer Ádám jóságba, fejlődésbe, emberbe vetett hitét törli le.”

Gaál Gabriella

II. C

„A történeti színekben Ádámnak önmagára kell támaszkodnia. Lucifer ravaszságát jelzi, hogy Ádámnak egy Isten nélküli történelmet mutat be, hogy kétségbeejtse.”

Pastrovics Norbert

II. C

„Ádám és Éva kapcsolata a legmélyebb. Ők ketten alkotják a szerelmet, a reményt, a családot és a küzdelmet. Mindent, ami a földi élet leéléséhez szükséges.”

Szilágyi Tibor

II. C

„Lucifert is az Úr teremtette, így kezdettől fogva Istennel, és nem Isten nélkül létezik ... Minden érzélgősséget vagy lelki dolgot elutasít, de amikor felvállalja a lázadó szerepét, éppen egy belső erő hajtja minderre, a hinni akarás.”

Pataki Hajnalka

II. C

„Eszköz vagy egyéniség? Ádám mindkettő – s nem is oly fontos a kérdés. Nem fontos mindig vezető, hangadó szerepre törekednünk, a tömegben is végezhetjük jól a dolgunkat.”

Paráda Attila

II. C

„Az Úr a teremtésben elindította a haladás folyamatát, Lucifer pedig az antitézis jelképeként továbbsegítette.”

* * *

„Lucifer szerint a Jó és a Rossz közti állapot értelmetlen, szürke, semleges világ. Nem körforgást, hanem változást akar. Számára mindegy, hogy a választott út Jó vagy Rossz, csak állandó ne legyen.”

Czékman Attila

II. C

„A (Tragédia) végén megkapják feladatukat a szereplők: Éva szeretni akarja a világot, Ádám megváltoztatni, Lucifer pedig legyőzni.”

Hortobágyi Eszter

II. C

„Én is hajlok azt gondolni, hogy az álmod egyedül a férfi látja, míg a párja békésen szunyókál. Ez is igazolhatja, hogy Madách Évára, mint az ősi ösztönök nyilvánvaló megjelenítőjére gondol. Az asszonyban az igazi, emberi érzelmeket legtöbbször (kivételesen London) nem nyomja el a civilizáció nagy ártalma, az érdek, ugyanakkor érzelmi és fizikai kiszolgáltatottsága miatt ő a naivabb, sebezhetőbb ember. A férfiban erősebb mozgató az érvényesülésvágy, az érdek, rá kell ébresztenie ennek felszínességére. (...) Mint nő úgy érzem, Évára hárult a hálátlanabb szerep a mű folyamán (talán az életben is?). Sokszor jelenik meg hátrányos helyzetű, súlyos problémákkal küzdő emberként (pórnök, szenvedő anya), ám ezeken egy férfi elszántságával próbál felülemelkedni. (...)

Sorsuk következtében a nők sok-sok ezer év alatt lelkileg is erősödtek, és a XX. században eljött az idő, hogy végre méltó helyüket foglalják el ebben a férfiközpontú társadalomban. Mégsem gondolom, hogy a világ jó irányba halad. Talán a legtöbb probléma is velünk, nőkkel van. Egyre több és több fiatal nő esküszik a gyerek nélküli életre. „Építsünk karriert, legyünk szinglik, éljünk a mának!” – hangoztatják. Mégis úgy hiszem, mindnyájunknak megvan a természet által szabott feladata, akár csak Ádámnak és Évának.”

Gombkötő Kitti

6/V.

„Az úr színében a rideg, érzelem nélküli világban nem jelenik meg az „örök asszony”, azonban Ádám visszavágyik a Földre az érzelmekhez, Évához. Csalódnia kell. A világban és Évában is. Az eszkimó – színben Éva szépségét, minden asszonyi báját elveszítve áll Ádám előtt. Megszűnik eddigi óvó szerepe, a kietlen világot egy személyben tükrözi. Ádám kiábrándul, elveszti reményét a jövőben. Éva üressége megölte.”

Vass Ágnes

6/V.

A Tragédia aktualitása

„Mi csak apró pontok vagyunk a világban, mindannyiunknak megvan a saját, külön kis világunk, és magunkénak érezhetünk egy-egy szint, egy-egy karaktert a Tragédiából. Élhetünk fáraóként, mindenkinek parancsolgatva akár egy főnök, de ugyanakkor lehetünk rabszolgák a millió között egy hivatalban. Lehetünk akár Irakból hazatért, győztes tábornokok, mint Miltiá-

dész. Dolgozhatunk a médiában demagógokként, akik beetetik a világot a valóság showk valóságtól legtávolabb álló műfajával. Lehetünk a nép, aki napról-napra izgulja végig Majka, Oki mindennapjait négy fal között 100 kamerával, utána pedig megkönnyezhetjük Lóri halálát, és szidhatjuk Mikit és Klaudiát a Barátok közt-ben. Fiatalként élhetünk az élet örömeinek, a márnak, élvezhetjük az ifjúságot, akár danolhatunk is együtt.

Rajongásig szerethetünk, imádkozhatunk egy eszményített bálványt, mint Tankréd. Elítélhetünk másokat azért, mert másban hisznek, mert másak a politikai nézetei, ami manapság elég heves vitákhoz vezet. Lehetünk meg nem értett tudósok, írók, filozófusok, akiket a jelen elnyom, és csak az utókor fog tisztelni és megérteni. Élhetünk hűtlenül, kacéran, számító, rossz feleség vagy férjként, de ezt soha nem valljuk be. Lehetünk önfeláldozóak egy eszméért, harcolhatunk például a terrorizmus ellen, de lehet, hogy mégis az okozza vesztünket.

Lucifer logikájából, tisztánlátásából is elleshetnénk valamit. A kárörvendést, a cinizmust és az iróniát már legtöbbször elsajátították. A kételkedő szemlélet is olykor hasznos, ha például naivan egy TV Shop reklámból akarunk megrendelni egy multifunkcionális fogyasztó, masszírozó- és egyben konyhai robotgépet csupán 9999 forintért. (...)

Mivel tökéletesek soha nem leszünk, és csak bukdácsolunk a saját utunkon, amely persze különleges és egyedi, de néha már nincs erőnk a szürke, a megszokott helyett újat, szebbet, jobbat, izgalmasabbat keresni. Pedig „aki mer, az nyer” Lucifer szerint is. (...)

Lehet, hogy Ádám minden „újvilága” csődöt mondott, mindenben csalódnia kellett, mégis napról-napra érettebb lett. Mindig előre nézett, ez az előre lehetett jó vagy rossz, kellemes vagy elviselhetetlen, de az életbe vetett hite emberfeletti volt. Mindannyiunkat hajt a kíváncsiság, a megismerés vágya valamire, meg-megküzdünk a magunk módján mindenért, és utána bíznunk, hogy valami jó vár ránk, talán könnyebb megélhetés, boldogság”

*Szoboszlai Kitti
6/V.*

Válogatás a 7d-8d dolgozataiból

„A magányos cédrus” magánya:

„A cédrus hasonlít a fűzfára, mindkettő szomorúságot áraszt magából. Engem a szülőházamra is emlékeztet ez a festmény. Az élet ott is olyan üres és szomorú.” (A szülőházam Kárpátalja)

*Cseh Beáta
7. d*

Egy múzeumi délután.... (Oskor Kokhoschka: Veronika kendője)

„A lány, a modell, aki Veronika kendőjét tartja, házmester leánya volt. Idealizált alakja finoman dereng a hold fényében, fátyolos tekintete elfut a sötétség legmélyebb bugyraiba. De ott feszül kezében Veronika kendője, rajta az isteni arc, a töviskoszorúval övezett homlok, a halott üdvösség. Nem figyel rá. Ott magaslik előtte a nyugalom kapuja, de nem mer, nem tud be nyitni. Ő az asszony, akinek minden megadatott, de semmit sem vett el belőle. Talán Ő Kokhoschka.”

*Guicsa Magdolna
7. d.*

Életérzés – zenében

„Chapin zenéjében az tetszik, hogy hihetetlenül sokszínű: az álmodozástól az örületig, a játékoságtól a komolysáig, tragédiáig, a méltóságtól az érzékiségig, és az örömtől a bánatig mindent kifejez. Ha befejezem a zongorázást, hirtelen üresnek tűnik a világ ...”

Galambos Ágoston

7. d

Ki nem mondott szavak (Meg nem történt történet)

„Tizenegy körül járhatott, amikor nagyot dörrent az ég, és egy cikázó villám hasította félbe a borús eget, kirajzolva egy lopakodó ember alakját. Ezt az embert Artur Galgerynek hívták. Artur óvatosan besurrant a kapun, és közben magában fohászokodott, hogy az apja észre ne vegye, hogy csak most ér haza.”

Komlóssy Krisztina

7. d

Egy könyvillusztráció üzenete

„Higgyünk abban a bölcsességben, hogy az élet az egyik kezével ad, a másikkal pedig elvesz. Tiszteljük a tapasztalt idős embereket, annál is inkább, mivel nem adatik meg mindenkinek az élet ezen stációja, a hosszú út utáni nyugodt végállomás.”

Fehér Mirjam

7. d

A sejtelmes Tündérország álomképe – avagy a színpadkép varázsa

„Ez a mesebeli hely valahol a képzeletvilág legrejtettebb, legszebb, zugában helyezkedik el. A kis fények lágyan ringatóznak, a tündérek pasztellszínű könnyen libegő tündérruhákban járnak lélektáncukat. Újra és újra feltör bennem egy gondolat. Ez a Tündérország létezik! Mindenkinek ott van a szíve legmélyén, csak lehet, hogy nem tud, vagy nem akar tudni róla. Mindannyian elveszíthetünk valakit, akit nagyon szeretünk, és milyen jó lenne rálelni a helyre, ahol létezik a "kék tó, tiszta tó, melyből az élet vize árad.”

Reha Ágnes

7. d

A rajz művészete

„A surranó ceruza egyre finomabban vonul végig a papíron. Az ecset koppanó hangja, miközben a művész a festékesedénybe rakja, a festő számára szinte cseng. A kéz egyre finomabbra vált, lopakodva viszi fel az ecsettel a festéket a vászonra Villámló égboltot fest, az erdőben egy tétován bolyongó kétségbeesett kislányt...”

Nagy Marianna

7. d

Az én férfi ideálom

„Szeretném felsorolni azokat a tulajdonságokat, amelyek – szerintem – tisztelendők, pozitívumok egy férfiban, vagyis amelyeket én keresek bennük. Az első ilyen tulajdonság – valójában kettő, de oly közel állnak egymáshoz, hogy lehet róluk együtt beszélni – a „szeretni tudás” és a „szeretetet elfogadni tudás” készsége. Azért kezdtem velük, mert ezek a tulajdonságok teljes egészében képesek ellensúlyozni majdhogynem bármi másnak a hiányát. Ha valaki szeret egy másik embert, azt a szeretett lény megéri, és így ketten bármilyen körülmények között képesek egymással kapcsolatot létesíteni: egy láthatatlan kapocs jön létre közöttük. De ugyanilyen fontos az, hogy a szeretetet képes legyen valaki elfogadni. Ennek a tulajdonságnak a megléte nagyon ritkán tűnik fel, és szinte soha nem említjük egy ember jellemzése során.

Mégis azért tartottam ilyen fontosnak, mert ha megléte nem is, a hiánya minden esetben feltűnik. Még ha meg nem is fogalmazza magában az illető, mindenki megérzi, ha valaki nem hogy nem viszonozza, el sem fogadja a szeretetet.”

Polonkai Éva
7. d

Szeretni nehéz

Ilyen kísértet pl. az aggodalom, amitől igen nehezen szabadul az ember, vagy a féltékenység, ami gyakran arra késztet minket, hogy azzal forduljunk szembe, akit a legjobban szeretünk (...)

A szeretet várának legmagasabb tornyában ott áll a szerelem bálterme, ahol a csillár különböző fényekben pompázva elvakítja a szerelmezt, vagy éppen rózsaszínű ködbe burkolja (...)

Szerethetjük a napsütést, de a holdfényt is, a fákat, virágokat, kibúvó hajtásokat, illatokat, állatokat (macskákat, kutyákat, madarakat), ízeket, szerethetjük a szeretet magát is de legfőbbképpen egymást. Ez valahol kötelességünk is, hisz ez tartja össze az emberiséget, teremt életeteket.

Görbedi Virág
8. d

„Ha most szétnézek az osztályban, szinte látom vibrálni a szeretetet. Ránézek Juditkára vagy Eszterre, és ő rám mosolyog. Én pedig visszamosolygok rá. Ha Virág sír, mert rossz jegyet kap, akkor átölelem, biztatom és nekem is fáj, ami neki. Már hetekkel előtte várom a Györgyi születésnapját. Vajon mit vegyünk neki? Örülni fog? Ha kiteszi a polcra, mi jutunk majd eszébe róla? Ha apa elmegy két napra vidékre, már aznap este várom haza, és mikor hazajön, a nyakába ugrok. Mi ez, ha nem szeretet?”

Babicz Barbara
8. d

Az idő... Megállhatott volna! Csak egy ici-picit! Milyen szép asszony volt! Kicsit sápadt, törékeny. De mikor mosolygott... Kicsi napsugár... Minek így élni?! Minek a tudat, az emlék, a gondolatok?! Mi a cél?! Élni... Miért?! Ott a bor! A jó kis házi pálinka. És kész. Nincs emlék, nincs gondolat... De nem... Ez rosszabb... Üres az egész... Csak a semmi kavargozavarosan. És ott a kicsi fa. Van még néhány zöld levél... Lélegzik... Még mindig. És akkor Ernő bácsi fogta a kis rozsdás metszőollót, és kiment a kis fához... A keze nagyon remegett... De nem, nem az italtól... Ott az érzés... Óvatosan levágta a száraz ágakat. És micsoda melegség... Még egy kis vizet is! Jól van kicsi fa, igyál csak! Egyből jobb lett minden. Az emlékek... Már nem fájnak annyira. Milyen szépek! Szükségem van rájuk! És a kis fa... Egy hét múlva megjelent egy új hajtás... és még egy... Ez a szép! Az idő?... Tud szeretni is... tud segíteni. Csak ennyi a lényeg... mindig csak az új hajtások...

Mindig figyelj a friss hajtásokra!

Szilvási Virág
8. d

Válogatta: a magyar munkaközösség

Érettségi dolgozat 2003

Új érzésvilág és kifejezésmód Ady Endre költészetében

Ady Endre előtt igazán nagyot, kiemelkedőt utoljára majd félszáz évvel alkottak a magyar lírikusok. Petőfi, Arany és a többi nagy költő hagyatékát viszont az új generáció már nem úgy kezelte, ahogy azt korábban „illett”. Nem követve, ráépítve a nagy elődökre, csak szem előtt tartva a múlt eredményeit teremtett újat. Az újak közül is a legújabb kétségkívül Ady Endre volt. „Góg és Magóg fia” annyira frisset, annyira szokatlant hozott a századforduló amúgy is pezsgő életébe, hogy szerintem joggal nevezhetjük a magyar líra egyik, ha nem a legnagyobb alakjának. Minden szabályt felrúgó, formaújító lázadásával szinte ő indította el a magyar avantgarde költészetet, hiszen az utána jövők már nem a nagy elődöket, hanem őt vették példának.

Költészetének legújyszerűbb, legszembetűnőbb újítása szimbolista kifejezésmódja lett. Az egy-egy klasszikusnak, akár „elcsépeltnek” tekinthető képnek nála teljesen új, néha megütöztető jelentése lett. Ennek egyik legismertebb példája talán magyarságverseiben érhető tetten. Már régóta ismerjük „az Alföld tengersík vidékét”, a szöke Tiszát, mint a magyar föld szépségének tiszteletére buzdítás költői képeit. Adynál viszont pont ez fordul visszájára. Legyen bár „híres” a „magyar Hortobágy”, a költő csapongó lelke ugyanúgy nem talál szellemi hazára itt, mint a „magyar Ugaron”, vagy a „Tisza-parton”. Ezek mind annak a Magyarországnak a szimbólumai, mely évtizedekre van lemaradva a költő szeretett Párizsától. A „szájás Dunának” „Pandurhada” ide nem ért el, a „vad indák” itt nem fojtogatták. Ez az elvágyódás jellemző Ady egész hazafias lírájára. Előtte is voltak, akik bírálták ezt az országot, nem is kevesen, de hogy a származást közös bűnként, megváltoztathatatlan számkivetettséggént éljék meg, erre példa nem igazán akad. Ady szenvedéllyel vetette meg és féltette, óvta egyszerre országát verseiben. A föl-földobott kő című versében is leírja, hogy lehet, hogy hűtlen, telhetetlen művész-lelke mindig el, magasabbra ragadja véréből, a hazaszeretet, mint a gravitáció húzza vissza a földre, nem kényszerűségből, de saját akaratából. Ebben a versben ez a sorszerű, de vállalt magyarságérzése formailag is kitűnően érzékelhető. A rímtelen harmadik sorok fogalmazzák meg a végletes, végzetes kapcsolatot. A lezárt sorok hangulatilag is az örök visszahullást, az ehhez a földhöz kötöttséget érzékeltetik. Viszont viselhetette bármennyire nemzete sorsát szívéen a költő, nacionalista eszméket sosem fedezhetünk fel verseiben. Neki a kisebbség bánata egy a magyar bánattal, hiszen egy ország határain belül él mind. Ez teljesen újszerű ebben a korban, hogy nem csak kizárólag saját „fajtájával” gondol, de egész hazájával.

Költészetének másik, már Karinthy által is karikírozott jellemző, újszerű vonása az a gögös, kiválasztotti magatartás, ami magyarságában, szerelmében egyaránt jellemezte. Ilyen, ekkora „arany öntudatot” sem addig, sem talán azóta nem vállalt senki. Adynak a próféta-ság, a „Fároszként” világitás volt az élete. Ezt senki sem tagadhatta meg tőle, és ezt ő is tudta. Érzékeny művész-lelke finomabban fogta fel a kor minden rezdülését, többet sejtett a jövőből, és talán ezért is akart verseiben váteszként tudatformáló, vezető lángoszlopként szerepelni. Ars poeticáiban is ezt fejezi ki, legyen bár kereszt a küldetés, amit kapott, „az új, az énekes Vazul” szeretne lenni, mindegy a könny, a megvetés, ha röhögnek is rajta, és csak mámorban tudja végigküzdeni magát ezen a létezésen. Ez a nagylángon lobogás, fatális élményhajszolás szintén jellegzetes Ady motívum. Talán úgy érezte, csak az lehet új Illés, csak az prófétálhat életről, aki tudja, mi is az Élet. „Új kínok, titkok, vágyak vizén” repülni, dacolni minden „Nagyúrral”, ez a sorsa, küldetése egy kiválasztottnak. Ady pedig kétségkívül az volt. Ennek kifejezésére használta a történelem, a Biblia, az oly sokra becsült múlt képeit, alakjait. Költői program-

verseiben minden sor kép, minden kép csodálatos, szédítő gondolatokat takar. Az Adyra oly jellemző sorismétlés pedig még több nyomatékot ad egy-egy leírt sornak, ezek a részek maguk a vátesz-költő élettörvényei.

Ez az öntudat szerelmi lírájába is beleitta magát. A századforduló Nyugat-Európájában divatos perdita-kultuszt Magyarországon ő indította el. Így szülhettek szerelmes versek botrányt. Ady lázadó szelleme, a „neki senki meg ne mondja” életérzés is egy olyan belső, égő vágy a teljes elfogadásra, ami végül az életét is megpecsételte.

A kor konvencionális szerelmei ellen szól Az én menyasszonyom című verse. Ez a vers számomra a szerelem allegóriája. A költő is ezt írta le, hogy ha szerelem, akkor ez legyen az. Legyen teljes elfogadás, hibátlan egyesülés, még ha nem is csak a költőé, hiszen lehet „utcasarkok rongya” a nő, csak feltétel nélkül szeressen. Ez az új szerelem-értelmezés van jelen Léda-verseiben is. Szerelem és halál összefonódása. Semmi boldogság, semmi beteljesülés, de akkora érzések izzanak, hogy ilyen szerelem talán nincs is. A költői öntudat egybeszövése a szerelemmel nem is eredményezhetett szokványos, sablonos formákat. Erre talán a legjobb példa az Elbocsátó szép üzenet. Ha ez nem a „Tisztító, szent tűz”, ha egy kis nőcske képes A Költőt kiszakítani magából, akkor nem is ér semmit már, hiszen valaki ekkora önérzettel, mint Ady, nem lehet pótolható. Egy ilyen szellem számára más ember nem lehet több, mint csak az önimádás lehetősége más képben, ahogy az egykor imádott nőnek is szól: „Általam vagy, mert meg én láttalak”.

Szerelmi költészetének másik jelentős eleme a halál motívum. Egy kalandos, felszínes viszony „mely lyány után volt nagyon futó”, megpecsételte a költő sorsát. A halál kicsi győzelmi lobogóját tűzte koponyájába. Talán ezért nem szakad el soha a szerelem és az elmúlás lírájában. Ami táplálhatta a belső lángot, az egyben méreg is, hiszen ez a tűz emésztette fel a testet belülről. Soha ilyen végzetes szerelmet senki nem írt meg. A versek hangulatát, hangzását Ady mesterien állította hangulatainak, mondanivalójának szolgálatába. Metaforái, ellentétei, minden szinesztéziája egységes, szinte túlradóan erős érzületek keltésére szolgál. Ha kell, lázadó, rohanó zaklatottságot sugároz, mint forradalmi költészetében, vagy fekete gőzösen, túlfűtötten áradót ébreszt, mint szerelmes verseiben. Talán azért volt szüksége ilyen intenzív érzésekre, életre, mert tudta, érezte az elmúlást, minden ünnepélyes gyászával együtt, és e tudat ellen kellett érezni azt, hogy él. Betegsége áthatotta hangulatait, cselekedeteit. Viszont soha nem akadályozta meg abban, hogy ezt is beépítse messiási küldetésstudatába. „A Nagy Halál, a szent Halál” kísértése is tovább mélyítette érzéseit, élményeit, s költőnk után lett a betegség, a determinált fiatal halál a kiválasztottak, művészek szükséges bélyege. Aki pedig „a Halál rokona”, az nem írhat sekélyes verseket, nem veheti önmagát sem félvállról. Ady is beleírta műveibe életét, lelkét, mélységes érzéseit. Ezért adott verseinek is szabad, költői virtuozitással új századhoz méltó új formákat, ezért szerkesztette versei zenéjét is tökéletes egységbe a témával. Ha kellett, a régi formákat félretette, megújította, ha pedig betartotta, annak külön hangulati szerepe lett.

Képi világa új, szokatlan társításokat szült, így lett a szerelem a halálé, a dicsőség az el nem ismerésé, a vágy az elmúlásé. Minden kép mögött pedig új jelentésrétegek, elbújtatott síkok rejtőznek. Új hatást, új mélységet viett a lírába, teljesen megreformálta a költő fogalmát.

Ady Andre új magyar költészetet teremtett, hatása a legnagyobb elődökéhez mérhető, s máig érezhető. Ő hozta a kor nagy eszméit, eszményeit Magyarországra, és tájékozódási pont, valódi világitótorony lett az őt követő nemzedékek számára. Élete talán nem volt feddhetetlen, de egy olyan zseninek, újtó, friss, viharos szellemnek, mint ő volt, senki nem róhat fel ilyesmit. Hatása felmérhetetlen, örökre mutatott egy láthatatlan etalont a következő századok művészeinek, egy mégis-morált hagyott hátra, hogy csak az legyen költő, egy a népből, de a nép fölött, aki vállalja, hogy keresztre feszül ha kell, „sírva, kínban”, csak szálljon „új szárnyakon a dal”.

Kormos Eszter 6/VI.

Gondolatmozaikok érettségi dolgozatokból

Új érzésvilág és kifejezésmód Ady Endre költészetében

A „Kúnfajta, nagyszemű legény” Ady szimbóluma, s nemcsak a külső hasonlóság, hanem a lelki közösség, a meg nem értettség is azonosítja őket. Fájnak neki vágyai – „kínzottja” –, melyeket tájba illő, tájra illő jelzővel mélának nevez. Fokozódó költői túlzással felnagyítja „alkotni akarását” („sok-sok méla vágynak”, „Megfogytak százszor is a lelkét”, „Ezerszer gondolt csodaszépet.”) A méla vágyak megfogják lelkét, s csodaszép gondolattá nőnek, ám a kiábrándult zárásban eltemetett nótává „zsugorodnak”, elkeseredettségében „rögtön” és véglegesen a föld alá temeti őket, így jelezvén, művei halottak. A halál okozója a csorda és a társak látványa („Társakra, s a csordára nézett”). A „csorda népek” ösztönösen pusztítják el, („lelegették”) a szívében nőtt virágot. Negatív jelzők halmozásával – piszkos, gatyás, bamba – írja le társait, indokolva kiábrándultságát. Tehetetlensége káromkodásra és fütyörészésre kárhoztatja.

Más sorsra érdemességét magasztos, ünnepélyes jelzővel („szent”) és feltételes mód használatával fejezi ki („lett volna”). Elvágyódását tovább fokozza, hogy „Minden más táján a világnak” elismerték volna. (...)

A Tisza-parton című alkotásában a itthon és a „más táj” (Gangesz partjai) között feszülő ellentét kétségbeesett kérdésben tör ki „A Tisza-parton mit keresek?” A felkiáltást előkészíti, indokolja, hogy az álmodozás, a „harangvirág”, a „finom remegések” fokossal, sivataggal, lármával és olombakókkal szembesülnek. Az első versszakban meghatározó a fény – „déli verőn” –, mely glóriaként övezi az idillt, míg a másodikban a sivatag a terméktelenséget, a malom alja, a gémes kút a földhözragadtságot szimbolizálja. Az embertelenségre a kezek durva, a csókok vad jelzője utal, a kezdet álmait pedig a zárás bakói „ölik meg”. (...)

A nemesi dac gőgjével író költőnk beletörődik a halálba, néhol vágyja azt, s Lédának és Lédáról írt vallomásaiban is az elmúló érzelmeket festi meg a csak őrá jellemző szimbólumokkal. A XX. század első évtizedeinek legkiemelkedőbb alkotó művésze, aki merész képzettársításaival, én központúságával utat nyitott az őt követő nemzedéknek többek között a szecesszió és a szimbolizmus felé. Például szolgált kortársainak, utódainak „Mégis győztes, mégis új és magyar” dacával. E költőiás szimbólumaival, újszerű témáival (pénz-, halál-, hiányérzet-, ugarversek) és ostorozó hazaszeretetével „forradalmasította” a magyar lírát. Ady után már nem lehetett úgy írni, mint Ady előtt. „Forradalmi szabad csapat” lelke „átlángol” versein, „megégetve” az értő olvasót.

Moravszki Leticia

12. C

A magyar Ugart ellepik a „gyűrűző indák”, az „égig nyúló giz-gazok”, a „dudva és muhar”. Hiába is próbál Ady költészetének géniusza felszínre törni, mikor a mindent ellepő gaz „megfojtja” az új hajtásokat, habár „szent humusz”, táptalaj van elég. A költő szomorúan jegyzi meg, hogy a „Hortobágy poétája” csupán egy paradoxon, képtelenség, hiszen ezen a vidéken a költő sorsa a némaság, és a mély hallgatás. (...)

Adyt csak addig érdekli a nő, amíg van benne titokzatosság, valami még fel nem fedezett szépség. Úgy érzi, ha mindent megkapna egy nőtől, odalenne a teljesség iránti lankadatlan vágy, a hadakozás, küzdelem. (...)

A létharc-vers pokoli küzdelme az aranyért folyik. Ahhoz, hogy beteljesítse „a benne ziháló életet”, szüksége van rá, hogy birtokolja. A vers végére a csata hevéssége egyre csak fokozódik: „A vérem hull, hull, egyre hull”, utalva arra, hogy ennek a küzdelemnek csak a halállal lesz vége.

Bárány Gábor
12. A

Vörösmarty Mihály Gondolatok a könyvtárban című versének elemző értelmezése

Lépjünk be Vörösmartyval egy 19. századi könyvtárba! Könyvek hosszú sorát látjuk, amerre csak nézünk. A magas polcok között kicsinynek érezzük magunkat, s áhítatra készítet minket a légkör, mely a múltat idézi meg. Mintha csak templomban járnánk. A tudás templomában. Csend és nyugalom uralkodik.

Én ilyennek képzelem az akkori könyvtárat. Jártam már néhány múzeum má átalakított kastélyban, és ott ez a kép fogott meg. Nehéz ezen az érzésen túljutni, s megérteni, hogy, miről is szól valójában a könyvtár. Arról, hogy a tudás és az akarat a tett első lépése, s ha mindhárom együtt van, akkor cselekszünk helyesen. Ennek megértésében nekem Vörösmarty segített a *Gondolatok a könyvtárban* című művével. (...)

E verset végigolvasva akármilyen hangulatod van előtte, tette készen ugrasz neki a következő akadálnak; bármi legyen is az. S ha még mindig abban a 19. századi könyvtárban jársz velem, ugorj fel, s gyere vissza a jelenbe, mert vár a családod, a nemzeted, Európa és a világ. S bár álmodozni jó és egészséges, élj úgy, hogy álmaid megvalósuljanak!

Groska Judit
12. C

Földig húzza az embert becsvágyó és önálló természete, s nem képes figyelni a hívó angyali szóra. A bölcsesség bűgő gondonkazenéje helyett csúfos, galád világzene az, mi értő fülekre talál. Hiába ünneplik az ember nevét hosszú idők óta, hiába zengi dicshimnuszát saját nagyságáért az emberiség, az élet igazságának nagy, vagy ironikusan egyszerű gondjait, égi kérdéseit nem tudták megválaszolni.

A francia forradalom elemi erővel hatolt a változásoktól meggyötört népekre. Két üstökös csapott Európa szívébe, hogy örökre megváltoztassa az emberiség örvény nyomorban, vég nélkül keringő életét: liberalizmus és nacionalizmus. Szabadság és nemzeti érzés. Az egyén természetből fakadó elemi jogai, elidegeníthetlenségének rousseau-i gondolatai, és a nemzeti sors szellemharcok árán történő felemelése igaz napvilágot gyújtott a bátor és hű szívekbe. Mint csodálatos esszencia, úgy hívta cselekedni az élő fiaikat, hogy „nyers fajokba tisztább érzeményt, gyümölcsözőbb eszméket oltsanak”. Kőrösi Csoma Sándor 1822-ben elérte Kasmír és Tibet határát, a magyarság szívdobogása után indult útnak, rájönni, kik is vagyunk. A magyar viselet és nemzeti kultúra, s a magyar nyelv hivatalossá tétele virágot bontott az em-

berek lelkében. De a harc a nemzet erőforrásaiért, a nemzetközi politika érdekeiért, súlyos gondokkal átszőtt leplet borított Magyarországra. (...)

Vörösmarty egész életét úgy élte, hogy közben tudta: emberek milliói csak álmodhatnak az emberszagú életről. Mégis híven teljesítik rájuk szabott sorsukat, mint megannyi földönfutó bogár. És mégis. Hiszen eleven új táplálékot kapott az elgyötört szellem: hitet, mit messziről hozott a szél. Hátára kapta a gyermeki vallást, a szeretet dallamát, hogy belesajdult a szív erezete. (...)

Optimista szemléletét a csüggedni nem akarás, s a hívó szorgalom veszi szárnyára, hogy kapott tehetségünk kis köveiből építsük fel az eszményített világot. Szabadság, egyenlőség, testvériség! Mítoszban gyökerező kultúra, melytől angyali ének szől majd fülünk járataiban, és „földi vértünk minden cseppjei magas gyönyörnek lángjától hevültek”. Ez hát sorsunk, s míg csak ember él a földön, lelki táplálék után kutat, hogy örömet lelje bennünk a Mindenható. (...) Örök ellentmondás és elégedetlen lélek a miénk, de ha megtalálta a megbékélés útját, teljes odaadással és felelősséggel írja elő az emberi lét céljait. Számot adni a sorsnak az anyagi világ, az őszanya földi, formai létéről, s visszatalálni a szellemi öröklét világába, ahol megszűnik az „én”, és a gyökereit végigtapintó ember a mélyben megtalálja a mindenséget, a mindenkiséget. (...)

Bűbajos világunk szellemi kapacitását éppen polarizáltsága tartja mozgásban. A rossz nem kevésbé fontos, mint a jó, hiszen azzal, hogy a tudás almája révén megfigyelőkké váltunk, feladatunk, küldetésünk lett. Végigjárni utunkat a földtől az égig, magvas táppal érlelni lelkünket, míg csak el nem jön az örök idő. Azt pedig szinte bizonyossá vehetjük, hogy célja van az önvádoló tépelődésnek, s az emberiség gondolkodói jó úton járnak. Hiszen ami felemeli szellemünket, nemzetünk sebeire is gyógyírt találhat.

Zborai Eszter
12. D

Válogatta:
Birkó Sándorné, Huszti Györgyné, Tóthné Kéner Beatrix

Könyvekről komolyan

Kertész Imre: Sorstalanság

I. Kertész Imre: Heuréka!

Nobel-beszéd

2002. december 7.

(részlet)

...A díjat, amellyel a Svéd Akadémia éppen az én művemet látta helyesnek megtisztelni, úgy tekintem, hogy Európának ismét szüksége van a tapasztalatra, amelyre Auschwitz, a Holocaust tanúi kénytelenek voltak szert tenni. Az én szememben ez, engedjék kijelentennem, bátorságra, sőt, bizonyos értelemben eltökéltségre vall; mert hiszen azt kívánták, hogy megjelenjek itt, holott sejteniük kellett, hogy mit fognak tőlem hallani. De hát ami az Endlőség és a „koncentrációs univerzum” révén megnyilatkozott, nem érthető félre, s a túlélés, a teremtőerők megőrzésének egyetlen lehetősége, ha e nullpontot felismerjük. Miért ne lehetne termékeny e tisztánlátás? A nagy felismerések mélyén, még ha meghaladhatatlan tragédiákon alapulnak is, mindig ott rejlik a legnagyobb európai érték, a szabadság mozzanata, amely valami többlettel, valami gazdagsággal árasztja el életünket, ráébredtve létezésünk való tényére és az érte való felelősségünkre.

Külön öröm számomra, hogy ezeket a gondolatokat az anyanyelvemen, magyarul mondhatom el. Budapesten születtem, egy zsidó családban, amelynek anyai ága az erdélyi Kolozsvárról, az apai pedig a Balaton-vidék délnyugati sarkából származik. Nagyszüleim még gyertyát gyújtottak a Sabbat beálltakor, péntek este, de nevüket már magyarosították, és természetes volt számukra, hogy a zsidóságot a vallásuknak, a hazájuknak pedig Magyarországot tekintsék. Anyai nagyszüleim a Holocaustban lelték halálukat, apai nagyszüleimet a Rákosi-féle kommunista hatalom pusztította el, amikor a zsidó aggodalmakat Budapestre az ország északi határvidékére kitelepítették. Úgy érzem, hogy e rövid családtörténet mintegy

Nevezetes épület. Itt adják át a Nobel díjakat

magában foglalja és szimbolizálja az ország legújabb kori szenvedéstörténetét. Engem mindez arra tanít, hogy a gyászban nemcsak keserűség, de rendkívüli erkölcsi tartalék is rejlik. Zsidónak lenni: szerintem ez ma újra elsősorban erkölcsi feladat. Ha a Holocaust mára kultúrát teremtetett – mint ahogy ez tagadhatatlanul megtörtént –, célja csakis az lehet, hogy a jóvátehetetlen realitás a szellem útján megszüljje a jóvátételt: a katarzist. Ez a vágyam inspirált mindent, amit valaha is létrehoztam.

Bár lassan kifogyok a szóból, szintén bevallom, hogy még mindig nem találtam meg a megnyugtató egyensúlyt az életem, a művem és a Nobel-díj között. Egyelőre csak mélységes hálát érzek, hálát a szeretetért, amely megmentett és ma is életben tart. De lássuk be, hogy ebben az alig követhető pályafutásban, ebben a, ha szabad így mondanom, „karrierben” – az enyémben – van valami felkavaró, valami abszurd; valami, amit alig lehet végiggondolni anélkül, hogy az embert el ne fogja a földöntúli rendben, a gondviselésben, a metafizikai igazságtételben való hit kísértése: vagyis anélkül, hogy az ember az önáltatás csapdájába ne lépne, s így zátonyra ne futna, tönkre ne menne, el ne veszítené mélységes és gyötrelmes kapcsolatát a milliókkal, akik elpusztultak, és sohasem ismerhették meg az irgalmat. Nem olyan egyszerű kivételnek lenni; s ha már kivételnek szánt bennünket a sors, meg kell békélni a véletlenek abszurd rendjével, amely a kivégzőosztagok szeszélyével uralkodik embertelen hatalmaknak és szörnyű diktatúráknak kitett életünkön.

Mégis, mialatt erre a beszédre készültem, történt valami egészen különös dolog, ami némely tekintetben mégiscsak helyreállította a nyugalmamat. Egy napon nagy, barna borítékot kézbesített a posta. A buchenwaldi emlékhely igazgatója, doktor Volkhard Knigge küldte. A szívélyes szerencsekívánataihoz egy kisebb borítékot mellékel. Előre megírta, mit tartalmaz, hogy ha esetleg nincs erőm hozzá, ne kelljen szembesülnöm vele. A borítékban ugyanis az 1945. február 18-i fogolyállományról készült eredeti napi jelentés másolatát találtam. Az „Abgänge”, azaz a „fogyadék” rovatban a hatvannégyezer-kilencszázhuszonegyes fogoly, Kertész Imre, 1927-es születésű, zsidó, gyári munkás haláláról értesültem. A két hamis adat: a születési évemé meg a foglalkozásomé úgy került oda, hogy amikor a buchenwaldi koncentrációs tábor adminisztrációjába felvettek, két évvel idősebbnek mondtam magam, nehogy a gyerekek közé soroljanak, s inkább gyári munkásnak, mint diáknak, hogy hasznavehetőbbnek mutakozzam.

Egyszer meghaltam már tehát, azért, hogy élnem lehessen s talán ez az én igaz történetem. Ha így van, akkor e gyermekhalálból született művet a sok millió halottnak ajánlom, s mindazoknak, akik e halottakra még emlékeznek. De, mert végeredményben irodalomról van szó, olyan irodalomról, amely az Önök Akadémiájának indoklása szerint tanúságtétel is egyben, talán a jövőnek is hasznára válhat, sőt, szívem szerint azt mondanám: a jövőt szolgálja majd. Mert úgy érzem, hogy amikor Auschwitz traumatikus hatásán gondolkodom, ezzel a mai ember vitalitásának és kreativitásának az alapkérdéseire jutok el; s Auschwitzon gondolkodva így, talán paradox módon, de inkább a jövőn, semmint a múlton gondolkodom.

II. Sorselők a Sorstalanságról (tanár-olvasók gondolták...)

A körülményekről:

2000-ben a világ egyik legrangosabb kulturális eseményén, a frankfurti könyvvásáron Magyarország volt a díszvendég. Abban az évben ünnepelte hazánk az államalapítás ezredik évfordulóját, és a szervezők úgy gondolták, ez jó alkalom lenne arra, hogy a magyar irodalom kiléphessen abból az elszigeteltségből, amelyben a kelet-európai – de a világ bármely – kis lélekszámú, nyelvét viszonylag kevesen beszélő népe van. Miért is volt ez akkor fontos? Egy hetilapunk arra hívta fel a figyelmet, hogy az irodalmi Nobel-díjak odaítélése nem teljesen független eme neves nemzetközi seregszemlétől. Tehát amelyik nemzet, nyelv díszvendég volt a frankfurti könyvvásáron, azon ország, vagy térségük, az elkövetkező években esélyes lehet erre a díjra. De azt is hozzátették, arra is szükség van ehhez, hogy nagyon sok kortárs magyar szerző művét, nagyon sok nyelvre, nagyon igényes módon lefordíttassunk. Mindenki hallotta már, költőink, íróink világhíreik lehetnek volna... Csak volna, mivel a mi kis nyelvünk, amelyet mindössze 15-16 millióan beszélünk, nagyon elszigetelt alkotóinkat a külvilágtól, főleg azokat, akik a verbális művészet mesterei.

Ezek után a magyar irodalmi élet valamivel nagyobb várakozással nézett a jelölések elé. Találgatták, kit találhatnak vajon érdemesnek a döntőbírák arra, hogy kitüntessék a legnagyobb elismeréssel. Nádas Péter, Esterházy Péter, Faludy György, Závada Pál, Sütő András, Kertész Imre?

Végre tavaly ősszel a jelöltek között volt egy magyar is, Kertész Imre személyében. A díj odaítélése után pedig elkezdődött az, ami annyira jellemző ránk, magyarokra. Sokaknak nem tetszett az író személye, származása, stílusa, hatalmas belpolitikai vita (ha csak az lett volna!) kerekedett belőle, ahelyett, hogy annak örültünk volna, hogy most már végérvényesen rákerültünk a világirodalom térképére!

Ami miatt viszont még magasabbra csaptak körülötte az indulatok: a téma. Nos, a téma a holokauszt, amelyet, a kialakult viták is mutatják, a magyar társadalom és kollektív történelmi emlékezet még mindig nem tudott a helyére tenni, feldolgozni. Azt hiszem, ennek a díjnak talán az egyik legnagyobb haszna az, hogy ezt a hiányosságot most talán pótolni tudjuk. Érdekes, a magyar közvélemény csak akkor hajlandó a dolgokkal foglalkozni, ha muszáj. A könyv maga először 1975-ben jelent meg, de nekünk csak most lett fontos a tartalma. Kertész Imre azóta jelen van a magyar irodalomban, de csak a díj után lett érdekes megjelentetni róla az első monográfiát.

A regényről:

Valakik azt mondták: A holokauszt után nincs költészet. Mások tovább mentek: A holokauszt után nincs irodalom. Ez a regény azonban arról szól, a holokauszt után is van irodalom, csak a helyére kell kerülniük a dolgoknak. Hogy lehet ezt megtenni, amikor mi magyarok fél évszázada birkózunk ezekkel az emlékekkel? Hogy, mikor mi magyarok inkább csak el szerttük volna feledni. Elfelejtetni azt, hogy több százezer magyart gázosítottak el a haláltábo-

rokban, elfelejteni a passzivitást, elfelejteni a deportálásoknál segédkezőket, elfelejteni mindent.

„– *Mindenekelőtt is – így szólt – el kell felejtened a borzalmakat. - Kérdeztem, egyre meglepettebben: – Miért? – Azért – válaszolta ő –, hogy élni tudjál –, s Fleischmann bácsi bölintott, és hozzátette: – Szabadon élni –, amire meg a másik öreg bölintott, és tette hozzá: – Ilyen teherrel nem kezdetünk új életet –, s ebben némelyest igaza is volt, elismertem. Csak hát nem egészen értettem, mint kívánhatnak olyat, ami lehetetlen, ...*”

Felejtés helyett tegyük azt, amit Köves Gyuri tett. Szembe kell nézni a múlttal, számba venni a történéseket, az embereket, azokat, akik megmaradtak és azokat is, akik nem, meg kell nézni, hol hibáztunk, hol tudtuk volna életünk folyását megmásítani. Mindezt úgy kell megtennünk, ahogy a regényben is olvashattuk. Díszítés, szépítés, minden felesleges dolog nélkül. A dolgok lényegét csak úgy lehet meglátni, ha – legalább – magunkhoz őszinték vagyunk. Számot kell adni a vészorszakainkról – amelyekből sajnos huszadik századi történelmünkben sok volt – utódainknak, de ezt jó lenne addig megtenni, amíg ezeknek a vészorszakoknak túlélői még közöttünk vannak. Minél tovább húzódik ez, annál kevesebb az esélye a tényleges megnyugvásnak. Velük sokkal könnyebb, ugyanis mi nem bocsáthatunk meg helyettük, és igazán nem is érthetjük meg ezeket az időket nélkülük.

Ha pedig megértettük, talán utódaink nem követik el újra ugyanazokat a hibákat...

Végül még egy fontos kérdés: miért lehet ez a regény – azon kívül, hogy Nobel-díjas – annyira fontos a felnővekvő, utánunk következő és többek között a Krúdy padjait koptató diákoknak?

Azért, mivel ez egy gyermekkel történt meg, egy gimnazista korú gyermekkel, akiből a történelem nagyon gyorsan és durván felnőttet csinált, megmutatva neki az élet és halál legsötétebb arcait. Ezek a borzalmak, melyekről végül kiderült, csak nekünk borzalmak, nekik – akiket nem gázosítottak azonnal – az életet jelentette. A művet olvasva talán megtanuljuk még – olykor szürkének érzett – életünket is becsülni és tisztelni.

Svédországban minden középiskolás – nálunk, azt hiszem, minden iskola - megkapta Kertész Imre könyvét. Kikölcsönözhető...

Amikor Kertész Imrét megkérdezték, kinek adna a magyar irodalom nagyjai közül Nobel-díjat, azt válaszolta, hogy Krúdy Gyulának. Hiába, kicsi a világ...

*Tar Ferenc
tanár*

Más mint...

Pro captu lectoris habeant sua fata libelli (Terentianus) – Amilyen az olvasók fogadtatása, olyan a könyvecskék sorsa. Vagy ahogy a rövidebb változatban ismerjük; A könyveknek megvan a maguk sorsa.

1975-ben jelent meg a Sorstalanság. Hogy érezhették magukat az irodalom művelői és főképpen a kritikusai, amikor híret vették Kertész Imre Nobel-díjának? Azt hiszem, nem fogjuk megtudni, mert bár lett volna idejük előállni a magyarázatokkal, nem tették.

Úgy gondolom, hogy a könyvesboltok polcain böngészők jelentős részének volt ismeretlen a mű, mint nekem is, pedig a tulajdonomban levő példány a tizedik kiadásból való. Kevesebb,

mint egy nap alatt olvastam el. Nehéz lenne a könyvhöz illő jelzőket mondanom. De más volt, mint amit – igen ritkán – beszélgetésekben hallottam. Más, mint egyéb regények részletei. Más, mint a dokumentumfilmek. Más, mint a tankönyvek. A felnőtt ember első könyve tizenéves önmagáról, aki nem értette, amit nem érthetett, hogy mi, és miért történik vele? Amit érteni most sem lehet, de tudni kell, hogy megtörtént. Sokáig úgy éreztem, hogy a regény logikája törlik meg a végén, amikor már „itthon” a „nem értem” gyermekből hirtelen „megmagyarázom” ifjúként meri vitában legyőzni a kevésbé szerencsétlen sorsú öreg túlélőket. De talán ő is csak akkor érezte át igazán, hogy mi történt?

El kell olvasni a könyvet! Tudjuk, hogy film készül belőle. De az nem a könyv, ami csak az olvasónak adja mondandóját. Pár év múlva érettségi tétel lesz. Remélem, hogy csak választható, hogy valódi megrázó élmény maradjon a regény főhősével egykorú érző ifjú emberek számára.

*Tóth István
tanár*

Mintha... **(Szavak a Sorstalanság ürügyén)**

A jó mű olyan, „akár az alma” – írta Weöres Sándor. „... mást mond az éhesnek s a jóllakottnak / és mást a fán, a tálban és a szájban.” Így van ez a Sorstalansággal is. Mást mond a történelem, a szépirodalom vagy a lélektan kedvelőjének, mást az őt először vagy sokadjára olvasónak, mást a zsidóság egy tagjának vagy egy antiszemitának. Mintha nem is ugyanaz a mű lenne.

Különlegesek a „fénytörései”. Az alaptörténet az évszázad botránya, s ehhez az olvasó óhatatlanul tragikus-patetikus megjelenítést társít. Ám a főszereplő ifjonti tudatában máris „elhajlanak” a reflexiók: mintha „csak” egy naiv-öszinte-lázadó kamasz benyomásait olvasnánk. S ezzel egy időben egy ironikusan bölcs felnőttét is, aki már mindenben túl van, mindent ért, semmin sem csodálkozik. (Fogságba esésének napjáról például imígyen szól a szerző: „Másnap egy kissé furcsa esetem volt.”) Ebben a „fénytörésben” mutatkozik meg a mű teljessége.

Mi az oka, mi az értelme a zsidóság kirekesztettségének, szenvedésének? – teszi fel a megkerülhetetlen kérdést a szerző is. Az egyik önmarcangoló, kétségbeesett válasz szerint „mi, zsidók mások vagyunk, mint a többiek ... ez a különbség a lényeg, és emiatt gyűlölik a zsidókat az emberek.” A másik, józanabb álláspont szerint „az ember nem egészen önmaga határozhat erről a bizonyos különbségről: elvégre is, éppen erre jó a sárga csillag...” Nem „magunkban hordjuk a különbséget” ... „mégiscsak az a lényegesebb, amit kívül viselünk.”

Ki a magyar? Mi a becsület? Mi a rend? Mi a lényeges az életben? Mintha minden fogalom végzetesen átértékelődne a hamis történelmi mítoszok teremtette világban. A fogolyvontat kísérő csendőr például a zsidó foglyok – általa el nem ismert – magyarságára apellálva szeretné kicsikarni értékeiket: „Akárhová is mentek ... ott többé nem lesz szükségetek értékekre ... Akkor már miért ne inkább magyar kézre jussanak ... Hiszen ti is magyarok vagytok végeredményképpen!” Átértékelődik a klasszikus közhely is: „nem az iskolának, hanem az életnek tanulunk.” „Akkor hát viszont, ez volt a nézetem, eszerint mindvégig kizárólag Auschwitzról kellett volna tanulnom ... De persze elismertem, feszélyező volna, no meg nem is tartozik hozzá a műveltséghez, beláttam.” A becsületézés is csak fogságot vagy halált te-

remhet útban a Budakalászi Téglagyár felé: „Magam is körülnéztem, bár inkább csak, hogy úgy mondjam, a játék kedvéért – mert hisz egyéb okot nem láttam rá, hogy elinaljak –, ... de aztán mégis, a becsület érzése bizonyult bennem az erősebbnek.”

A regény „az embernél nincs semmi csodálatosabb” paradox bizonyítéka is, hisz mintha az emberi cselekvések és gondolkodásmódok teljesen kiszámíthatatlanok lennének. A főszereplő fiú reagálása is több mint szokatlan az auschwitzi életre: „még Auschwitzban is lehet, úgy látszik, unatkozni, föltéve, ha az ember kiváltságos. Várakoztunk, vártunk – ha meggondolom, azt tulajdonképp, hogy ne történjen semmi. Ez az unalom, együtt ezzel a furcsa várakozással: ... ez jelenti valójában igazán Auschwitzot – már persze az én szememben.” Egész más emberi nézőpontot sugall ugyanakkor a rabok bőrébe vajt számok akasztófahumorú elnevezése: „égi telefonszám”.

A Sorstalanság a magány regénye. A magára maradt közösség és egyéné. „Mert elhagytának akkor mindenk” – jajdult fel rájuk is emlékezve Pilinszky. E magány nem eredendő, oka a társadalmi örület és a hamis politikai mítosz. E magányban roppan meg minden volt kötődés élethez, halálhoz, néphez, hagyományon alapuló tudáshoz. E magányban nincs múlt és nincs jövő, nincs szabad akarat, csak kiszolgáltatottság, nincs sors, csak tömeg-sorstalanság. Mintha Weöres Sándor „ég-sapkájú” embere lépdelne magányosan az életúton:

„... elindul a hosszú kettős fasorban,
végén kilép az üres világba,
s a fején jelként (hogy rablók ne bántsák,
úgy sincs semmije:) kerek kék sapka ...

... az útról nem szed melléje virágot,
s ahogy vándorol tájakat temetve,
mindenütt fedi a sima kék sapka,
holtig eltart a kerek kék sapka.”

Lehet-e a régi sors üszkein új hazát és házat találni? Lehet, hogy a ház csak az élet színtere lesz ezután, a haza pedig a háznak helyet adó földdarab, ha hiányzik a többlet, az érzések „fő-
lőslege”, mely házat és hazát teremt. E veszteség lehetőségéről így ír Saint-Exupéry: „Aki átváltozik valamivé, megismerkedik a szomorúsággal és a szorongással. Minden haszontalanná válik benne. Aki leveti régi énjét ..., csupa temető, csupa bánatos vágyakozás.”

A Sorsnak a hajdanvolt időkben még méltósága volt. Megszabta az Időt és Teret, melyben az őt hordozó Ember élte életét. Megszabta vélekedését, örömet és bánatát, tartást adott. E könyvből úgy tűnik, a megélt sorstalanság is tartást teremt, bár keményet, keserűt, kiábrándultat. Mintha Márai Sándor ezt is tudta volna: „A tudás mögött az egykedvűség van ... Ez az egykedvűség nem panaszkodik. Nem vádol, nem kér számon, nem követel bosszút, sem elégtételt, sem magyarázatot. ... A beavatott ember csendes. Tudja, hogy nem lehet segíteni. A legtöbb, amit tehet, ha nem árt másoknak és magának.”

*Prokob Ildikó
tanárnő*

Megközelítési kísérlet

Kertész Imre, a 14 évesen a légerek pokoli malmába került író Nobel-beszédében szól a megvilágosodás pillanatáról, a Heuréka! érzésről, amikor egy élmény tudatosítja benne, hogy küldetése van, írnia kell.

10 évvel szabadulása után, az öngyógyulás hamis útján találta magát. Az emlékek tűnni látszottak, mintha „ez nem is velem történt” önámító csapdájába esett volna. Az „árulás” lehetősége megrémítette, belső parancsra írt. Az olvasó várakozással keresi, mi lehet a műben a világfgyelemre méltó újdonság, a másság, ami a sokszor megjelenített fájdalmas tematikában összetéveszthetetlenül eredeti, ami Nobel-díjassá avatja a szerzőt.

Aki kézbe veszi a művet, válaszolni talán nehezen tud, de „egynapos” olvasmányra lel. A szöveg kényszerítő erővel, kamasz makacssággal szuggerál a végigolvasásra. Ne tedd le, egy szuszra hallgass végig! Ez jár nekem, a 14 éves véetlen áldozatnak, jár nekünk!

Tiszteletünk a felnőtt íróé, az alkotóé, de rabul igazán az a gyerek ejt, aki 1. sz. 1. személyben szól, az ő tekintetét követve látunk, szavai szerint igazodunk el a szörnyű labirintusban még akkor is, ha tudjuk, hogy őt is az író teremtette régi önmagából. Neki hiszünk, mert ő a hiteles. Ilyennek alkotta a művész, aki lehet, hogy felnőtt tudását, távlatos rálátását is neki kölcsönözte, de mi csak őt látjuk, az okos, szuverén emberkét, aki érteni szeretné az érthetlent.

Az ábrázolás újszerűségét adja pl. az, ahogy a kamaszos kíváncsiság és a leendő író részleteket, benyomásokat rögzítő, de még öntudatlanul működő kamerája lát. A senkit és semmit (a sorstársakat sem) nem kímélő, szokatlan látószög olykor provokatív erejű, meghökkenti a másféle attitűdhöz szokott olvasót. Nem lázadó, nem heroizáló, nem részvétébbresztő, csak a megvilágosodás és a stáció lépéseit rideg olykor gyermekszájas szókimondással közvetítő. Ebben – a benyomásokat a barlangrajzok egyszerűségével, természetességével rögzítő – helyzetrajzban méginkább elborzaszt pl. az a lélektani kiszámítottság, amelyben a gyorspergésű történések szinte elkábítják a résztvevőket. Látjuk, ahogy egy-két röpké óra alatt a vagon levegőtlen, sötét, ijesztő világából szabaduló, a napfény, levegő váratlan ajándékának örülő, szinte segítőkészen megfelelni akaró – mit sem sejtő –, még mindig emberformájú emberekből életre-halálra szortírozott, emberi kapcsolataitól fosztott, egységesen sorszámokká semmisült sorstalanokká lettek.

A stílus szándékosan nem irodalmi. Élőbeszédes modorosság (... hogy úgy mondjam...), kamaszos fésületlenség, tényrögzítő rövidség, hüvösség változatai teszik szokatlanná, meghökkentően lezserré sokáig a hangnemet, megtörhetetlenné, sérthetlenné a személyiséget.

A stílus változása, komolyodása olykor komoly bajt jelez. A leromlott testtől való elidegenedés nyelvi rajza már az önfeladás kezdetét sejteti. A lelki romlás ijesztő jele az is, amikor az elfáradó gyerek apátiába esve, mindent feladva megtalálja a „békét”, nyugalmat, mikor a stílus kamasz báját veszítve számol be állapotáról: „hideg, nedvesség, szél vagy eső sem zavarhatott többé, nem jutott el hozzám, nem is érzékeltem.” Ijesztő az is, mikor a mindig éhes kamaszgyomor már nem jelez: „Továbbra is elvittem a számhoz, amit csak találtam, minden megehető, de inkább csak szórakozottan, gépiesen, szokásból, hogy úgy mondjam”. A legfelkavaróbb arról olvasni, hogy a verés szinte áldás lesz, elviselésére kidolgozott technika születik, az ütlegek alatt a szenvedő időt nyer: „... már az első ütésre sietősen a földre heveredtem, s a többit már nem éreztem aztán, mivel elaludtam közben.” Fogvacogatóan groteszk az ígehasználat is (leheveredtem). Megszokott, ismétlődő, „otthonos” gesztussor rajzolódik ki holdudvarában.

Megdöböntő és megindító egyszerre, ahogy a megváltó halálra érett, csaknem élettelen embergyerek a valószínűsíthetően hullaszállító kordén megérzi a répaleves ismerős illatát, s az életöszön győz. Keserű, akasztófahumorról vegyes szégyenérzéssel, maró iróniával gondolja: „szeretnék még egy kicsit élni ebben a szép koncentrációs táborban.”

A fokozatos megtörés természetes folyamatával ellentétesen működő erők megrendítő vagy megnyugtató példáival is találkozunk. Feledhetetlen pl. a szökevények akasztásának pillanatában földalatti morajjal felhangzó – szinte némán mormoló finnek, majd a csatlakozó többiek rabbi által indított, irányított – Kadissa = halotti imája. Ez a csak élményként észlelt, akkor érthetetlen emberi- és bátorságmegnyilvánulás nem tudatosult erőforrás lehetett. A lágertapasztalatokkal, túlélési technikákkal bíró Citrom Bandi haveri, sokszor erőszakosan gondoskodó atyáskodása, vagy a 12 éve „táborlakó” orvos szemérmes embersége, Bohus adománya, vagy a „hullaszállítók” életmentő döntése mind-mind a működő humánium bizonyítékai.

A szerencsés megmenekülés után a pesti villamoson hazatartó fiú hosszú idő óta először érez heves érzelmet, gyűlöletet, és meglepő módon épp az itthoniak iránt. Miért? (Kérdezte egy diákom értetlenül).

Talán botrányosan megbocsáthatatlan igazságtalanságnak tűnt számára, hogy villamos gördült, kalauz jött, újságíró kérdezett, az élet élt itthon, míg minden ami élet, meghalt vagy haldokolt ott, a borzalmak egyénileg megélt, mások által érthetetlen és érinthetetlen közegében. Ezért lehetett idegen és gyűlölt a normál világ, és a még nem aklimatizálódott, megzavart, sortalanná vált gyerek talán ezért vágyott vissza – pillanatnyi honvágyat érezve – oda, ahol nem kellett a részvétlen étellel szembesülni, ahol a sorstalanok sorsközösségében feloldódhatott.

Az emberi természet túlélési reflexéből merített fáradt és gyanús optimizmussal zárul a hirtelen felnőtté öregedett gyerek monológja: „... máris érzem, mint növekszik, mint gyülemlik bennem a készség: folytatni fogom folytathatatlan életemet (...) Nincs oly képtelenség, amit ne élénk át természetesen, s utamon, máris tudom, ott leselkedik rám, mint valami kikerülhetetlen csapda, a boldogság. Hisz még ott, a kémények mellett is volt a kínok szünetében valami, ami a boldogsághoz hasonlított.” (A vacsoraosztás és szabadabb mozgás órája ez)

Kedves Olvasóm! Olvasd a könyvet, nemcsak a Nobel-díjas műnek előlegezett bizalommal, várakozással, de az életkortárs gyereknek tartozó figyelemmel, nyitottsággal is. Ennyi „jár” neki.

*Birkó Sándorné
tanárnő*

Gerlóczy Márton: Igazolt hiányzás

Találkozás egy fiatal és tehetséges első könyves íróval avagy: Író-faggatás a Krúdyban

1. Diák - szemmel és szívvel:

„Rátaláltam a nyugalmamra, „megtaláltam önmagam”. Rájöttem, hogy arra jártam, ahol semmi keresni-valóm, olyanokkal tartottam kapcsolatot, akikhez semmi közöm.

Azzal, hogy nincs érettségim, hogy öntörvényűen haladtam, hibává váltam az élet rendszerének peremén lézengve, és e hiba definiált variánsaként kezeltek. Van azonban más, sőt rengeteg út is, és biztos vagyok benne, hogy a saját ösvényem fog elvezetni a magam „boldogságához”.”

(Gerlóczy Márton: *Igazolt hiányzás*)

A fenti zárszó és az együtt töltött közel két óra „igazol-ta” a különös, néha feszült együttlétet: mert a művészen nem csalódtunk. Minden ízében az volt; hol gúnyolódott, hol szégyellősen mosolygott, hol „lezárt”, hol vállat vont, hol ki-ki révedt az ablakon. Ügyelt arra, hogy le ne lepleződjön személyiségének titka, s ezt a viselkedést azzal indokolta, hogy neki e teremnyi ember már tömeg. (Tanárokkal együtt legfeljebb húszan voltunk.)

S ha néha mégis kitekintett az álarc mögül az „Ember”, egy sebzett lelkű fiatal nézett vissza ránk. Talán e seb miatt nem tudott megnyílni, talán e miatt minősítette monotonnak kérdéseinket, holott őszinte érdeklődésre őszintén kellett volna válaszolni. Mentségére mondván valóban azt érezte, joga van-e „kihangosított kérdéseivel” a közönségnek ahhoz, hogy választ várjon a rezdülések, titkok „miértjére”...

Néha valóban ellenségnek érezhette közönségét, amely kíváncsiságával ízekre szedi a szerzőt.

A mi mentségünk: szerettük volna jobban megismerni, jobban megérteni az érdekes embert, aki legközelebb – ebben reménykedjünk – többre méltatja lelkes, tőle alig fiatalabb olvasóközönségét.

Gucska Magdolna és Polonkai Éva
6/7. D

2. Felnőtt - szemmel és szívvel

A délutáni Gerlóczy Márton szfinx volt.

Az esti – akivel együtt üldögéltem húga, Bori társaságában – nyitottabb, kedvesebb. Mint-ha évek óta ismertem volna.

A finom, egy különleges család genetikai legendáját igazoló – artisztikus arc, a szomorkás, de tiszta szempár, a kellemes, de hűvös hang minden kérdésemre válaszolt, és a beszélgetés csodaszzerű, váratlan könnyedségét mi sem igazolta jobban, mint a bátyját mindenhova elkísérő hűg, mondata: „máris imádom Nyíregyházát!”. Marci pedig csendesen megjegyezte, a kapott évkönyvet lapozgatva: „Úgy látom, ez egy nagyon jó iskola!” S az együtt töltött két óra elteltével a baráti elbúcsúzás után még hátrafordultak és egyszerre, kedvesen gyermekmódra visszaintegettek...

Megmelegedett a szívem, és József Attila sorai jutottak eszembe:

„Csak az olvassa versemet,
ki ismer engem és szeret”

Gerlóczy Marcit, aki szeret írni, mégiscsak megismertük egy kicsit... Következzék a regény azon részlete, amely azt igazolja, hogy a szerző rajongani is tud azért, amiért érdemes:

*Tóth Józsefné
tanárnő*

3. Részlet Gerlóczy Márton: Igazolts hiányzás c. regényéből

„Anyám a komuniti-súléban teret nyert egy csodálatos tanítási rendszer megvalósítására, és diákjai imádták még azt is, hogy reggelente a hajnali időpont és a hideg ellenére a süle felé vegyék az irányt. Mikor először ott jártam, az anyám tervezte és diákjaival közösen kialakított osztálytermükben, képtelen voltam tudatosítani magamban, hogy tanterembe lépek. Nem tanterem, közösség volt, aminek eredményt kiváltani képes, élvezhető voltát először ott és akkor tudtam értékelni és elfogadni.

Ezek a gyerekek nem tanulni, hanem élni jártak az iskolába, és ezalatt boldogan szívták magukba az irodalmat, történelmet, matematikát, hiszen úgy érezhették, van miért, kinek és ki mellett. Lehetőséget kaptak, hogy azt dolgozzák fel és elevenítsék meg, ami lefoglalja őket. Kirándulási színhelyeknek is falvakat választott anyám, életeket mutatott és gyakoroltatott velük, megismertette őket a lehető legkülönbözőbb világokkal, hogy később befogadóképesebbek, szerények és méltóságteljesek legyenek, véletlenül se bomlassza szét kitartásukat, szeretetüket és akaratukat a város dohos, bezárt, szüklátóköri, falanszertársadalmának világa.

Ezek a gyerekek boldogok voltak, egész egyszerűen normálisak, és persze később sikerült belőlük kiölni az életet, de a szeretetet nem tudták kiszívni a tudatukból.”

Vitatkozó, vállalkozó, szerencsés krúdysok

Vitatkozók

Valóság-show minden mennyiségben

Az utóbbi egy évben végigkísérték életünket a kereskedelmi csatornákon a mások életébe „belenéző” műsorok, melyek megosztották az egész országot. Ezekről folyik a beszélgetés a munkahelyeken, iskolákban, baráti társaságokban, de ezen polemizál a televízióban a neves esztéta és a híres író is. Dühödtté indulat, elnéző legyintés, estéről estére növekvő izgalom a szereplők sorsáért: mindezt kiváltották ezek a műsorok. Sajnálatos tény, hogy erről a műsортípusról többet beszélünk, mint a Nobel-díjas regényünkről, a Móricz Zsigmond Színház Országos Színházi Találkozón elnyert különdíjáról, vagy éppen az oktatási törvény soros módosításáról. Azt azonban üdvözölhetjük, hogy vannak olyan tizenévesek, éppen a mi házuk táján, akik elgondolkodtak ezen a jelenségen, írtak róla és most megosztják gondolataikat másokkal is. Nézzünk bele most ezekbe a írásokba! Van harcias, van társadalmi szempontból érzékeny, van mélyen elgondolkodó az írások között. Értsünk velük egyet vagy vitatkozunk, de ne menjünk el a „Való Világ szindróma” mellett szótlánul!

* * *

A valóság-show-k alapjául George Orwell 1948-ban megjelent regénye, az 1984 szolgált., amelyben „Angszoc” ország állampolgárainak minden mozdulatát kamerák követték. Ennek a regénynek az alapján különböző pszichológiai tréningeket szerveztek annak a megismerésére, hogy hogyan túrik az emberek a másokkal való összezártság érzését. A kísérletekben a média is látott fantáziát, így elkezdték sugározni a tréningek hang-és képanyagát. ...A pszichológusok rájöttek, hogy ha okosan válogatják össze a szereplőket, akkor a faji vagy nemi kisebbségek képviselőit is beköltöztethetik a villába, ezzel elfogadhatóbbá téve például a más borszint vagy akár a szexuális másságot. Gondoltak vajon arra, hogyan dolgozzák ezt fel a fiatalok?

Fábrí Attila

6/IV.

Kezdetben természetesen az emberek legtöbbje kíváncsi volt a pénzkeresés eme formájára, ám néhány hónap után már csak a tinédzserek bámulták estéről estére a képernyőt. Sokan belátták, hogy hogy ez a fajta szórakoztatás megjárt és kezdetleges. Itt szó sincs őszinteségről vagy igaz érzelmekről. Ha érzések fel is bukkannak, akkor azok csupán a bezártságtól keletkeztek. Gyakran közönségesek ezek a műsorok, és számomra érthetetlen módon olyan kifejezéseket és képsorokat láthatunk, amelyek nem közönség elé valók.

Csernák Gabriella

6/IV.

Az emberek nagy része a szándékos manipuláció hatására érdektelenné vált mindennel szemben, ami valódi, legyen az szomorú vagy örömteli dolog, vagy akár egy másik ember. Ezzel szemben szívesen fogad bármit, ami előre csomagolt, előre megemésztett, ami mű. Az embereket nem érdekli, ha hazugságokba fojtják őket, nem foglalkoznak azzal, hogy mi történik körülöttük, legvégül már az sem, kik is ők valójában. Hagyják, hogy a reklám, a profit, a magasabb érdek mondja meg, mi a jó és mi a rossz. Az egyéniség, a gondolkodás megszűnik létezni.

Hory Dávid

6/IV.

Mit tud ajánlani a valóság-show-k helyett a televízió?

Feltehetjük a kérdést: mivel járunk jobban? A húsz évvel ezelőtt készült és mindenki által hússzor látott Rocky III. című filmmel, vagy Elvis „no para” beszélésével?

Horváth Nikolett
6/IV.

Vajon tényleg ez a valóság, ami ezekben a műsorokban folyik? A gyerekeknek ilyen műsorokon kell felnőni?

Karóczy Csilla
6/IV.

Nem ártana elgondolkodni azon is, hogy ha az ezekben a műsorokban szereplő emberek viselkedése lesz a minta az ifjúság számára, akkor milyen lesz a jövő Magyarországa?

Bábolnai Péter
6/IV.

Pszichológusok, tanárok, óvónők a megmondhatóiban, mennyire károsak ezek az adások a felnövekvő nemzedékre. Az iskolapadokban szorongó, a látott élmények feldolgozására képtelen kisgyermekben, a televízió eme műsorában látott jeleneteket többnyire kritika nélkül elfogadó és azokat valóságként megélő serdülőkben végbemenő negatív lelki folyamatok jelentik a legnagyobb veszteséget a társadalom számára.

Kótyuk Gergely
6/IV.

Válogatta: Tóthné Kéner Beatrix tanár

Vége lesz egyszer?

19.30 Végre vége a napnak. Kész van a matekházi, nagyjából már II. József korával is tisztában vagyok. Na, jöhet egy kis pihenés. Kapcsoljuk be a TV-t? Vajon leáldozott már a televíziózás történetének második leghosszabb és legunalmasabb (közvetlenül a Dallas után) sorozatának, a Reality vagyis valóság show-k korszaka? ... Nem... tévedtem. A képernyőn újra felbukkannak a híres második széria főszereplői: a helyi menőcsávók, a cicababák, médiás „karrierre” törekvő volt szoláriumosok, művészek és életművészek, mi magunk, a magyar társadalom. Legalábbis a show producerei szerint.

Remélem, hogy a valós valóság másról szól, mint az ábrázolt. Nemcsak kép- és magamutogatásról, pénzről, sexről, álszentségről, kétszínűségről. Bárha jobban belegondolunk, mindenki ismer a saját környezetéből egy-egy Lacit, Robit, Anikót. Talán nem pont olyanokat, mint a szupersztárokká, írókká, „rapsztárokká”, műsorvezetőkké, és „nyafogósokká” vált volt villalakók, mégis van valami közös bennünk és bennük. A mindennapokban élő emberek vagyunk, akik vágnak egy kis izgalomra. Igaz, nem voltunk mindnyájan bezárva 3 hónapig, jobb esetben zuhanyzás közben sem figyelt minket senki, rapperek, politikusok, és jelenségek (lásd. Anettka) nem ugrottak át hozzánk néhány napra.

Tény, az IQ szint nem nagyon kúszott a 100-as szám fölé és igazából semmi figyelemre méltó nem történt odabent, amit valóban kamerákkal kellett volna megörökíteni.

Mégis néztük, néznénk, a jövőben pedig valószínűleg a kereskedelmi adók unalmas kínála-

ta miatt nemcsak, hogy nem lesz más választásunk, önszántunkból is újra nézni fogjuk. Jönnek az új Évák és Petik és újra a mindennapos robot után a „valóságban” élhetünk majd... Sajnos! Vagy van remény? Álljunk ellen!

Gombkötő Kitti
6/V.

A nyelv is tét

Szeptemberben hazánkban is elindultak hódító útjukra a valóságshow-k. Nehéz elhinni, hogy a látott színvonal ellenére a mai napig minden csúcspot megdöntő nézettségük van. Az emberek érdekesnek találják, hogy É. és Zs. azon veszekednek, hogy a kutyának hol a helye, vagy Gy. mit főz ebédre, és így tovább. A főműsort körítő, szintén „szórakoztató” percek semmitmondók, és az ürességbe villódzó fények töltik ki a műsoridőt. A tévés személyiségek „érdekfeszítő” kérdéseket tesznek fel a szereplők édesanyjának, szomszédainak és kutyájának. (És még ez is sokakat érdekel!!) Nekem úgy tűnik, legális, országos kukkolás folyik.

A bentlakók többségének nyelvhasználata vulgáris, közönséges, trágár. Számomra az a legszomorúbb, hogy amit a nyelvészek, nyelvapolók vagy csupán a nyelvet szeretők, féltők naponta tesznek anyanyelvünkért, azt ez a műsor egyetlen este alatt lerombolja. Az emberek utánozzák a lakók modorát, szófordulatait, beszédstílusát, ami sokszor nagyon alacsony színvonalú.

A televízióműsorokat igen sokan nézik, így a műsorkészítőknek fokozottan ügyelniük kellene arra, hogy a szereplők nyelvhasználata megfelelő legyen. Ha az emberek ezt látják, hallják a tévében, olyan érzés alakulhat ki bennük, hogy ez a követendő példa, mindenkinek így kell beszélnie. Mert a tv nagy úr. Mintha kiveszett volna a felelősségtudat azokból a felnőttekből, akik ezeket a műsorokat készítik. Úgy tűnik, mivel a „lé” a tét, a forgalmazóknak semmi sem szent. A szabadság megóvándó fontos értékünk, de amit ezekben a műsorokban művelnek, az szabadosság.

Úgy tudom, tőlünk nyugatabbra már megvetéssel tekintenek a valóságshow-kra, mert álságosságuk lelepleződött, kiderült, hogy minden előre meg van beszélve, csak színjáték folyik. Ez a valóság? A korrupció, a hazugság, az erkölcstelenség? Remélem, nem.

Talán sokan túl éles kritikának érzik soraimat, de úgy gondolom, az embereknek nem ilyen alacsony színvonalú műsorra van szükségük, még ha erre hivatkoznak is a rendezők.

Kristofori Szilvia
6/IV.

Ez az írás megjelent az Édes Anyanyelvünk 2003/1. számában, az Anyanyelvapolók Ifjúsági Tagozatának hírlevelében. Gratulálunk!

Deszkások, rockerek

Jelen- és jövőkép

(Részlet)

Tudom, hogy változik a világ, nem maradandók a társadalmi elvárások, az emberi értékítéletek sem. Elfogadom, hogy míg néhány évtizede még igen szigorú (erkölcsi) szabályok szerrint éltek, és ezek betartásával viseltettek mások iránt az emberek, ma már kevésbé kötöttek a társas érintkezés (levelezés, beszélgetés) szabályai.

Ezeknek a változásoknak egy részével én is egyet értek, hiszen valóban semmi szükség a parókáknak, fátolók használatára, vagy például középiskolában a nemek szigorú elzárására egymás elől.

Azt is belátom, hogy voltak, vannak és mindig is lesznek zenei, politikai, életmódbeli irányzatok, amelyek egy idő után maguktól lecsendesednek, egyszerűen kimennek a divatból. Azonban ahogy elnézem a mai tizen-huszonéveseket, a saját korosztályomat, szomorú dolgokat látok. Az iskolások, gimnazisták körében egyre terjed a nyelvi igénytelenség, és sajátságosan ezt még fel is gyorsítják azok az irányzatok, amelyek a közelmúltban alakultak ki.

Itt vannak például azok, akik „deszkásoknak” nevezik magukat. Érdekes, hogy ezek többnyire általános iskolások (5-8. osztályos), illetve 9-10.-es középiskolások (talán egy idő után kinövik ezt a hóbortot, azért találunk közöttük kevesebbet az idősebb korosztályból).

Az igazi, első „deszkások” azok voltak, akik szerettek és igen jól tudtak gördeszkázni, és – mintegy virtusból – megpróbálták tudásukat a lehető legmagasabb szintre fejleszteni (hasonlóan a görkorcsolya, a BMX vagy az újabban terjedő triál szerelmeseihez).

Ezek a fiatalok egyszerűen és kényelmesen öltözködtek, viseletük tornacipőből, pólóból és rövidnadrágból állt, hogy a nyaktörő mutatványok közben ne zavarja őket semmilyen felesleges ruhadarab, könnyen tudjanak mozogni.

Ezekkel nincs is semmi bajom, sőt szerintem elismerésre méltó az ügyességük.

Néhány éve azonban megjelentek az olyan – magukat deszkásoknak nevező – elemek, akiknek semmi közük a gördeszkához; ormótlan, befűzhetetlen cipőben, XXL-es pólóban és térdig érő ülepű, a földet seprő szárú nadrágban járnak. Ezt a nadrágot ráadásul kinevezték „deszkás nadrágnak”, ami szerintem egy kissé komikus (próbáljon csak meg akárki ilyen öltözetben gördeszkázni).

Mondhatnánk: az ő dolguk, a ruházatukkal nem zavarnak senkit. Az a baj, hogy mindegyikük szeretne valahogy feltűnni: csoszognak, durván beszélnek egymással és másokkal is, a buszon tolakodnak.

A minap is, amint mentem az utcán, látom, jönnek szembe hárman-négyen, teljes szélességében elfoglalva a járdát. Lehúzódtam, amennyire tudtam (az úttestre nem léphettem, mert autók álltak a járda szélén), de ők nem húzódtak beljebb, sőt egyikük vállal nekem jött. Nem szóltam semmit, de ahogy továbbment, még visszafordult, hogy megkérdezze, hogy miért mentem neki.

További kedvenceim a rockerek. Őket is igen könnyű felismerni.

A legfontosabb, hogy fekete ruhákban járunk, a pólón és a kapucnis pulóveren lehetőleg egy rockegyüttes neve szerepeljen, a lábbeli pedig egy pár erős (acélbetétes) bakancs legyen. A haját mindenestre növezzük meg vagy vágjuk igen rövidre, és aggassunk magunkra minél több anarchista, sátánista, esetleg pacifista jelvényt.

Itt közbeiktatnék egy fontos megjegyzést az acélbetétes bakancsokkal kapcsolatban: a köztudatban – a rockereknek köszönhetően – sajátos módon az él, hogy az acélbetétes csizmák (Junkers, Shellys stb.) igazi rockerlábbelik. Ugyanis az erőszak, a brutalitás jelképeként hordják azokat, és elhitették az emberekkel, hogy ez az ő viseletük. Szeretném eloszlatni ezt a tévhitet: az eredeti Dr Martens-bakancsok munkavédelmi daraboknak készültek, jó szolgálatot tettek a gyári, acélipari munkásoknak. Később – látva hasznosságát – az angol légierő is hivatalos viseletének részévé tette.

Szóval, így öltözködnek, de megmondom őszintén, ha csak ebben mutatkozna meg szemléletmódjuk, életstílusuk, nem szólnék egy szót sem. Hanem ezután sajnos következik a szokások formálása is (alapvető dolog a punk-, hard- és egyéb rockzene hallgatása). Mintegy közösségformáló erőként is működik a zenés kocsmákba (pubokba) való járás, természetesen az elmaradhatatlan ivászáttal és dohányzással. A tanulás szigorúan tilos (az a „menő”, ha még

meg is húzzák az embert), olvasás pedig kizárólag a thriller és a sci-fi kategóriájából.

Ha összeverődött a banda, lehet „vonulni”. Azaz 10-15 ember (tisztá feketében, szemükbe lógó hajjal) sétálgat, kószál az utcán, riogatja a gyerekeket, és igen hangosan „beszélget”. Kötelező a mondatonként legalább kétszeri „b...m...” használata és egyéb „szívet melengető” kifejezések hangoztatása.

A pizzázó előtt láttam egy efféle baráti kört. Az egyikük filmfelvételt is készített. Megállt a közelükben két babakocsis kismama, beszélgettek. A kamerás észrevette őket, és a babát is kezdte venni, miközben „kedves” szavakkal kommentálta az eseményeket.

Megdöbbsentem ezen a pimaszságon, de szerencsére a kismama nem hagyta annyiban a dolgot. „Remélem, nem olyan gyerek lesz belőle, mint te vagy!” – mondta. Bízunk benne...

Raizer György

11.B

Ez az írás is megjelent az Édes Anyanyelvünk 2003/1. számában, az Anyanyelvápolók Ifjúsági Tagozatának hírlevelében. Gratulálunk!

Vállalkozók

Kortárssegítő krúdysok

Miért született a kortárssegítő csoport?

Az első kérdés, amely egy ilyen csoporttal kapcsolatban felmerül, hogy mivel is foglalkozik tulajdonképpen.

Mi újdonsült kortárssegítők a háromnapos képzésen elsősorban dohányzással, alkohollal, kábítószerekkel, szexualitással kapcsolatos előadásokon vettünk részt, majd ezekből tettünk vizsgát, így egyértelműnek tűnik, hogy ilyen jellegű problémákon próbálunk segíteni. Ám egy igazi kortárssegítő minden téren a fiatalok rendelkezésére áll, legyen az bárminemű függőség, vagy egy látszólag egyszerűbb lelki probléma...

A másik fő kérdés, hogy mi az oka annak, hogy egyáltalán létrejött egy ilyen szervezet. Nem a csoportszellem és az összetartás a motiváló erő, bár ezek is fontos tényezők. Sokkal inkább a felismerés és az aggodás. Én azt hiszem, hogy a lelke mélyén mindenki rendelkezik bizonyos fokú felelősséggel embertársai iránt. Nemcsak a közelálló rokonokra irányulhat ez, hanem azokra is, akik valaha önhibájukból, vagy önhibájukon kívül „esnek el”.

Másik oka még a szerveződésnek a kíváncsiság... Kezdetben előfordul, hogy valakit elsősorban az hajt... de ha az ember részt vesz a közös foglalkozásokon, megérzi azt, hogy mekkora szükség is van a másokkal való törődésre, a megértésre. Ekkor már sokkal inkább a tudni vágyás van jelen, és az előbb említett érzés, amely azt súgja, hogy oda kell figyelned a másokra, meg kell fognod a kezét, és addig-addig húzni, amíg talpra nem áll... de ez nem elég, figyelned kell, hogy egyensúlyban maradjon, és ha ismét elesik, újra fel kell állítanod, és kezdened kell előlről...

A kortárssegítő tehát kicsit pszichológus, kicsit szülő, és természetesen fiatal, a kortársad, szóval bizalommal fordulhatsz hozzá (hozzánk). És ha esetleg te is szeretnél belépni közénk,

akkor a jövő évi képzéssel és nyári táborokkal kapcsolatban érdeklődhetsz nálunk, vagy Szegedi Erzsébet tanárnőnél. Minden lelkes kortársat szeretettel várunk.

Reméljük, most már mindenki értesült létezésünkről, és ha problémáitok adódnak, bizalommal fordultok hozzánk. Ahhoz, hogy segíteni tudjunk, az kell, hogy bízzatok bennünk, s őszintén valljatok a problémáitokról.

Jövőre újult erővel várunk bele a kortársak segítségébe, s reméljük, hasznotokra válunk. Várunk benneteket:

Bacskai Ildikó

Pesti Judit

Kelemen Emese Éva

* * *

Lovagokról a Városházán

Sokan nem tudják, mit takarnak ezek a tulajdonnevek, hogy Máltai Lovagrend és Máltai Szeretetszolgálat. Néhányan a XII. században ismertté vált lovagokkal azonosítják, akik többek között férjes asszonyok elcsábításával töltötték idejüket, ráadásul ők ezt Máltán tették, innen eredhet a név. Mások Teréz anyával kapcsolatban gondolják úgy, hogy a Máltai Szeretetszolgálat vezető egyénisége volt.

Hónapokkal ezelőtt, még a 10. C osztály tagjaiból verbuvált 10 fős csapat sem tudta, mit jelentenek ezek a kifejezések. Első információnk az volt róluk, hogy ebben az évben ünneplik a Magyar Máltai Lovagok Szövetsége alapításának 75. évfordulóját, és hogy ennek kapcsán, Nyíregyházán a Kállay Gyűjtemény és a Jósa András Múzeum segítségével megrendezésre kerül egy verseny, május 31-én. Magyar és történelem tanáraink próbálták minket rábeszélni arra, hogy vegyünk részt ezen a versenyen. Végül kötélnek álltunk.

Minden hónapban – a város gimnáziumaiból küldött csapatoknak (9 csapat) – találkozót szervezett a Kállay Gyűjtemény vezetője, Dr. Lakatos Sarolta.

Februárban megbeszéltük az alapfogalmakat. Pl., hogy mit jelent az, hogy:

– jogi lovag (le kell tenniük a hármas fogadalmat, ide csak nemeseket vesznek fel)

– engedelmességi lovag (idetartoznak a dámák)

– tiszteleti lovag (nemesi őspróbára kötelezték őket, nem tesznek hármas fogadalmat) stb.

Márciusban eljött az insigneik, vagyis jelvények, pénzermék nézegetésének ideje. Érdekes volt az, hogy csak kesztyűben foghattuk meg a jelvényeket, hiszen eszmei értékük olyan ma-

gas, hogy már attól is félték, hogy összemaszatoljuk őket. Az egyik ezek közül a lourdes-i máltai zárandoklatok jelvénye volt, mely úgy nézett ki, hogy a középpajzsban vörös alapon ezüstszínű máltai kereszt van, míg a gyűrűben a „SZUVEREN MÁLTAI LOVAGOK” felirat található. A hátlapon a máltai zárandoklatok évének és hónapjának megnevezése díszelleg: 1979, 1987, 1989 (mindig május első hetében volt). A többi jelvény felépítése is hasonló volt ehhez.

A következő hónapban igazi máltai lovagokkal és dámákkal találkozhattunk. Mindez különleges volt számunkra, hiszen a Máltai Lovagrend magyarországi nagykövete, illetve a szövetség tiszteletbeli elnöke is jelen volt. Személyesen is megismerhettük Kállay Kristóf bácsit, aki 10 évvel ezelőtt alapította a Kállay Gyűjteményt. Ekkor adományozta szülővárosának, Nyíregyházának, az emigrációban létrehozott magángyűjteményét. Ő egy ősz hajú, 70 év körüli bácsi, aki mikor már a verseny hangulata nem volt épp a csúcson, egy-két hozzászólásával oldottabbá, családiasabbá tette a légkört.

A dámák egyszerű, kinézetre átlagos hölgyek, akik nem családi ágon örökölt rangjuk alapján neveztetnek így, hanem odaadó munkájukkal szereztek meg ezt a címet.

Májusban, mikor már mindenki a jobb jegyekért küzdött, és bizonyítványát próbálta szembé varázsolni, nekünk krúdys blúzban, ünneplő ruhában kellett megjelennünk a Városháza dísztermében (nem mintha bármi problémánk lenne a krúdys blúzzal).

A csapatunkból nyolcan az asztal fölé görnyedve oldogattuk a szóbeli és írásbeli feladatokat. A versenyen a zsűritagok címei egy kicsit megrémisztettek bennünket, de ennek ellenére, mikor szóbeli feladatra került sor, biztatóan mosolyogtak ránk. Köztük volt a MTA egyik tanára, a Jósa András Múzeum igazgatója, az alpolgármester úr és sok lovag.

A feladatok között volt képfelismerés 3 másodperc alatt kellett azonosítani, vaktérképes feladat, esszé elmondása kívülről, személyek jellemzése szóban. Ezalatt két bátor csapatársunk a várost járva gyanútlan járókelőket szólított meg, hogy megkérdezzék, mit tudnak ezekről a szövetségekről. Sokan félve attól, hogy pénzt gyűjtenek, meg sem hallgatták őket. Volt olyan is, aki tudta azt, hogy a Máltai Szeretetszolgálat egy ispotályos rend (ispotály = kórház, menhely), és hogy a lovagrend vezetői nagymesterek, akik már az 1100-as évektől segítik a szervezet munkáját, mely abból áll, hogy támogatják az elesetteket. Régen, ahol baj volt – csatában, ütközetben –, ott megjelentek, és minden erejükkel segítették a rászoruló csapatokat, seregeket.

Bár sok kérdésre tudtuk a választ, ez mégsem volt elég ahhoz, hogy az élménybe kerüljünk, ennek ellenére mégis nagy élményt jelentett számunkra, hogy részt vettünk ezen a versenyen, és a közel négy hónap alatt sikerült tanulmányozni és megismerni a Máltai Lovagrendet és a hozzá szorosan kapcsolódó Szeretetszolgálatot.

Így, ha a közeljövőben megállítanának bennünket az utcán a lovagokról érdeklődve nem vallanánk szégyent, mi krúdysok.

*Gergely Márta és Ács Emese
a 10. C csapattagjai*

EMLÉKLAP

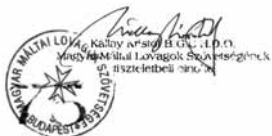

Köszönjük a részvételt
A Magyar Máltai Lovagok Szövetségének

75.

alapítási évfordulóján rendezett
nyíregyházi diákvetélkedőn.

Nyíregyháza, 2003, május 31

A színészkirály közelében

Ha a világ zajától szeretnék elmenekülni, legtöbbször a könyvhöz fordulok. Mikor már elegendő van ebből a rohanó életből, keresek magamnak egy csendes zugot, és próbálom elfelejteni minden bajomat. Segítségül hívom Mikszáthot, Gárdonyit vagy Jókait, és időutazást teszek az ő varázslatos világukba. Oda, ahol a globalizáció még nem ütötte fel a fejét. Oda, ahol a férfiak udvariasan és gavallérosan, a hölgyek pedig bájosan és illemtudóan tudtak viselkedni.

Sokat álmodom erről a korról, ahol a szereplők Sinkovits Imre, Pécsi Sándor, Ruttкаи Éva és Latinovits Zoltán. Ők testesítik meg a magyar történelem nagyjait.

Egyikük azonban kimagasodik e nagyszerű színészek közül. A színészkirály. Ő, aki megmutatta, hogyan lehet minden szabályt megszegve zseniálisan verset mondani. Aki szavalás közben úgy tudott azonosulni a költővel, hogy az őt hallgatók kábultan figyelték. Aki egy nemzet utánnozhatatlan előadóművésze volt. Akit úgy hívtak, Latinovits Zoltán. Számomra ő az a színész, aki József Attila tintáját életre keltette. Az ő szájából hiteles csak a Nagyön fája.

Többek között ezt a verset is hallottam Latinovits előadásában, mikor 2003 június 7-én Balatonszemesen a színész nevét viselő versmondó emlékversenyen vettem részt. Negyven, a költészetet szerető középiskolás vállalkozott arra, hogy megpróbál az ő nyomdokába lépni. És az utolsó kérdésre, „a hát érdemes volt?”-ra bebizonyította, hogy igen a válasz. Habár ő maga pótolhatatlan, élete semmiképpen sem volt hiábavaló. Utat mutatott az új nemzedéknek. Leta-posta a gazokat, és ránk hagyta az ösvényt. Azonban a távolság, melyet meg kell tennünk, nem lett rövidebb.

Ezen a nagyszerű hétvégén a versenyen kívül különleges programok keretében emlékezünk rá. Meglátogattuk a sírját, ahová 93 éves édesanyja is elkísért minket. Gyönyörködtünk a balatoni tájban. Egy előadás keretében felidéztek, ő hogyan mondta a verseket. Elmentünk a Latinovits Múzeumba, ahol meglepő adatokat tudtunk meg a színészkirályról.

Mindezekért köszönet a szervezőknek.

Ha a Balatonra gondolok, két település majd két név fog az eszembe jutni: Szárszó és Szemes, József Attila és Latinovits Zoltán. E két ember személyisége meghatározó lesz életemben. Igyekszem úgy élni, hogy méltó legyek mindarra, amit ők ránk hagytak. Remélem, a vonat így fog velem együtt zakatolni tovább.

*Szabó Kornélia
6/IV.*

*(A versenyen különdíjat kapott.
Gratulálunk!)*

Szerencsések

Közhírré...

A szerencse lánya

A 10.A szegedi osztálykirándulását váratlan esemény tette megkülönböztetően emlékezetesé. Az Ópusztaszeri Nemzeti Történelmi Emlékparkban a Feszty-körkép megtekintésének megindító pillanatát koronázta a váratlan fordulat, mikor a honfoglalók késő unokái közül kiemeltek egyet, Kis Éva „kisasszonyt”, hogy az országszerző ősök közelében őt is ünnepeljék. Megtudta, hogy ő a két és félmilliomodik látogató, és ez a szép, kerek szám – a hatalmas érdeklődés tükrében – megérdemli a figyelmet, megszemélyesítője, a szerencse lánya pedig az ünneplést.

Az eseményről a Dél-Magyarország c. napilap is beszámolt, ebből idézünk a hitelesség erősítésére: „Tortával, virággal, állandó belépővel, emléklakettel és díszoklevéllel fogadta tegnap délelőtt Nagy László igazgató Ópusztaszeren a két és fél milliomodik látogatót, aki jegyet váltott, hogy megtekintse a Feszty-körképet. A nyitás, 1995. október elseje óta hozzávetőleg minden

negyedik magyar láthatta már a négy év alatt felújított festményt, A magyarok bejövetelet. A szerencsés tárlatlátogató, Kis Éva a nyíregyházi Krúdy Gimnázium tizedik osztályos tanulója iskolai kiránduláson vett részt, s nemcsak ő, hanem osztálytársai is nagyon örültek az őket váró kölyökpezsgőnek. Osztályfőnökük sem tért haza üres kézzel: ajándéka egy bekeretezett körkép-reprodukció volt.

A nemzeti történelmi emlékpark színeiben pompázó, kék-fehér emeletes torta megszegése előtt Kis Évát köszöntötte a Csongrád megyei önkormányzat elnöke, Frank József, illetve a megyei közgyűlés alelnöke, Ott József is.”

Mi is gratulálunk Évának, és azt kívánjuk, hogy a jó szerencse legyen olyan hűséges kísérője, mit ezen a szép szep-temberi napon volt.

(A szerkesztőség)

Krúdysok a nagyvilágban

Jambo Kenya!

Kilátás a szálloda pihenőkertjéből az Indiai-óceánra

Nyolc órás út a charter járaton. Nyolcezer kilométer, 50 °C különbség. Fárasztó. A gépből kiszállva megint csak nem az öröm érzése fogott el. Melegem van a 38 °C-ban, ha hosszú nadrágot és bundát viselek, mint otthon.

A csaknem húsz perces út a szállodáig megrázó. Ki élményként, ki elborzadva éli meg. Pillanatképek, az elszűnő vályogházakba foglalt élet. Megmegáll a busz, időt hagy az eszmélésből az újabb ámulatba esésre. Színes ez a film, ami a szemem előtt pereg: kecskék, kutyák, pucér fenekű gyerekek, a pihenésből pihenésbe térő emberek, ruhafoszlányok, élettörődékek. Aki meg-

találja a szépet a szegénységben is, igazi kincs számára, mi a szeme elé tárul. És a film pereg tovább. Az idegenvezető mesél, szinkronizálja a filmemet. Egyértelmű kép: nincs vezetékes vízhálózat, kátyúmentes utak, járdák, kerítések. De ide még nem férközött be a civilizáció mocska (van épp elég kézzelfogható): boldogok. 1970 óta nem halt éhen senki. Szeretik és segítik egymást. Követendő példa. Számunkra elképzelhetetlen. A vagyont az állatok képezik. De mivel nincsenek magánterületek kerítéssel, az utcán szabadon kószál a vagyon. Majd szépen kilépnek az „ajtón”, és elkapnak egy-egy jószágot. De mindig csak annyit pont, amennyi a „kontójukon” van. Becsület, ami jellemzi őket.

A luxusnegyedben lévő szállodába érve megcsap a vendégszeretet a jómódba belopódzva, ami a mezítlás, izzadságszagú alkalmazottakból árad. Persze a magasabb beosztottak kultúremléként felöltözve. Ők itt jól keresnek, tehát urasan is élhetnek.

„Jambo, how are you?” és mosoly, a legszívélyesebben. Naponta többször röppen a fülembe. Elámulok, irigylem őket, és szégyellem magam. Én, mi miért nem tudunk ilyen „nyelven”? Tanu-landó példa. Én ámulok, de a filmem pereg tovább.

A szobám ablakából szemlélődve a csillogó, hatalmas medencék mögött már a valóság terül, csalogat az Indiai-óceán. A pihenőkert pálmáinak hús árnyékából kilépve, éhes hiénaként vetik rá magukat a turistákra a néger a kedvességükkel. Jambo-kánon, majd portékák kínálása. Alkudni kell, hisz 8-9 szeres áron indítanak, ez az ő lopásuk.

E hatalmas nyüzsgés következtében napozni és pihenni vissza kell húzódnia a hotelek medencéinek szélére vagy a vízbe, hisz ott is ugyanúgy le lehet barnulni, mint a tologatható napágyon.

Az óceán 32-38 °C-os, és naponta kétszer van dagály és kétszer van apály. A víz 15 métert mozog, ekkor lehet megcsodálni a tengerek kincseit: a vörösen izzó tengericsillagokat, veszélyes tengeri sünt, korallokat, csupaszcsigákat. Mindezt 4-5 néger társaságában, akik mindig „hű társaik” a sétálgató turistáknak.

Mombasa a közeli nagyváros. Repülőtér, templomok, bank, piac, benzinkút, bérházak – kőből. Kiállunk a szálloda melletti útra. Állunk némán. Pár perc, és fékez az első 10 személyes kisbusz – 20 személy belezsúfolódva, de szerencsénk van, még beférünk öten. Matatu. Ez a helyi busz. Beszállok, alkudok, közben a filmem pereg, és csak hazaérve jövök rá, mikor elújságolom a sikeremet a viteldíj alkudásánál, hogy rossz üzletet kötöttem, ötszörös áron utaztam. Ez az ő kenyertük. Mi is ezt tesszük, ezek a civilizáció első foszlányai. Mellettem áll egy puccos kislány, kunyerál. Másik oldalamon csadorba burkolt nő. Szemei fájdalmat és irigységet sugároznak, ami a rövid pólóm és farmerkalapom hatása. Lassan már én jövök zavarba. Aztán férjével elviharzik, és beszáll a petróleummal tankolt Mitsubishibe. Megérkeznek az árammal és örökkel védett palotába. Már-már én irigylem őt. Filmem egyre színesedik. Hazafele méregdrágábban utazunk, de már csak az a fontos, hogy a medencében lehessünk. Hallom, hogy: „muzungu”, és tudom, hogy most az izzó-mozgó, soha megállni nem képes fehérről beszélnek, aki nem ismeri, hogy „Pole-pole”, azaz nyugi, nyugi. A véremben van a pörgés, és ezt nem csillapítja a Pole-pole.

Hajnali fél 5, nagy nap kezdete. Öten ülünk a matatu-féle kocsiban. Úticél az East-Savo Nemzeti Park. Másfél óra kátyús út után már rajzolódik az orrszarvú formát öltött kapu. Safari kisbusz teteje kinyílhat, a vörös homokon még minden nyugszik. Az út vékonyan kettészeli a megelevenedett biológia könyvet. Majd szép lassan a film pereg. Zebrák távolból, antilopok közelről. Az első zsiráf körvonalaianak élményét megborítja az újabb látvány: elefánt–majom asztaltársaság, kicsi és nagy szimbióza.

Elöttem a végtelen. Akkora területen utazunk, mint a Dunántúl, ahol mindössze 200 oroszlán uralkodik. Optimizmusom, örök társam, lebeg a szemem előtt: nagy szerencse vár ránk. CB rádión (!) jön a hír: oroszlánt láttak a közelben! A kedvenc sofőrünk gyorsan reagál, majd felborulunk, előttem robog a filmem, szemem, fejem raktároz, arcomat szél csapja. Ekkor már tudom, ez az enyém, az élmény örök. A korona a helyén, előttünk az oroszláncsalád henyéi.

East-Savo Nemzeti Park

Magyar társaim telefonján (!) a 38 °C-ban jönnek a hírek: otthon hólapátolás, -20°C. És én állok a kisbuszban, afrikai Safari szele csap arcomba. Ez az élmény örökre enyém. Szívem szabadon táncol.

A Lodge-ba érve különös a fogadtatás: élő páviánok az ajtóban, a kőfalon szirti borzok, és gyíkok heverésznek. Ebéd után lelátogatok az itatókhoz, ahová éjszaka vonulnak az állatok száraz időszakban.

Kenyában mintegy 21 törzset számlálnak. Hazafelé a masai-okhoz látogatunk. Fantasztikus ez a kultúra még élőben, érintetlenül a szemem előtt: férfívé avatás – körülmetélés, vályogkunyhók, tűzcsiholás, többnejűség, dobpergéses tánc, füllük tágitása. A cipőket a szét-durrant abroncsokból készítik. A nők építik a házat, házimunkák, férjek, gyerekek ellátása. A gyerekek őrzik az állatokat, a tanítótól tanulnak, míg férfiak heverészve játszanak, alkalom-

**Gedi-Malindi romváros. A 15. században épült.
Itt láttam utazásom egyetlen kígyóját.**

cserjék, hegyláncolatok. A romváros a 15. században épült, kőépületekből állt. Itt találkoztam utazásom egyetlen, kisujjni vékony kígyójával. Kenyében több ember hal meg úgy, hogy fejére kókuszdió esik, mint kígyómarásban!

A girijamák hasonló virtusban élnek, mint a masai-ok. Éppoly kedvesek, csak egy lépéssel előrébb vannak a civilizációhoz, ruházatuk tekintetében.

Az óceánpartot mintegy 15 km hosszú korallzátony övezi, így a cápák nem tudnak átjönni. A túloldalára áthajózva már 4 m-es planktonevő cápák és kommunikatív delfinek mutatkoznak be nekünk.

Esténként a homokba bújó rákok társasága és a morajló óceán sötéteje, hátborzongató végtelenség és a nyugalom egyesülése a világom.

A filmem bővül még további 3 nap luxusszállodában töltött élményeinek forgatagával. Reggel vizitorna, majd jet-ski, katarana-hajózás. Biológus lencsémet napszemüvegre cserélem. Túra ruhámat fürdőruhára váltom.

„... a hetedik nap megpihent”. Mi hét napot pihentünk. Talán elég is volt. Reggel még búcsú az óceántól, köszönetmondás a végtelen nyugalomért. Elköszönés a szállodai kis makiktól, akik szívélyesen fogyasztották a különböző nyalánságokat. Újra a buszban, immár a film visszafelé perog. Lassan felváltja a csodálkozást az elmélkedés, az emlékezés.

Nyolc órás út a charter járaton. Nyolc ezer kilométer, 50°C különbség.

*Normantas Andrea
6/V.*

adtán nőket hoznak feleségként, természetesen állattal fizetve. Szárazság idején az állatok véréit megcsapolják, és a kicsikkel is itatják. Megrémít ez a világ, a mellém lépő piros köpenyes öslakó, aki elől fogát kivert fogsorral mosolyog. A film tovább gyarapodik, habár a kamerás most némán ámul.

Ellátogatunk az akhambákhoz, a fafaragók törzséhez. Ők készítik a faragott szuvenireket. Régebben asszonyaik mellüket térdükig nyújtották.

Gedi-Malindi romváros őserdeje mellett élnek a girijamák. Szállodánktól mintegy kétórás út. Szemem előtt robognak a banán-

**A girijamák törzse Gedi-Malindi romváros mellett.
A civilizáció útja felé irányuló ruhákat
a turistáktól kunyerálják.**

A Cantemus-szal világgá... a zene hídján

Manapság a határok megnyílnak a Világ minden tája felé, és az utazás egyre egyszerűbbé és elérhetőbbé válik mindenki számára. De születnek hidak az emberek, az országok között, amik minden más útnál és légifolyosónál időt állóbbak és biztosabbak. Ezek a hidak az emberi kapcsolatok, és ilyen elpusztíthatatlan hidat épít a zene szeretete. Magyarország és Japán között régóta áll egy ilyen híd, aminek építéséhez Szabó Dénes nagyban hozzájárult. Az ő szárnyai alatt, a Cantemus kórusral fedeztem fel én is a keleti világ csodáit. Az énekkarral bejártunk Európát, de most távolabbi, a lelkünkre legnagyobb hatást tett útjainkról próbálok leírhatóvá varázsolni néhány emléktöredéket. De azok a pillanatképek, az illatok és a közönség tekintete már csak számunkra jelentik ugyanazt az éles emlékképet. Japánba körülbelül 2-3 évente utazik az énekkar, én 1999-ben jutottam el. Mi voltunk akkor is a „kicsik”, mint előtte (és utána is) még oly sok évig. Életemben először ültem repülőn, de a Japán koncertturné alatt nyolcszor volt hozzá szerencsém.

Megérkezni hatalmas élmény volt. Amerre csak néztünk fekete hajkronák, és mosolygós, barna, de ferde szemek. Mindenki ismert minket és mindenki örült, hogy ott vagyunk. Az első étkezésünk egy Jakinyiku étteremben zajlott, ahol minden asztal közepén kis sütőrács parázsolt. A hatfős asztalokhoz nyersen hozták a hússzeleteket, a zöldséget, és az ismeretlen összetételű szószokat. Az ízvilág szerencsére nem volt annyira keleties, mint amilyennek tűnt. Az első éjszakánk is tradicionális helyen ért minket. A hálószobánk tatami volt, ami annyit tesz, hogy nem találtunk ágyakat, (még a kis térdeplő asztal alatt sem!!) így a faliszekrényből előhalászott ágynemű a puszta gyékényen hevert. Másnap derékfájdalmunkat még az sem vigasztalta, hogy állítólag egészséges tatamin aludni.

Az egy hónapig tartó turné alatt összesen 25 hangversenyünk volt, ezek előtt pedig minimum 3 órás állópróba és 3-4 óra buszút. A szabadidőnkben pedig várost néztünk, vulkánt másztunk, hatalmas bevásárló körutakra indultunk. Evésre és alvásra nem sok időt és energiát pazaroltunk, persze, azt itthon is lehet. A turné időtartamára belebújhattunk az igazi sztárok bőrébe, hiszen minden hangverseny után sikoltozó, lelkes japán fiatalok gyűrűjébe kerültünk, akik szégyenlősen nyújtották felénk az autogramra váró prospektust és apró ajándékaikat.

Ezek után a 2-3000 ezer fős közönség előtt lebonyolított két féldíós koncertek után általában nagyvonalú fogadásokat rendeztek, ahová mindig becsempésztek a helyi konyha remekét. Így a sokféle spagetti, saláta és gyümölcstál mellé sushi, ramen és tofu is került, amit stílszerűen hasival (evőpálcikával) „fogyasztottunk”. A japán történelem zavaros vizeibe a Nagasaki Atombomba Múzeum vezetett be minket.

Utazásunk legmeggrázóbb és egyik legmélyebb emlékét köszönhetjük a múzeum termeinek. Az atomtámadás következtében elolvadt üvegek, a fotók, az életnagyságú hidrogénbomba-modell és a támadás pillanatában megállt óra látványának hatására a szívünkben mély, őszinte és döbrent csönd uralkodott. Ebből a teljesen más, kicsit ferdébb álmvilágból hazatérve nem véletlenül volt olyan érzésünk, mintha álomból ébredtünk volna.

Hajnalban hazafelé, az iskola felé sétálva lampionokkal a kézben, japán ruhában, japán dalt énekelve mindenki szemében megjelent egy-egy könnycsepp...

Az eddigi, általam megélt legnagyobb siker idén, Koreában köszöntött ránk. Bizonyára tanáraink közül is sokan emlékeznek arra az októberi két hétre, amikor néhányan az iskolából elszöktünk énekelni. Tőlük ezúton is elnézést kértünk. Sok versenyen jártunk már, de mind közül ez volt a legnagyobb szabású és számunkra a legkeményebb is, hiszen összesen 6 kategóriában indult az énekkar. Ez az elődöntőkkel együtt 12 hangversenyt jelent, amit a gálahangversenyekkel és tévéfelvétellel koronáztunk. Az olimpia befejeztével átruccantunk Taiwanba is, egy koncert erejéig. Maga a kórusolimpia azt jelentette, hogy 50 ország körülbelül 200 kórusa mérte össze erejét és kitartását, hogy aztán 24 különböző kategóriában eredményt hirdethessen a zsűri. A napjaink az utazgatás kivételével körülbelül úgy teltek, mint Japánban. Koreai zenére való ébredés után gyors reggeli, majd buszozás a próba helyszínére. Az 1-2 órás próba után öltözés, néhány fénykép, majd végül a zsűri elbűvölése. A versenykoncertek után nem sok időnk maradt átérni a másik helyszínre, ahol újra ugyanezek a teendők vártak ránk, annyi különbséggel, hogy általában a másik csodaszép, de igen meleg egyenruhát öltöttük magunkra. Az embert és hangot próbáló napokban annyi szabadidőnk azért akadt, hogy megmártózzunk a Sárga tengerben. Az ott készült fotókat irigykedve nézték az itthon fagyoskodók.

A Koreában töltött napok megkoronázása az ünnepélyes eredményhirdetés és gála volt. A hatalmas terem megtelt a világ minden tájáról érkezett énekesekkel, és a rövid műsorok után az est házigazdája olvasta fel az eredményeket az utolsó helyekkel kezdve. Mivel mi az első kategóriában is indultunk, már az elején elkezdhattunk izgulni. A kórusnevek csak jöttek és jöttek, a „Cantemus from Nyíregyháza, Hungary” – még nem hangzott el. Majd jött a harmadik helyezett. Nem a mi nevünk. A második... az sem. És mikor elsötétült a terem, csak egy pontfény világította meg a házigazdát, aki a dobpergés közben némán hallgatott, már tudtuk, mit fog mondani. Tudtuk, de még akkor sem hittük el, amikor már ki is mondta: „Cantemus from Nyíregyháza, Hungary” Egymást ölelve, sírva-nevetve szaladtunk ki, és mikor már biztonságban érezte talpunk a dobogót, felcsendült az a dallam, ami akkor a legszebbnek tűnt: a Magyar Himnusz. És közben, amíg mi könnyeinket is büszkén vállalva énekelünk, mellettünk felvonták a magyar lobogót. A mi tiszteletünkre, Koreában. Amikor a helyünkre értünk, a második kategória következett. Abban is énekelünk. De újra gyanúsán sokáig nem hallottuk a nevünket. Újra pontosan az első helyig. Ezt már tényleg nem hittük el. És ez a csoda négyszer történt meg velünk aznap este, négyszer zengett fel a magyar himnusz, négyszer volt a zászlórúd te-

tején a Mi zászlónk. A másik két kategóriában második helyet értünk el, de pontszámunk alapján megkaptuk az aranyérmeket. Hazafelé boldogan de hitetlenkedve köszöntünk a Nyíregyháza-táblára. „Zsebünkben” a hat aranyéremmel, kezünkben zászlókkal, transzparenszekkel és díjakkal értünk haza ajkunkon a mi saját himnuszunkkal:

„Hát menjünk együtt, együtt sikerülni fog!
Egyesít minket jellem és eszme, fel hát a tetre, fel hát a tetre!”

Sinka Fruzsina
11.c

* * *

„...*elmondani nem tudom, mert mindezt látni kell.*”
(*Szörényi - Bródy: Good-by, London*)

Utazásélmények, avagy hová tűnik időnként tanárod az ének órákról?

Ha megkérdezel egy gyakorlott utazót, hogy mi a legrosszabb az utazásban, valószínűleg azt fogja válaszolni, hogy az indulás. Útközben már jobb, de hazaérkezni, az a legjobb. Még akkor is, ha tudod, érzed, nem a legjobb helyre születtél, mégis hazaérkezni egy igazi élmény. Persze lehet, hogy ezért is indulsz el. Gondold el, mit érezhettek Magellán életben maradt emberei, amikor földkörüli útjukról visszatérve megpillantották otthonukat. Abból az öt hajóból, ami elindult egy tért vissza 18 emberrel a fedélzetén.

Persze manapság már ekkora áldozatokkal nem kell számolni egy „új világ” felfedezésénél, amellettt hogy érhetnek meglepetések. Mindjárt az elején leginkább a repülőút szokta borbolni a kedélyeket. No nem feltétlenül attól fél az ember, hogy lezuhan a gép, vagy merő véletlenségből egy terrorista is jegyet váltott a melletted levő ülésre, netán a hátad mögött ülő utazó ártalmatlannak tűnő tüszentése éppen a SARS vírust zúditja a nyakadba, inkább a reptéri bosszúságok zökkentik ki az embert nyugalmaiból. Ha mondjuk egy európai uniós országba szeretnél landolni, mindjárt számolnod kell a ténnyel, hogy te még nem vagy uniós állampolgár, következésképpen úgy is fognak kezelni. Jó néhány kérdésre kell majd válaszolnod, míg elhiszik, hogy ottani tartózkodásodat ideiglenesre tervezed. Miután elhitted az illetékesekkel, hogy egyelőre nem akarod aláaknázni a Trafalgar-teret Londonban, kezdődhet a bámészkodás. Persze, ha nincs éppen aznap este koncerted. Általában én nem vagyok ilyen szerencsés, így be kell érnem a helyszín megtekintésével, próbával, zuhanyzással és végül a koncerttel. Ami persze sok mindenért kárpótol. Néha az az ember érzése, hogy a reneszánsz és barokk angol templomokat kifejezetten éneklésre tervezték, de ha ez így nem is igaz, bizonyára a korabeli építések hagyományokra és gyakorlati tapasztalatokra támaszkodó akusztikai ismeretei is hozzájárultak ahhoz, hogy valóságos koncerttermet varázsoltak ezekből az építményekből. Előadó és hallgató egyaránt képes a legmagasabb szintű akusztikai-zenei élmény megtapasztalására ezekben a nem ritkán több száz éves templomokban.

A koncert után legtöbbször az adott ország gasztronómiájával ismerkedik az utazó. Persze a helybeliek igyekeznek olyan kulináris élvezeteket nyújtani, ami speciális és csak az adott nemzetre vagy területre jellemző. Ilyenkor elkél a mértékletesség, ha nem akarunk mindjárt utazásunk elején egy jó kis gyomorrontást. Ugyanakkor nem sérthetjük meg a vendéglátókat azzal, hogy visszautasítjuk a felkínált étket – mondjuk a szárított szöcskét, – mert erre is volt

Chipping Campden

már példa. Idővel azonban ezeket is megszokja az ember, és olyanná válik a gyomra, mint az elefánté. Most azonban Angliában vagyunk és ilyen „rémségekkel” nem terhelnek bennünket. Londonból persze semmit nem láttunk ez alkalommal, a múltkor legalább egy nap bámészkodásra volt idő.

A következő koncert helyszíne, Chipping Campden egy középkori hangulatú kisváros, az angol fővárostól mintegy 160 km-re. Útközben rövid megálló Oxfordban és Woodstockban, előbbi az egyetemeiről, utóbbi egy legendás rockzenei fesztiválról híres. Szállás most kivételesen családoknál – ez általában nem jellemző – ráadásul egy 1500-as években épült házban. Az angolok nagyon vigyáznak ezekre az épületekre, igyekeznek megőrizni eredeti formában és hangulatban, természetesen a XXI. század azért érezhető, főleg a konyhában. Szobám viszont őrzi a régmúltat. Kandalló, kis ablakok, rézből készült ágymelegítő és a koncert helyszíne megint egy csodálatos reneszánsz templom, fantasztikus akusztikával. Koncert után ismerkedés az angol pubok hangulatával és az angol sörök utánozhatatlan ízével.

Másnap utazás Birminghamba egy zenei szimpóziumra, este persze koncert. Az eső esik, de ezt jobb ha megszokja az ember Angliában és Skóciában. Amilyen gyorsan borul be, olyan hamar süt ki a nap erre felé. Utunk következő állomása Rugby – közben meglátogatjuk Shakespeare szülőházát Staffordban – majd Stirlingben adunk koncertet.

Ez már Skócia. A skótok rendkívül vendégszeretők és persze nem „skótok”, ezt csak az angolok híresztelik róluk. Rendkívül erős bennük a nemzeti önérzet, és itt már nem sokra méssz az iskolában tanult angol tudással. Bár állítólag angolul beszélnek, egy igazi skótot nagyon nehéz megérteni. A táj viszont gyönyörű. Ilyenkor persze mindjárt igyekszik az ember a leghíresebb dolgokat megtekinteni, de általában erről hamar lebeszélük, mert a skótok nagyon jól tudják, hogy számunkra mi az igazán fontos. Loch Ness helyett így kénytelenek vagyunk beérni Loch Lomond tavával, de ez is ritka szép látvány. Fürdés persze nincs, áprilisban még hideg van erre felé az ilyenfajta mutatványhoz. Hamarosan búcsút veszünk Skóciától és

Írország felé vesszük utunkat, közben pedig arról gondolkodik az ember, hogy mi az amitől másképp érzi magát itt az utazó? Talán itt Britanniában még nagyon erősen él a múlt a jelen mellett, talán erősebbek a gyökerek, tudják milyen messziről jöttek, és talán ettől nagyobb a nemzeti önérzet és ettől érzed úgy, hogy a nemzeti hovatartozás nyílt vállalása nem egyenlő a nacionalizmussal. Bár van bennem egy kis kétely azzal kapcsolatban, hogy ebből a nemzeti önérzetből mennyi őszinte és mennyi az ami az idegenforgalomnak szól?

Apropó nacionalizmus, gondoltam Írországban majd kapunk belőle egy kis ízelítőt, de csalódnom kellett. Bár nem az ország északi részét látogattuk meg, a meghívás a dél-írországi Cork városába szólt, és itt érezhetően nincs katolikus-protestáns ellentét. Viszont az rövid ottlétünk alatt is kiderült, hogy az írek más mentalitással bírnak, mint az angolok vagy a skótok. Szokták őket a „nyugat magyarjainak” is nevezni, bár genetikusan a japánokhoz jóval több kö-zünk van mint az írekhez, mégis néha egészen otthon érzi magát az ember közöttük. És egy kicsit szomorúan is, hiszen ez a nép anyanyelvét szinte már teljesen feladta, elfelejtette. Az iskolákban angol nyelvre tanítják a diákokat, anyanyelvüket csak fakultatív tárgyként tanulhatják. A déli országgrészben itt-ott még hallhat az utazó egy kis ízelítőt ebből a szép, archaikus hangzású nyelvből, de sajnos egyre ritkábban. Az ír népdalok és a jellegzetes ír tánc persze kései aranykorát éli, de ez is talán inkább az idegenforgalomnak szól. A pubok viszont hangulatosak, az ír sörök íze is kiváló, a táj, és az ír tengerpart pedig kárpótol mindenért. A programba még egy tengeri vitorlázás is befér kísérőnk jóvoltából, aki egyébként „civilben” tűzoltó és karitatív szállítmányok szervezőjeként Szibériába is eljutott. Izgalmas útjával kapcsolatban el is mesélt egy jópofa történetet. A felesége az út előtt lelkére kötötte, hogy ajándéknak egy „kis apróságot” hozzon. Barátunk egy majd ember nagyságú játékmackóval lepte meg.

A mackó azóta is a nappaljuk egyik fő attrakciója.

Utazásunk végéhez közeledik, két hét alatt majd minden napra jutott egy koncert és persze rengeteg más élmény is, amikből később leginkább arra emlékezünk, amelyek új ismeretséget, barátságot érleltek. Olyan emberek barátságát, amikre később is szívesen emlékszük az ember. És ilyenkor, ha megkérdezed-megkérdezik miért utaztál, már tudod a választ...

*Szilágyi Szilárd
tanár*

Vendégjárás

Kicsit többet tudunk Dániáról (9 napról másfél oldalban)

Folklor bemutató a német autópályán

kézzel, a diákok egy kis folklor műsorral készültek nem titkoltan azzal a céllal, hogy utána a dánoknak megtaníttassanak néhány tánclépt. Az utazás közben is tökéletesítették a műsort, valahol Hannover környékén egy benzinkútnál a környéken lebzselő és megpihenő lengyel, cseh és török illegális munkavállalók nagy örömeire elő is adták. Némileg rontotta az összképet, de ez már csak akadémikuskodás, hogy a seprűs tánchoz nem állt rendelkezésre cirokseprű. A benzinkút kö-

Annak a kilenc napnak az eseményeit, amiket 2003. április 22. és 30. között az úton és Dániában töltött egy busznyira való krúds, teljes terjedelmükben elmesélni lehetetlen. És ha azt is figyelembe vesszük, hogy a hétvégi programja – mivel ezt mindenki máshol és máshogyan töltötte – mindenkinek más volt, ezzel meg sem próbálkozom.

De ha azzal beéri eme sorok nagyra becsült olvasója, néhány emléket felidézek Dániáról.

Jó vendéghez illően nem mentünk üres

Ringe temploma

zönsége ezt nem hiányolta, de ekkor már sejtettük, hogy Ringében (vendéglátó iskolánkban) mindenképpen be kell egyet szereznünk. Kérésünkre a dánok előkerítették buszunk partvisát, azonban látva csalódott arcunkat, felajánlottak a nemes ügy céljára egy porszívót. Ezt nagyon megköszöntük, de a magyar népi tánc legmodernebb feldolgozása sem enged meg ilyen merész kísérletet. Végül botos tánc lett a műsor neve. A dánok is megtanítottak néhány északi tánclépre, amit még tangóharmonikával is kísérték, de

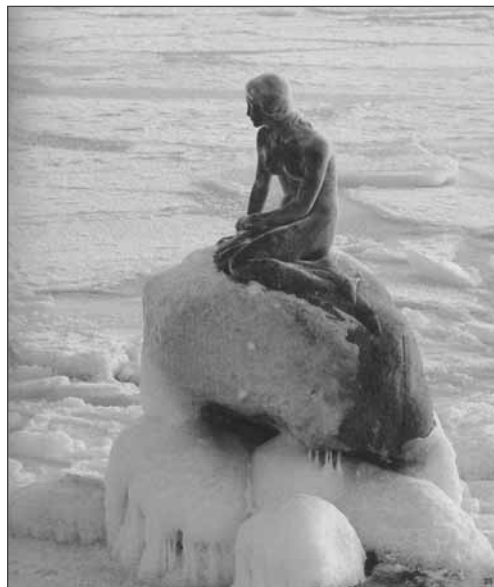

Aki felfedezi a képen a kis habléányt, annak nyerevénye dániai képeslapok lesznek!

igazán nagyszerű a tornabemutatójuk volt.

Természetesen jó néhány dolgot megmutattak nekünk vendéglátóink. Jártunk Koppenhágában – amit ők *køjbenha'*-nak ejtenek –, és mi sem természetesebb, láttuk a kis *hableányt*, hátulról, félprofilból egy erősen imbolygó sétahajó fedélzetéről, úgy száz méter távolból. Ennek a hajóútnak az egyik – és gondolom nem csak számomra – legjobb része volt az úgynevezett *Nyhavn* (ejtsd: *nüa'*), *Újkikötő* volt, ami a régi. Talán azért volt annyira kellemes ez a csatorna, mivel itt a házak színesek voltak, nem úgy mint egész Dániában. A dánoknál ugyanis szinte minden családi háznak, épületnek téglaborítása van, és azok, amelyek ennek ellenére színesek, azok is téglaborításúak, csak átfestették őket. Ehhez képest az *Újkikötő* nyüzsgése, vidámsága, színei az amúgy nagyon komoly és fejelmezett dánokat is jobb kedvre derítette.

Koppenhágában egyébként meglátogat-

Nyeremény a kis hableány

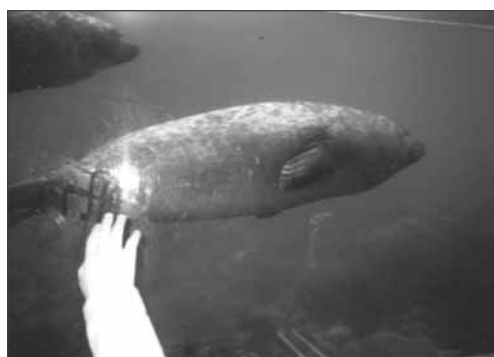
A régi, új és színes kikötő

gén. Meglátogattuk Ribét, a legidősebb dán várost, amelyet még a vikingek alapítottak, és megnéztük a viking múzeumot is. Voltunk Kertemindében, ahol megnéztünk egy *Volk H?jskole-t*, azaz népfőiskolát, delfineket és fókákat láthattunk a *Seaworldben*, és utunk fénypontja: *Legoland*, a gyermekek és a gyermeklelkületű felnőttek Mekkája.

Volt itt minden. *Darth Vader*, *Robinzon*, *Andersen*, *Szabadság-szobor*, *frankfurti rep-tér*, *hollywoodi filmforgatás*, *olajfűrtorony*, *vonatok*, *állomások*, *kikötők*, *hajók*, *kutya*,

tuk a parlamentet is, ami előtt mindenkit kikötöttünk, hogy nagyon kellemetlen lenne, ha pont az épületben, idegenvezetés közben csördülne meg egy mobiltelefon. Erre idegenvezetőnknek csördült meg... Hazánk fiaival is összefutottunk a dán országgyűlésben, *Dávid Ibolyával* és *Mécs Imrével*, és váltottunk velük néhány magyar szót. Majd sétáltunk a belvárosban, végül némi bizonytalankodás után minden gyereket elvittek az őket fogadó családokhoz.

Rólunk a tanárok gondoskodtak a hétvé-

Tulle a fóka

Kicsiben is színes

vagy a dán nyelv rejtjelmeiben, hogy már törve beszéltek volna a magyart, hanem mindenki egyszerre, szerette volna elmondani mindenkinek, mi is történt vele szombaton és vasárnap.

Másnap Fyn (ejtsd: fűn) szigetén, ahol Ringe is található, tettünk kirándulást, lementünk a lundeborgi tengerpartra, ahol számos csoportképet készített mindenki fényképezőgéppel Finn (ejtsd: finn), a dán iskola igazgatója. Faborg (ejtsd: fáborg) mellett felmentünk egy kilátóba, ami a Fyn (ejtsd: fűn) szigetének legmagasabb pontján épült. Állí-

macska, királyi palota, Nyhavn, énekes halott, és ez mind-mind legóból! Sőt! Ezt még lehet fokozni, hiszen ezek az ördögi alkotások működtek, mozogtak is! Repülőgép gurult a kifutón, vonat robogott át a hídon, hajók kötöttek ki és autók gördültek ki a gyomrából, filmet lehetett rendezni. Nekem meggyőződésem, a szülők jobban élvezték, mint a gyerekek.

Vasárnap este láttuk újra a magyar gyerekeket, akiknek a beszámolóiból vajmi keveset értettünk meg. Nem azért mintha a hétvége alatt annyira elmerültek volna az angol

Majdnem felszálltak

Számos csoportkép

tól a környéken él Fyn (ejtsd: fűn) jetije (ejtsd: jeti), akit egyébként Finnek (ejtsd: finn) hívnak a helyiek. Vele nem találkozunk.

Ezután megnéztük Odense-t (ejtsd: ódenzé), annak is első számú látványosságát, az Andersen-házat. A nagy mesemondóhoz hűen csak a korábban már ott jártak elmeséléséből tudtuk meg milyen is, mivel Dániában is a múzeumok hétfőn zárva vannak. Kárpótlásul a csoport megtámadta az emlékház melletti ajándékboltokat. Számos üvegbe zárt vitroláshajóval gyarapodtunk. De ha egy üzlet egyszer beindul! Rászabadultunk az odense-i bevásárló központra, és csak számos árucikk megvásárlása nyugtatta meg az Andersen háznál elszenvedett csalódás miatt felborzolódtól kedélyeinket. Ekkor tett szert a busz utazóközönsége néhány elengedhetetlenül fontos tárgyra. Ezek közül főleg az éneklő és táncoló egerek emelkedtek ki, amelyek nélkül, beláthatjuk, nem is tudjuk, hogy éltünk eddig.

A búcsústen vendéglátóink egy igen színvonalas műsorral leptek meg minket. Mivel ennek az iskolának (ringei efterskole) a fő profilja a sport – azon belül is a torna – és a zene. Az előbbiből már kaptunk ízelítőt, most a zene következett. Szerencsére jó zenetanáraik vannak, akiknek az ízlése is a helyén van, így az igényes rockzene képviseltette magát az est programjában. A koncert után fellőtték a pizsamát, hiszen másnap igen korán indultunk haza. Búcsúzáskor úgy láttam, jó néhány könnycsepp lett szétmorzsolva a szemek sarkában.

Tanulság? Talán az, hogy egy kicsit többet tudunk arról, hogy milyen az élet az EU-n belül,

hogyan tanulnak, milyen elvárásoknak kell megfelelniük, milyen kötelességek terhelik és jogok illetik meg a dán diákokat, megismerhettük iskolai és magánéleti körülményeiket. Talán egy kicsivel többet tudunk arról is, hogy Dánia lakosai saját nemzeti érdekeiket hogyan tudják megőrizni az Unió általános érdekeivel szemben. Reméljük, hogy ez irányban is sikerült olyan tapasztalatokat, állampolgári viselkedésformákat megismernünk, amelyet már uniós tagként megfelelőképpen tudunk alkalmazni saját nemzeti érdekeink, kultúránk, hagyományaink védelmére.

Talán azért is sikerült belelátni ezekben a dolgaikba, mert a dánok kerítést és függőnyt nem nagyon használnak. Még egy apró megjegyzés így a végére. A dán konyha nem véletlenül nem világhírű, de a szendvicseik isteniek (ejtsd:szmörebröd).

*Tar Ferenc
tanár*

A hétfő a dán múzeumokban is szünnap

Vendéglátás

Német barátokkal a magyar kultúra és történelem nyomában

A szeptember 26. és október 3. közötti időszakban tartózkodott iskolánkban németországi testvériskolánk húsz diákja és két kísérőtanáruk.

A programokat megkülönböztetett figyelemmel kellett összeállítanunk, tekintettel a történelem faktos diákok erőteljes történelmi érdeklődésére.

Jóleső érzés volt látnunk, milyen figyelemmel hallgatják az ismertetőket a sárospataki Rákóczi várban, a gödöllői Királyi kastélyban és legújabb múzeumunkban, a Terror Házában.

Felejthetetlen élmény marad számunkra is az egész estét betöltő táncmuzikáns mulatság. Különös érzés volt a magyar néptánc alaplépéseit együtt próbálgatva látni, hogy megérinti őket a magyar népzene dallamvilága.

A hortobágyi „puszta élmények”, a közös kocsikázás, a különleges állatok látványa, fővárosunk szépsége immár Magyarország-baráttá tették barátainkat.

*Dr. Szabó Józsefné
csoportvezető tanár*

Élményszerző pillanatképek

DÖK

DÖK-naptár 2002/2003

Hogy mit csináltunk ebben az évben? Álljon itt a Krúdy Gyula Gimnázium Diákönkormányzatának éves munkaterve és teljesítése:

Augusztus 21-26-ig: Verébtábor Sárospatakon. A többit a verebektől kérdezzétek.

Szeptember 2. Hétfő. Első napi vetélkedő, az ide érkező elsősöknek.

Szeptember 11. Diákközgyűlés. A diákok problémáit próbáltuk megbeszélni, s felidéztük, hogy mi történt a múlt évben.

Szeptember 19. Csütörtök. Tojásfejük Klubja Előadás, beszélgetés Ács Zoltánnal a hegymászásról.

Szeptember 27. Péntek. Őszi bál. A Dimenzió játszott, kerti parti hangulatot teremtve.

Október 11. Péntek, Verébavató. A legjobban sikerült bulink.

Október 21. Hétfő. Krúdy Emlékverseny. 14 csapat vett részt, a 10.a és a 6/IV. nyertek.

Október 27-29. Podolini kiruccanás, az első külföldi kirándulásunk.

November 7. Focikupa döntője volt, a 10. a nyerte meg.

November 20. JCI- gyermekek jogainak napja, vetélkedőt szerveztünk a Fiala Értelmiségek Klubjával együtt. Balesetmegelőzés, egészséges életmód, rajzverseny, Activity, vitaverseny.

November 27. Szerda. Ma eljött dr. Bojti István, és a hipnózisról tartott előadást.

December 2. Hétfő. December 1. az AIDS világnapja alkalmából a héten minden osztály kapott egy tesztet, egy feladatsort, a faliújságon pedig cikkeket olvashattatok.

December 5. Csütörtök. Ma az iskolát Mikulás járta végig, a tanulókat, és a dolgozókat szaloncukorral lepte meg. A diákok is küldhettek egymásnak mikuláscsomagot, amit a tálapó kézbesített.

December 6. Péntek. Mikulásbuli.

December 13. Péntek. Ping-pong Day, az aulában volt 3 asztal, ahol versenyezhettek a diákok.

December 20. Péntek. Karácsonyi klubdelután. 3 órától karácsonyi műsor volt az ebédlőben. Aztán bepótoltuk a novemberre kitűzött teaházat, és néhány krúdys diák saját előadását hallgathattuk 6 óráig.

December 21. Szombat. Ellátogattunk a sóstói ACSI-ba. A 6/II. tartott előadást a kicsiknek, rengeteg használt játékot vittünk, és ezen kívül 60.000 Ft értékben vásároltunk játékokat, és ajándékokat a fa alá.

December 22. Vasárnap. A Krúdy diákjait meghívták a No Stress fitness szalonba, ingyenesen használhattunk mindent.

Január 23-24. Csütörtök-péntek. 24+2 órás kosárlabda mérkőzés. Vettünk 1 ping-pong asztalt az ebédlőbe.

Február 14. Péntek. Valentin-nap. Feldíszítettük az iskolát, lehetett levelezni, és számokat kérni.

Február 20. Csütörtök. Sakkdelután, sakkverseny a diákoknak. Egyéniben és szimultán.

Március 7. Péntek. Krúdys buli. Farsangi mulatság. A fotópályázat kihirdetése, tavasz hercege, hercegnője megválasztása (Czékman Attila és (Puskás László) Csekk Tímea).

Március 14. Péntek. Március 15.-ei vetélkedő, melyen részt vett az egész iskola.
Március 22. Szombat. Együtt néztük az Egy csodálatos elmét a Horizont moziban.
Április 1. Kedd, Bolondok napja. Gonoszmanó járás volt, a nagyszünetben vetélkedő, majd délután az aula egy nagy sakktáblává változott, melyen a 9. a-sok lettek élő figurák.
Április 16-19. Szerda -Szombat. Dök túra Telkibányán, a tavaszi szünetben.
Április 28. Hétfő. Papírgyűjtés. Amit a 6/3 nyert több mint egy tonnával.
Április 30. Szerda. Negyedikes búcsúztatás, kosármeccs, röplabda, beszélgetés.
Május. 30. Péntek. Ez a nap a pedagógusok napja volt, melyen egy kis műsort adtunk elő.
Június 06. Péntek. Ingyen fagyí mindenkinek.
Június 12. Csütörtök. Utolsó tanítási nap a stadionban. Sportnap.

Erre költöttük a diákok 750Ft-jait, reméljük találtak legalább egy rendezvényt, amelyik tetszett nektek, és megérte eljőnnötök.

Kiadtunk három Krúdyágot, a honlapunk is működött egész évben, beadtunk két sikeres és egy sikertelen pályázatot, tagja voltunk fél évig a DUE-nak.

*Dávida Eszter
6/III.*

DÖK napló

(Ákos apó emlékezései)

Számomra a DÖK úgy hat évvel ezelőtt kezdődött, mikor egy szép napon beiratkoztam a Krúdyba, s elvittek Verébtáborba. Az volt az első diákrendezvény. S akkor ismerkedtem meg ezzel a kimondani is nehéz valamivel. Aztán az év elején osztálytitkár lettem, és elmentem az első DÖK gyűlésemre. Szerencsémre ez kb. 3 órára sikerült, ugyanis akkor volt az igazgató választás, és meghallgattuk a pályázókat. Hoppál Béla igazgató urat, aki akkor még „külsős-ként” jött, és Sallai Judit igazgatónőt. Nagyon érdekes és meghökkenítő élmény volt, hogy egy iskolai igazgatóválasztásnál kikérték a DÖK véleményét is. Éreztem, hogy ennek a csapatnak komoly céljai vannak. Aztán az első adandó alkalommal, a Mikulás bulin már ügyeletet is akartam vállalni, hogy részt vegyek a közös feladatokban. Meg is kaptam a lehetőséget 5 órától. Igen, ez igazán érdekes és élvezetes is volt, egészen addig, amíg senki nem akart bejönni. Aztán amikor a tőlem úgy cirka 5-6 évvel idősebbek, kicsit testesebbek is megjelentek, akkor kezdett kínessá válni a dolog. Mondtam én: Bocsi, a jegyedet megnézhetném? Amit természetesen ők egy mosollyal nyugtázva, figyelmen kívül hagytak. Birokra azért nem került sor, ugyanis Sallai Judit tanárnő mellém állt, no meg az idősebb DÖK-ösök is megérkeztek, s így némileg változott a helyzet.

Azokban az időkbén más volt a DÖK szerkezete is. Talán egy kicsit kevesebben voltunk, de mindenki nagyon aktív volt. Sokan jártak el szívesen túrázni, sőt négyen öten túravezetői engedéllyel is rendelkeztek. Voltak nagy környezetvédők, egy kis szakállal, mint Krakomperger Zsolti, aki a Zeusz nevet kapta a DÖK kereshetségben. Tehát az még más volt, vagy egészen pontosabban én is más voltam. Fiatalabb, amikor még mindenki felnéz az ember – már csak méreteiből is adódóan – és követendő példaképeket lát bennük. Aztán az évek folyamán valaki mindig elballagott, s mindig búcsút kellett vennünk valakitől. Közben pedig újak érkeztek. Így minden egyes évben változott a DÖK hangulata. Megjött Gyula, Noémi, s elballagott Zsámbi és évfolyama. Velük együtt az ő nézeteik, s személyiségük is eltűnt. Az évek egyik részről folyamatosan bontogatták, másik részről építették az egészséges DÖK szemléletét. Minden évben értékes öregek, és ígéretes „újoncok” váltották egymást. Igen nagy változást jelentett,

hogy Dobró Tünde tanárnő osztályt vállalt, és lemondott a DÖK segítői posztról. Az ő búcsúztatása is szép történet. A verébavató ünnepségen vagy (talán már Karácsony volt, nem is tudom) köszöntünk el. Gyertyafényes-félkört formálva, amolyan szerenádos hangulatban búcsúztattuk: a DÖK elénekelte a „Neked írom a dalt”, de legszívesebben tényleg meg is írtuk volna. Észrevétlenül hamar befogadtuk, megszerettük Tar tanár urat is. Most ő a csapatkapitány.

Ahogy elballagtak a nagy túrázók és természetkedvelők, úgy éreztem, hogy nekem kell továbbvinnem a hagyományukat és szellemüket, persze a 2000-es Verébtáborban vagy négyszer navigáltam félre a túrát, így egy kirándulást szerveztünk a sulí keretein belül, bízva abban, hogy számtalan diák érdeklődését felkeltjük. Az eredmény „fergetegesre” sikerült, ugyanis hárman vagy négyen voltunk, plussz a túravezető, aki egy ismerősöm volt. A bátor vállalkozók is mind 6/I-esek voltak. Tar Ferenc tanár úr pedig éppen nem ért rá. Bátorkodtam elindítani az ügyeket, aminek eredményeképpen a peronon ácsorgó integető szülők láttára a vonat indulása előtti utolsó szoros időintervallumban rossz kocsira szálltunk, és gyorsan leugrálva átrobogtunk a Miskolc felé induló szerelvényre. Nem tudom mi játszódhatott le a szülők fejében, de sejtem. Maga a túra kellemesre sikerült. Másztunk barlangot, ittunk forrásvizet, s megcsodáltuk a Hámori tavat a magasból, amint a pára útra kel a felszínéről a völgybe.

Nekem az első Verébtáborom, ahol szervezkedni is igen-igen kellett, az Sátoraljaújhelyen volt. Ez még sok-sok melléfogással, aggodalommal idegeskedéssel ment le. A programok nem mindig úgy sütek el, hiába igyekeztünk, ahogy szerettük volna. A tábortűz is meglehetősen rövid lett az orkán erejű szél miatt. De az akkori verebeknek az is felejthetetlen élmény lett, ahogy mesélték (meglepődésünkre). A 2001-es volt talán a legjobb. Ide egy saját kacifántos történetet írtunk, amit eljátszottunk, és feladványt készítettünk belőle. Ági, meg Tamás pedig batikolt, s a hangulat szerintem valahol woodstock és a krúdys szellem, (Podolin) között lehetett (kis túlzással). Tavaly sem volt semmi kifogás, és mindenki szívósan dolgozott egy csapatban. S még az is baráti hangulatot teremtett, hogy sátrat vert a DÖK. A jövőt pedig kíváncsian várom. Izgalommal tölt el, milyen lehet külsőként, nem számokkal, pénzzel, fegyelemmel bajlódva lemenni, s kimaradni a verébtábor szervezésének felelősségteljes, de boldogságittas varázsából.

Két eseményről lenne még egy rövidke történetem, ha nem unja a kedves olvasó a rekedtes hangom. Az egyik a számomra és Éva, meg Ági számára legnagyobb rendezvény a Krutilla Kiállítás megvalósítása volt. Ez egy olyan vállalkozás volt ahol az ötlettől a zárásig rengeteg munka, sok-sok újdonság, kihívás várt ránk és sokféle érzélem kísérte. A terveket már hamar megírtam a kiállításra és annak lebonyolítására, de mégis akadtak embert próbáló helyzetek. Az első Krutilla József tanár úr feleségének felhívása volt. Remegett a hangom, és alig tudtam mit is mondjak. De Zsuzsa néni örült az ötletnek, és megkaptuk a támogatását a rendezvényre. Ezután képeket gyűjtöttünk. Féri bácsi segített elfuvarozni őket, s amikor már majdnem minden megvolt akkor történtek a váratlan dolgok. Pár nappal a kiállítás előtt, amikor már a paravánokat kölcsönkértük a Tudomány és Technika házától, igazgató úr nem engedte meg, hogy az aulában legyen a kiállítás, mert ott nem biztosított a képek védelme. Az igazgatóiban feszült csend támadt... Bennem hatalmas álmok látszottak megdőlni. Eddig minden ment, voltak képek, paraván, volt művészeti rendező, és ekkor kiderül, hogy nincs színhely. Nehéz, órák tűnő másodpercek peregtek le, amikor, jött egy ötlet: legyen a DÖK teremben, hisz az zárható, és át lehet alakítani műteremmé. Igazgató úr elismerően és meglepődötten, a szokásos mosolyával, kacsintva egyet nyugtázta a ragyogó ötletet. A megbeszélés után bementünk a termünkbe és szétnéztünk, és nem kellett sok, hogy rájőjjünk, hogy nem hasonlít műteremhez. Tele van régi szekrényekkel, padokkal, iratokkal, a falai koszosak. De innen már nem lehetett megállni. A DÖK összefogott, és nem ismert akadályt. Kipakoltunk egy jó óra alatt. De a falak

még mindig koszosak voltak, és hát ez elég nagy baj. Vettünk fehér spray-t ami semmit nem használt, s amikor már csak hárman maradtunk (Éva, Ági akik mindig önfeláldozóan tették amit kell) akkor Dániel Péter tanár úr csak úgy egyszerűen megkérdezte, hogy miért nem festjük ki? Hazabiciklizett egy kis festékért, és már festettünk is meztláb, tescucuban. Nem lehet elfelejteni a pillanatot, amikor igazgató úr benézett a DÖK terembe, és mi ecsetekkel a kezünkben kentük a falat. Nagyon megdöbbsent, majd elégedetten gratulált, s a terem fehér lett, mint a patyolat. Másnap mindenki megcsodálta, berendeztük, s este nyolc körül, amikor minden kész volt, a körülökétől a kiírásig, a szobanövénytől kezdve a takarításig, leültünk a felmosott DÖK terem előtt hárman holt fáradtan, s éreztünk valamit. Eufórikus boldogságot, az alkotás örömét, pedig semmit nem kreáltunk. Gyönyörű volt! Szívünk a torkunkban dobogott. S másnap a megnyitó is megindítóan bensőséges volt.

És még szép volt, amikor szintén egy aprócska ötletből és ötven forintból olyat adhattunk, amit nem törölhet ki az emlékezet. Egy hatalmas lapra csak annyit írtunk, hogy: Jobbulást kívánunk, Krúdysok. S emellé mindenki felvéste a saját nevét. Közel hétszáz név a tanárokkal és dolgozókkal együtt. Hoppál Béla igazgató úrnak készült ez a hatalmas üzenet. Mi bízunk benne, hogy többet fog érni minden gyógyszernél. S amikor véletlenül a kórházból „megszökeve” benézett igazgató úr a suliba, benyitottunk az irodájába Tar Ferenc tanár úrral és Évával. Egy szalaggal átkötve adtuk oda a bennünket mosollyal és jó szóval köszöntő igazgatónak a papírost. Eddig nem nagyon beszéltünk róla, le sem írtam még. Igazgató úr ahogy meglátta, elfojtott boldogan, de mégis könnyre hajló arccal kért, hogy menjünk ki. Nem lehet leírni mit éreztünk, s talán azt sem, amit ő. Ekkor is megmozdult valami, felforrósodott, és zakatolt a mellünkben. Csak álltunk az igazgatói előtt. Szóra egyikünk sem tudott fakadni, viszont mélyen egymás szemébe meredtünk. Éreztük, hogy, hogy, nem is tudom mit. Valami olyat, amit a Krutilla kiállításakor, este. Mintha nem is ezen e Földön lennénk, s mintha könnyedebbek lennénk egy hatalmas papírlapnál. Adtunk valamit.

Most lezárom emlékezetem DÖK-ös X-aktáit. A jövő mit fog hozni, nem tudhatom. De mi megpróbáltuk megváltani a világot. A Mi világunkat. S a jövőnek is ez a feladata. Nagy ambíciók, forró fej, varázslatos munkabírás, ennyi kell. No meg hinni, hisz a világ még mindig várja, hogy megváltjuk.

Remélem, hogy évek múlva is lesznek majd ilyen történetek, s kellemes emlékek, melyeket átélni, és elmesélni is jó.

*Tarcsay Ákos
6/VI.*

Krúdyák-szemezgető

Az „új” iskola

Szeptember elsején az iskolába belépve mindenki észrevette a változást. Az első héten mindenki ide-oda lézengett, és rácsodálkozott egy-egy dologra, de a második hétre már nem volt olyan diák, aki ne mászta volna meg, ne járta volna körbe, és ne próbálta volna ki az új részeket. Persze a Krúdys Szellemnek még beletelik egy kis idejébe, amíg az iskola minden zugát birtokába veszi, de jó úton halad, és mi szorgalmasan segítjük őt ebben. Buzgón vizsgáljuk a falak hanghatásait, a padok teherbírását, az üvegek törhetetlenségét.

Széles kutató munkák alól tanáraink sem menekülhetnek, hiszen a nyár alatt idegeik túlságosan lenyugodhattak, különleges érzékszerveik (pl. szem a háton, vagy puskaérzékelő) el-tompulhattak, és ezt mi, gondos diákok nem hagyhatjuk. Az a tudat pedig, hogy új kísérleti alanyok érkeztek hozzánk, csak tovább fokozza kutatási kedvünket. Azt már megállapíthatjuk, hogy a bulik hossza az éjszakák hosszával arányosan nő, és reméljük, hogy decemberben a Mikulás a kötelező virgácsokon kívül még néhány olyan bulit hoz, mint a Verébavató volt.

*Görbedi Virág
6/II.*

Az alvás

Helyezkedjünk el a padunk végén kényelmesen. A fejünket hajtsuk kissé előre, így a nyelvünk szabadon lóghat, és nem zavarja a légzésünket. Ez fontos, mert a hangos horkolás még a legbékéteüröb tanárt is felzaklatja. De még fontosabb dolog a horkolás kiküszöbölése. Nehéz pontos előírásokat adni a tekintetben, hogyan őrizzük meg alvás közben testünk egyensúlyát. Hogy elkerüljük fejünk előrebeccenését, két kezünkől, és testünkől képezzünk szilárd alátétet. Így nem zuhan mellkasunkra, és nem esik le az állunk sem. Behunyt szemeinket rejtjük el mindkét tenyerünkkel, eközben ujjainkat oly módon helyezük el homlokunkon, hogy ezzel megfeszített gondolkodás látszatát keltsük. Ez kissé elbizonytalanítja még a sokat tapasztalt tanárt is. Alvás közben rémálmaink is lehetnek, aminek következtében esetleg hangosan felkiálthatunk. Ezt a veszélyt a cél érdekében vállalnunk kell. Kicsengetéskor ébredjünk óvatosan.

*Gergely Katalin
II. C*

Boldog Valentin-napot!

Biztos vagyok benne, hogy az emberek 80%-a most is szerelmes. Fogadok, hogy te is, mi is. A szerelmesek tehát köztünk vannak (sőt, mima-gunk is azok vagyunk), hiszen olyan jó érzés szeretni valakit, leleselkedni utána a folyosón, kifaggatni róla a barátait, vagy megfogni a kezét, megölelni. És persze mint minden szép érzelemnek, ennek is van ünnepe. Tehát mindenki örülhet, hiszen kaptunk egy olyan napot, ahol mindenki – burkoltan, vagy kevésbé burkoltan – a szerelemre, a szerelmére koncentrálhat. Mi pedig élünk a lehetőséggel, ilyenkor a lelkes postásoknak köszönhetően repkednek a szebbnél szebb üzenetek, és az átlagosnál több összekarolkódzott párt látunk a folyosón. Apró üzenetek – ez a legnehezebb a dologban, megfogalmazni virágnyelven, hogy odavagyunk a másikért. Akinek van fantáziája, és esetleg egy kis költői vénával is rendelkezik, hamar kivágja magát, a többiek maradnak a versek idézgetése mellett.

*Görbedi Virág
6/II.*

Össze(vissza)esküvés elméletek (A bombariadó ürügyén)

1. Elmélet

Valószínűleg az afgánok voltak..., de minimum a palesztinok (azért az afgán jobban hangzik). Nehogy már csak valami papírfecni miatt állt az összes diák az iskola előtt fél órát. Biztos antraxos volt..., de legalább valami biológiai izé. Meg akarták semmisíteni Magyarország legfőbb humán munkaerő utánpótlási forrását, és ezzel fokozatosan háborút provokálni, csak meggondolták magukat. Jobbnak látták nem kihúzni a gyufát.

2. Elmélet

A kiskunszentbérci maffia legaljasabb keresztapja, és a követői tették. Őket gyanúsították az összes környékbeli illegális csirkekopasztással is, de nem tudtak rájuk bizonyítani semmit. A nyíregyházi rendőrség már elindította a nyomozást. Ideiglenes 00-ás státuszt, biztosítottak és beépülésre kérték fel egy 21. századi titkos ügynököt, János Botondot, jóságosi alkoholistát. Persze a nyomozás után visszaveszik tőle meghatalmazását és az Aston Martinját is.

3. Elmélet

Tomas Crown a hibás. Persze csak elterelő hadmozdulat volt az egész. Kiűrtette az iskolát, hogy megtöltse a Kék csemegét, és a tömegben elvegyülve eltulajdonított egy uborkabefőttet és egy zacskó szotyit, aztán nyomtalanul eltűnt. Legutóbb Kuala-Lumpurban látták.

4. Elmélet

Valaki szórakozott.

5. Elmélet

Hát persze, hogy az UFO-k voltak. Azzal a szándékkal jöttek, hogy elpusztítsák a földön élő legértelmesebb organizmusokat, majd kisajátítsák bolygónkat. Később miután ezt a bolygót is lakhatatlanná tették, termonukleáris robbantásokkal elpusztítják a teljes ekto plazmát, ezzel megsemmisítik a Földet, hogy ne legyen útban.

*Kerék Dániel
6/II.*

Sítábor 2003

(részlet)

És mi a sítábor? Sítábor az, amikor nem számít ki kicsoda, honnan jött, milyen tanuló, hány éves, hogy néz ki. Csak az számít, hogy együtt unatkozunk a buszon, együtt várunk a határnál, együtt nevetünk az útlevélképeken, együtt pakolunk be, együtt megyünk Restauráciába, együtt fázunk a szálláson, együtt vacsizunk, vagy éppen nem vacsizunk, együtt hallgatunk Akos; Ilyenek voltunk...-ot, együtt megyünk síelni, együtt esünk, együtt nem bírunk felkelni reggel, együtt szabadítjuk ki Willy-t, együtt szeretjük Mr F módszereit, együtt fáradunk el, együtt nevetünk, együtt mászunk hegyet, együtt ülünk a folyosón, együtt mászunk ki az erkélyen, együtt alszunk, együtt ülünk a büfében, együtt nem tudunk felállni a zakózás után, együtt van izomlá- zunk, együtt nem látunk semmit az esti síelésnél, együtt röhögünk Dorottyán – és Dorottyával –

bocs –, együtt vigyázunk egymásra, együtt vagyunk... és amikor vége, azt érezzük, hogy az eltöltött pillanatok nem pótolhatóak semmi- vel. Egy kicsit összenőttünk. Mi maradt mind ebből? Fényké- pek, sítábor after party, best of sítábor 2003, és emlékek.

Amikor pedig összefutunk a suliban, mindenki csak mosolyog egyet, és a másik már tudja, hogy miről van szó... arról...

Így kellett volna...

*Dávida Eszter
6/III.*

Tanárok aranyköpései

- ✗ Úgy viselkedik, mint a sav, tehát sav.
- ✗ Szerencsétlennek nem volt szerencséje.
- ✗ Darabokra ágazik szét.
- ✗ Mert ők ragadoznak, de azért őket is ragadozzák.
- ✗ Cserepet adunk egy kis földdel és egy kis virággal megspékelve. (pedagógus nap)
- ✗ Még épp ki se látok a fejemből
- ✗ Háát... valószínűleg biztos. ... Jóvan!
- ✗ Szerintem két csoportra osztjuk az osztályt. Az egyik fele megveri a másikat. És már tu- dom, hogy melyik 3 lesz az egyik fele.
- ✗ Válasszuk ki 3 jó válasz közül a hibásat!
- ✗ Kijön, felteszek neki 3 értelmes kérdést... meg 2 értelmetlent.
- ✗ Ez a meteorit nagyon pontosan célzott.
- ✗ Egyféleképpen lehet ötöst írni - Sehogy!
- ✗ Most már hatásosabb inkvizíciós módszereket kell bevezetnem, úgy látom.
- ✗ Érti mindenki? Tételezzük fel, hogy igen.
- ✗ Mindenki rám néz, kihúzza magát, felébred! ... Mondom felébred!!!

- ✗ Ha négyest szeretne, kihívom felelni, felteszek neki 3 kérdést, beírok egy egyest és négyes lesz.
- ✗ Tulajdonképpen sokat lendítene tanári munkámon, ha megsüketülnék.
- ✗ Ez kőkemény egyszerű matematika.
- ✗ Öregem! Milliméter-papíron amőbáznak! Azér' nem semmi!
- ✗ Csak egy tizedessel tegye arrébb a tizedest!
- ✗ Tök mindegy, hogy a First Lady, a Föld, vagy Willy, az elv ugyanaz!
- ✗ Viszont úgy látom, hogy az olasz csizma lábtörést szenvedett. Megmondom miért. Mert visszafelé néz a szára.
- ✗ Skandinávia hova tűnt? És az Indokínai-félsziget?! Nincs meg! Eltűnt! Ez a világ Tibor szerint.
- ✗ Úgy látom, hogy Grönland bekebelezte Izlandot. Jön az új jégkorszak!

Elhangzottak: a 6/II.-ben

Lejegyezte: Szilvási Virág

Önbecsülési nyilatkozat

Én önmagam vagyok.

A világon nincs még egy ugyanilyen lény. Vannak, akik ebben-abbban hasonlítanak rám, de senki sem azonos velem. Ezért minden belőlem fakadó dologért én vagyok egyedül felelős.

Minden az enyém: a testem – és annak minden rezdülése. Értelmem – gondolataim és minden, ami eszembe jut. Szemem – képeim és látomásaim. Érzelmeim – akár olyan szélsőségesek is, mint a düh, a csalódás, az öröm, a szerelem, a kiábrándultság, az izgalom. Enyém a szám – és minden udvarias, édes, durva, igaz és hamis szó, amit kiejtek rajta. Hangom – legyen erős vagy gyenge. Cselekedeteim – bármi, amit másokért vagy magamért teszek.

Enyéme az elképzeléseim, álmaim, reményeim és félelmeim.

Hozzám tartoznak a győzelmek és sikereim, a kudarcok és tévedéseim.

Mivel a magamé vagyok, alaposan és közelről megismerhetem magam. Ennek során megbarátkozhatom magammal, megszerethetem önmagam. Lehetővé tehetem, hogy magamért cselekedhessek.

Vannak vonásaim, amelyek számomra sejtések még, oldalaim, amelyeket nem ismerek eléggé. De mindaddig, amíg elfogadom, mi több, szeretem magam, bátran és reménykedve foghatok bele, hogy megtaláljam a kulcsot önmagamhoz.

Bármilyen a megjelenésem, a hangom, akármit mondok vagy teszek, gondolok vagy érzek egy adott pillanatban, az is csak én vagyok. A magam ura vagyok, a jelen időben létezem. Ami-kor visszatekintek és mérlegelem, hogy néztem ki, mit nyilatkoz-tam, cselekedtem, hittem, éltem át – kiderül, hogy nem vagyok töké-letes. De megszabadulhatok attól, ami bennem rossz, megőrizhetem érenyeimet és kitalálhatom az öntökéletesítés módját.

Látok, hallok, érzek, gondolkodom, beszélek és cselekszem. Van-nak képességeim a túléléshez, barátságok megkötéséhez, alkotáshoz, értelmes létezéshez és az eligazodáshoz más emberek világában. Bi-zalmasa vagyok önmagamnak, ezért formálni tudom magam.

Én, én vagyok és szeretem magam!

Nagy Judit

6/II.

Képes-lapok magunknak

Verébtábor

Fújhatjuk...

Utánam srácok...

Egészségünkre!...

Verébavató

Kicsi a veréb, de Fletli...

Öt félénk gyerek...

Ugráló verebek...

Karácsony

Földre szállt angyalok...

Ég a gyertya, ég...

Isten hozta Pista bácsi!
(Tatos István
nyugdíjas testnevelő tanár)

„In memoriam” 2002.

A 24-órás

„Dream team”

Hol a labda?

Szurkolók?
02 óra
15 perc
35 mp-kor

Utánpótlás

Alapítványi bál

Ez lesz a nyertes szelvény!

„Az ész a fontos, nem a haj”

Szabad egy táncra?

Kertavató

A „kertavató” konferansziéja

Tisztelettel és szeretettel köszöntöm Vendégeinket ezen a gyönyörű májusi estén, amikor megszépült, modern és mégis krúdys hangulatú „alma máterünket” köszöntjük mindennel: vonósnegyesünk és a nyitóvers szépséges komolyságával, Márai Sándor mindent-tudó szavaival és a hegedű mindent-érző hangjaival, Igazgatónőnk köszöntő-köszönő mondataival.

És ha az elhangzottakkal ünnepi percek kupoláját emeltük a célok magassága és az erőfeszítések mélysége fölé, estünk oldottabb részében fogadják szeretettel szórakoztató tarka csokrunkat, amelyben egymásra mosolyog az okos humor és az emlékező fájdalom – Örkény István és Illyés Gyula prózájában; megdobban a Nyírség erős szíve – a kecsesen lépdelő és vígan bokázó táncosok mozdulataiban; egymást gazdagítva – és nem versengve – zendülnek fel a húrokon a gitárkvartett és a Klezmer-zene örömtáncre ihlető dallamai, hogy aztán igazi dalparádében teljesedjenek ki volt diákjaink – Szerényi László, Kerülő Gábor, Kiss Gábor – és a most végzős Szerényi Erika összeállításában, amelyben találkozik a múlt és a jelen, a régi és a mai Krúdy.

S minderre áldását adja az örök Szinbád, Krúdy Gyula, aki most minket figyel, s aki kedvenc szigete fái alatt, szemébe húzott kalapja alól mindentudó cinkossággal kacsint a világra, mely nem változik, hisz a tavasz tavasz, a virágok virágok, az ifjúság és az élet gyönyörű.

Azt est további részében valamennyiünknek felhőtlen szórakozást kívánunk!

*Tóth Józsefné
tanár*

„Mindent-tudó szó”

Gitárkvartett

„Mindent érző hang” – A vonósnégyes

Klezmer-zenés örömtánc

„Megdobban a Nyírség erős szíve”

Dalparádé

(régí és új krúdysok)

Örüljenek velünk!

Ünnepi pillanatok

Megemlékezés 1956-ról

Március idusa
155.

Nagy útra kelünk...

Szalagavató

Szerenád

Ballagás

A tanév eseményei

2002. augusztus

- 26. 9⁰⁰ Alakuló értekezlet
- 27-30. Órarendkészítés
- 27 – Szertárok előkészítése, az építkezés utáni visszapakolás,
szept. 1. elköltöztetett szertárok visszaköltöztetése
- 28. 9⁰⁰ Szakmai továbbképzések
- 29. 9⁰⁰ Osztályozó vizsgák, pótvizsgák
- 30. 9⁰⁰ Nevelőtestületi nyitóértekezlet

2002. szeptember

- 02. 7³⁰ Tanévnnyitó ünnepély
- 02. Első tanítási nap Tankönyvek, ellenőrzők, diákigazolványok kiosztása,
Baleset- és tűzvédelmi oktatás
- 05-06. Tanulmányi kirándulások
- 06. Pályaválasztási tájékoztató anyagának elküldése
- 12. 17³⁰ Tájékoztató a 6. és 8. osztályos tanulók számára induló előgondozó szak-
körökről, beiskolázásról
- 13. Osztályozó-, faktos-, szakköri naplók kitöltése, az elmúlt tanévek leadása
- 13. Nyomatványrendelés
- 15-ig Statisztikai adatok megküldése
- 16. Diákközgyűlés
- 17-ig Szociális kérelmek elbírálása (étkezési)
- 19. Tojásfejűek klubja
- 20. Őszi bál
- 20. OKTV és egyéb tanulmányi versenyre való jelentkezések leadása
- 20. Tanmenetek, mikrotantervek elkészítése, leadása, munkaközösség veze-
tőknek, igazgatónak
- 20. Munkaközösségi munkatervek elkészítése
- 23. Előrehozott osztályozó vizsgára való jelentkezések leadása
- 23-tól Előgondozó körök indítása
- 26 – okt. 03. A németországi Hochdahl Gimnázium diákjainak látogatása
- 30-ig Tanterem dekorációjának elkészítése
- 30-ig Iskolai sportkör közgyűlése
- 30-ig Jelentkezés rajz és ének fakultáció előrehozott osztályozó vizsgájára

2002. október

- 03. Tanterem dekorációjának értékelése
- 03. 17⁰⁰ Összevont szülői értekezlet 7. és 9. évfolyamok számára (ebédlő)
- 03. 17³⁰ Szülői értekezlet a 7. és 9. évfolyamok számára
- 04. Megemlékezés az aradi vértanúkról
- 11. Verébavató (disco)

- 16. 8²⁰ Filharmónia előadás
- 17. 17⁰⁰ Összevont szülői értekezlet (ebédlő)
- 17. 17³⁰ Szülői értekezlet a felsőbb évfolyam tanulói számára
- 17. 15⁰⁰ Megbeszélés a munkaközösség vezetőikkel
- 21. Megemlékezés Krúdy születésnapjáról
- 22. Megemlékezés az 1956-os forradalomról
- 28-ig Felvételi tájékoztató elküldése a jegyzőnek
- 31-ig A testnevelés, a rajz-ének, az idegennyelv szertárak valamint az orvosi szoba leltározása
- 25. A szünet előtti utolsó tanítási nap
- okt. 28-nov. 3-ig Őszi szünet

2002. november

- 04. A szünet utáni első tanítási nap
- 07. Előrehozott írásbeli osztályozó vizsgák
- 07. 17³⁰ Pályaválasztási szülői értekezlet a 6. és 8.osztályos tanulók és szüleik számára
- 09. Szalagavató
- 14. Előrehozott szóbeli osztályozó vizsgák
- 15. Osztályzatok szóródásának ellenőrzése
- 21. 15⁰⁰ Nevelési értekezlet :szervezetfejlesztési tréning
- 27. 8²⁰ Filharmónia hangverseny

2002. december

- 05. 17⁰⁰ Fogadóóra
- 06. Télapó ünnepély, Mikulás „buli”
- 13-ig Hatosztályos jelentkezési lapok beadása
- 12. 15⁰⁰ Megbeszélés a munkaközösség vezetőikkel, közalkalmazotti tanáccsal
- 20. 15⁰⁰ Karácsonyi ünnepély
- 20. Az év utolsó tanítási napja (péntek)
- 21. Árvaházi gyerekek meglátogatása

2003. január

- 06. Első tanítási nap
- 11. Alapítványi bál (tervezet)
- 15-ig Faktos kérelmek leadása
- 20-ig Tantárgyfelosztás tervezet leadása
- 23. 14⁰⁰ 24 órás kosárlabda mérkőzés
- 24-én 14⁰⁰-ig
- 23. 14³⁰ Félévi osztályozó értekezlet
- 24. A DÖK napja, a félév utolsó tanítási napja
- 27-ig Statisztikai adatok elkészítése
- 27 – A végzős osztályokban az érettségivel, továbbtanulással kapcsolatos tájékoztatás
- febr. 20-ig
- 30-ig Tankönyvrendelés egyeztetése, leadása
- Írásbeli felvételi vizsga a hatosztályos tagozatra jelentkezőknek
- 31-ig A tanulók értesítése a tanulmányi eredményekről

2003. február

- 06. 15⁰⁰ Félévi nevelési értekezlet
- 08-14-ig Sítábor
- 12. 8²⁰ Filharmónia előadás
- 13. 17³⁰ Szülői értekezlet
- 14. Valentin napi diákprogram
- 14. A 6. és 8. osztályos tanulók jelentkezési lapjának beérkezése
- 14. Érettségi jelentkezési lapok leadása
14 órától Írásbeli felvételi az általános tantervű osztályba (tervezet)
Írásbeli felvételi a biológia és matematika tantervű osztályokba (tervezet)
A felvételt követő 3. munkanapon betekintés a dolgozatokba
- 21-ig Felvételi jelentkezési lapok ellenőrzése
- 25. Kommunista diktatúra áldozatairól való megemlékezés
- 25-ig Érettségi jelentkezések elküldése az OKÉV-nek

2003. március

- 07. Tavaszköszöntő bál
- 13. 1848-as vetélkedő (DÖK)
- 14. Megemlékezés március 15-éről
- 15. Kosárlabda találkozó volt krúdysokkal

2003. április

- 07. Osztályzatok szóródásának ellenőrzése
- 08. Központi mérés angol/német nyelvből a 10. évfolyamon (csak kiválasztás esetén)
- 09. 8²⁰ Filharmónia előadás
- 10. 15⁰⁰ Nevelési értekezlet a minőségbiztosítás tapasztalatairól
- 11. Megemlékezés a költészet napjáról
- 13. Végleges felvételi jegyzék megküldése a felvételi központnak
- 16. Megemlékezés a holokausztról
- 16. Szünet előtti utolsó tanítási nap
- 17-22. Tavaszi szünet
- 23. Az első tanítási nap
- 24. 17⁰⁰ Fogadóóra
- 25. Érettségi tételek leadása gépelésre
- 25. Tanári megbízások az érettségi vizsgára
- 30 – Az általános iskolából felvett tanulók kiértékelése máj. 7-ig.

2003. május

- 09. Negyedikés búcsúztató (sportolók), este bál (tervezet)
- 09. 15⁰⁰ Osztályozó értekezlet a végzősöknek
- 10. 9⁰⁰ Ballagás
- 12. A végzős évfolyam bizonyítványainak, naplójainak, anyakönyveinek lezárása, statisztikai adatok leadása
- 12. Magyar érettségi írásbeli
- 13. Matematika írásbeli érettségi
- 14. 14⁰⁰ Rajz, írásbeli érettségi
- 14. Fizika írásbeli érettségi

- 15. Kémia, írásbeli érettségi
- 16. Angol nyelv írásbeli érettségi
- 19-21. Közös írásbeli érettségi felvételi vizsgák
 - 1. Német írásbeli érettségi
 - 2. Kertavató ünnepség
 - 3. Központi mérés magyar/matematika tantárgyakból a 10. évfolyam számára

2003. június

- 02. Betekintés a 6/VI. és a 12. A írásbeli érettségi dolgozataiba
- 03. Betekintés a 12. B és a 12. C írásbeli érettségi dolgozataiba
- 04. A 6/VI és a 12. A osztály dokumentumainak elküldése az érettségi elnöknek
- 05. A 12. B és a 12. C osztály dokumentumainak elküldése az érettségi elnöknek
- 05. Környezetvédelmi világnap
- 11. Tanév végi osztályozó értekezlet
- 13. Utolsó tanítási nap
- 12-14. A 6/VI. és a 12. A osztály szóbeli érettségi vizsgája
- 16-18. A 12. B, 12. C osztály szóbeli érettségi vizsgája
- 20. 9⁰⁰ Évzáró ünnepély
- 20. 11⁰⁰ Tanévzáró értekezlet
- 21. Tantestületi kirándulás
- 23. Beiratkozás
- 8⁰⁰ – 12⁰⁰

2003. augusztus

- Verébtábor
- Nyíregyháza, 2002. augusztus 28.

Sallai Judit
mb. igazgató

Tanulmányi versenyek eredményei a 2002/03-as tanévben

OKTV

Angol nyelv

Továbbküldhető dolgozatot írt:

Bartók Donát	12. A	<i>tanáruk:</i>	Rák Tiborné
Tóth Dávid	12. A	<i>tanáruk:</i>	Kajatin Béla
Karóczy Petra	12. D	<i>tanára:</i>	Vass Mihályné
Kormos Eszter	12. D		
Gombkötő Kitti	11. D		

II. fordulóba jutott:

Tóth Dávid	12. A	<i>tanára:</i>	Rák Tiborné
------------	-------	----------------	-------------

Német nyelv

Továbbküldhető dolgozatot írt:

Grunda Livia	12. C	<i>tanáruk:</i>	Barabásné dr. Deme Zsuzsa
Sajben Eszter	11. D		

Történelem

Továbbküldhető dolgozatot írt:

Bencze Zoltán	12. A	<i>tanára:</i>	Tóth Imre
---------------	-------	----------------	-----------

Matematika II. kategória

Továbbküldhető dolgozatot írt:

Éles István	12. D	<i>tanáruk:</i>	Dr. Molnár Zoltán
Hepp Attila	12. D		
Horváth Gábor	12. D		
Héri István	12. D		
Karóczy Petra	12. D		
Kis Róbert	12. D		
Szilágyi Szilvia	12. D		
Zborai Eszter	12. D		
Darvasi Péter	11. C	<i>tanára:</i>	Ákos Zsuzsanna

II. fordulóra jutott:

Héri István	12. D	<i>tanáruk:</i>
Zborai Eszter	12. D	Dr. Molnár Zoltán

Matematika III. kategória

Továbbküldhető dolgozatot írt:

Balogh László	11. A	<i>tanára:</i> Háhn Ferenc
Szalaga Ágota	11. A	<i>tanára:</i> Hamvasné Balogh Anikó

Kémia I. kategória

Továbbküldhető dolgozatot írt:

Virga Gábor	11. A	<i>tanára:</i> Balogh Istvánné
Groska Judit	12. C	<i>tanáruk:</i>
Szalmári Péter	12. A	Oláh Krisztina
Tarcsay Ákos	12. D	<i>tanára:</i> Vad Mária
Moravszki Leícia	12. C	<i>tanára:</i> Oláh Krisztina

Kémia II. kategória

Továbbküldhető dolgozatot írt:

Giba Ágnes	12. B	<i>tanáruk:</i>
Dojcsák Nikoletta	12. B	Balogh Istvánné
Radnay Zita Brigitta	12. B	
Kovács István	12. B	
Szalmári Bence	12. B	
Andrási Péter	11. B	<i>tanáruk:</i>
Katona Bernadett	11. B	Oláh Krisztina
Krámos Balázs	11. B	
Runyó Máté	11. B	
Raizer György	11. B	

II. fordulóra jutott:

I. kategória

Groska Judit	12. C	<i>tanáruk:</i>
Moravszki Leícia	12. C	Oláh Krisztina
Szalmári Péter	12. A	
Tarcsay Ákos	12. D	<i>tanára:</i> Vad Mária
Virga Gábor	11. A	<i>tanára:</i> Balogh Istvánné

II. kategória

Giba Ágnes	12. B	<i>tanáruk:</i>
Dojcsák Nikoletta	12. B	Balogh Istvánné
Radnay Zita Brigitta	12. B	
Kovács István	12. B	
Szalmári Bence	12. B	

Andrási Péter	11. B	<i>tanáruk:</i>
Katona Bernadett	11. B	Oláh Krisztina
Krámos Balázs	11. B	
Runyó Máté	11. B	
Raizer György	11. B	

Biológia

I. kategória

Rozgonyi Judit	11. C	<i>tanáruk:</i>
Udvari Attila	11. C	Gergely Tibor
Szerényi Szabolcs	11. A	
Bencze Zsuzsa	12. C	<i>tanáruk:</i>
Tarcsay Ákos	12. D	Vad Mária
Szatmári Péter	12. A	<i>tanára:</i> Gergely Tibor
Máté Julianna	12. A	<i>tanáruk:</i>
Moravszki Letícia	12. C	Vad Mária

II. kategória

Kocsis Ivett	11. B	<i>tanáruk:</i>
Duli Orsolya	11. B	Sallai Judit
Raizer György	11. B	
Kelemen Emese Éva	11. B	
Imre Ruben	11. B	
Sipos Dávid	11. B	
Runyó Máté	11. B	
Orsovszki Gergely	11. B	
Komonyi Éva	12. B	<i>tanáruk:</i>
Giba Ágnes	12. B	Gergely Tibor
Kőrösi József	12. B	
Dojcsák Nikoletta	12. B	
Benkőházi István	12. B	
Radnay Zita Brigitta	12. B	
Szilágyi Melinda	12. B	
Major Gyöngyi	12. B	
Bíró Edina	12. B	
Kovács István	12. B	
Molnár Csaba Arthur	12. B	
Imre Ágnes	12. B	
Horváth Gabriella	12. B	
Boros Tünde	12. B	
Rutkai Ibolya	12. B	
Pásztor Mariann	12. B	
Szmolka Viktória	12. B	

I. kategória

II. fordulóra jutott:

Máté Julianna	12. A	<i>tanáruk:</i>
Szatmári Péter	12. A	Gergely Tibor

Tarcsay Ákos	12. D	<i>tanára:</i> Vad Mária
Rozgonyi Judit	11. C	<i>tanáruk:</i>
Szerényi Szabolcs	11. A	Gergely Tibor

II. kategória

II. fordulóba jutott:

Benkőházi István	12. B	<i>tanáruk:</i>
Bíró Edina	12. B	Gergely Tibor
Dojcsák Nikoetta	12. B	
Giba Ágnes	12. B	
Komonyi Éva	12. B	
Kovács István	12. B	
Kőrösi József	12. B	
Major Gyöngyi	12. B	
Radnay Zita Brigitta	12. B	
Szilágyi Melinda	12. B	
Duli Orsolya	11. B	<i>tanáruk:</i>
Imre Ruben	11. B	Sallai Judit
Kocsis Ivett	11. B	
Raizer György	11. B	

OÁTV Angol nyelv

Megyei döntő

5. h. Babiczi Patrik	7. D	<i>tanára:</i> Vass Mihályné
----------------------	------	------------------------------

OSZTV Közgazdaságtan

Országos döntőbe jutott, és ott

12. h Héri István	12.D
-------------------	------

Arany Dániel Matematika Verseny

Továbbküldhető dolgozatot írt:

Németh Viktória	10. D	<i>tanáruk:</i>
Kótyuk Gergely	10. D	Dr. Molnár Zoltán
Lukucz Balázs	10. A	<i>tanára:</i> Koncz István
Koncz Gábor	9. A	<i>tanára:</i> Tóth István

Országos döntőbe jutott

5. h. Koncz Gábor	9. A	<i>tanára:</i> Tóth István
-------------------	------	----------------------------

Nemes Tihamér OKSZTV

II. (megyei) fordulóba jutottak

Koselák Mihály	10. D	<i>tanáruk:</i>
Kótyuk Gergely	10. D	Gergely Tibor
Makár Zénó	11. A	<i>tanáruk:</i>
Pék János Dániel	11. A	Keresztessyné Takács Mária

Varga Csaba	12. A	<i>tanáruk:</i>
Vass Viktor	12. D	Koncz István

Országos döntőbe jutottak:

26. h. Varga Csaba	12. A	<i>tanára:</i> Koncz István
40. h. Kótyuk Gergely	10. D	<i>tanára:</i> Gergely Tibor

Kalmár László Számítástechnikai Alkalmazó Verseny

II. fordulóra, majd országos döntőbe jutott és ott kategóriájában

4. h. Fekete Sándor	10. A	<i>tanára:</i> Koncz István
---------------------	-------	-----------------------------

Gordiusz Matematika Verseny

Megyei fordulóban

I. kategória

9. évfolyam

14. h. Komor Bence	9. C	<i>tanáruk:</i>
15. h. Bencze Gabriella	9. C	File Attiláné
21. h. Szakács Milán	9. C	

10. évfolyam

1. h. Vasas Dávid	10. D	<i>tanáruk:</i>
2. h. Ködmön Éva	10. D	Dr. Molnár Zoltán
3. h. Csoma Anikó	10. C	<i>tanára:</i> Tóth István
4. h. Kótyuk Gergely	10. D	<i>tanára:</i> Dr. Molnár Zoltán
5. h. Neuzer Renáta	10. C	<i>tanára:</i> File Attiláné
6. h. Vaszkun Gábor	10. D	<i>tanára:</i> Dr. Molnár Zoltán
18. h. Szőke Ádám	10. C	<i>tanára:</i> File Attiláné
20. h. Koselák Mihály	10. D	<i>tanára:</i> Dr. Molnár Zoltán
22. h. Szatmári Tímea	10. C	<i>tanára:</i> File Attiláné
30. h. Melles Maximilián	10. C	<i>tanára:</i> Tóth István
33. h. Fehér Péter	10. C	<i>tanára:</i> File Attiláné

11. évfolyam

2. h. Puskás László	11. C	<i>tanáruk:</i>
3. h. Darvasi Péter	11. C	Ákos Zsuzsanna
16. h. Sinka Fruzsina	11. C	

12. évfolyam

2. h. Vass Viktor	12. D	<i>tanáruk:</i>
3. h. Héri István	12. D	Dr. Molnár Zoltán
8. h. Groska Judit	12. C	<i>tanára:</i> Hamvasné Balogh Anikó
12. h. Hepp Attila	12. D	<i>tanára:</i> Dr. Molnár Zoltán

II. kategória

9. évfolyam

1. h. Lengyel László	9. A	<i>tanára:</i> Konczné Végh Leona
----------------------	------	-----------------------------------

2. h.	Koncz Gábor	9. A	<i>tanáruk:</i>
3. h.	Kövér Attila	9. A	Tóth István
4. h.	Pálhalmi Orsolya	9. A	<i>tanáruk:</i>
9. h.	Szököl Borbála Nóra	9. A	Konczné Végh Leona
12. h.	Czomba Csaba	9. A	<i>tanára:</i> Tóth István
14. h.	Tóth Enikő	9. A	<i>tanáruk:</i>
17. h.	Tajdi Bence	9. A	Konczné Végh Leona
18. h.	Szamalovics Tamás	9. A	
20. h.	Bárány Péter	9. A	<i>tanára:</i> Tóth István
10. évfolyam			
1. h.	Lukucz Balázs	10. A	<i>tanáruk:</i>
2. h.	Farkas Péter	10. A	Koncz István
3. h.	Varga Gergely	10. A	<i>tanáruk:</i>
5. h.	Ravasz László	10. A	Paluskáné Muri Erika
9. h.	Pálosi László	10. A	
11. h.	Bujdosó István	10. A	<i>tanára:</i> Koncz István
12. h.	Szita László	10. A	<i>tanára:</i> Paluskáné Muri Erika
24. h.	Baranyi Beáta	10. A	<i>tanáruk:</i>
25. h.	Farkas László	10. A	Koncz István
11. évfolyam			
1. h.	Halász Zsolt	11. A	<i>tanára:</i> Háhn Ferenc
2. h.	Szalaga Ágota	11. A	<i>tanára:</i> Hamvasné Balogh Anikó
3. h.	Balogh László	11. A	<i>tanára:</i> Háhn Ferenc
4. h.	Virga Gábor	11. A	<i>tanáruk:</i>
5. h.	Papp Dávid	11. A	Hamvasné Balogh Anikó
10. h.	Makár Zénó	11. A	
12. évfolyam			
5. h.	Zséder Attila	12. A	<i>tanáruk:</i>
6. h.	Tóth Dávid	12. A	Koncz István
8. h.	Fucskó Zoltán	12. A	<i>tanáruk:</i>
10. h.	File Marianna	12. A	Konczné Végh Leona
12. h.	Varga Péter	12. A	<i>tanáruk:</i>
13. h.	Opre Judit	12. A	Koncz István
15. h.	Barta Erika	12. A	<i>tanáruk:</i>
25. h.	Kiss András	12. A	Konczné Végh Leona
26. h.	Szabó Nóra	12. A	<i>tanáruk:</i>
27. h.	Tóth Anna Panna	12. A	Koncz István
Országos döntőbe jutott, és ott:			
9 évfolyam			
26. h.	Lengyel László	9. A	<i>tanára:</i> Konczné Végh Leona
10. évfolyam			
50. h.	Vasas Dávid	10. D	<i>tanára:</i> Dr. Molnár Zoltán

12. évfolyam

29. h. Vass Viktor 12. D tanára: Dr. Molnár Zoltán

Nemzetközi Kenguru Matematika Verseny

Országos díjazott

4. h.	Hajzer Gábor	8. D	tanára: Paluskáné Muri Erika
5. h.	Balogh László	11. A	tanára: Háhn Ferenc
9. h.	Koncz Gábor	9. A	tanára: Tóth István
9. h.	Makár Zénó	11. A	tanára: Hamvasné Balogh Anikó
11. h.	Héri István	12. D	tanára: Dr. Molnár Zoltán
18. h.	Czomba Csaba	9. A	tanára: Tóth István

Magyarok Nemzetközi Matematikai Diákolimpiájára meghívást kapott

Balogh László	11. A	tanára: Háhn Ferenc
Héri István	12. D	tanára: Dr. Molnár Zoltán
Lukucz Balázs	10. A	tanára: Koncz István

Varga Tamás Országos Matematika Verseny

I. fordulóból továbbküldhető dolgozatot írt:

Hajzer Gábor	8. D	tanára: Paluskáné Muri Erika
Tóth Brigitta	7. D	tanáruk:
Polonkai Éva	7. D	Ákos Zsuzsanna
Berta Csaba	8. D	tanáruk:
Suller Gergő	8. D	Paluskáné Muri Erika
Greksza Balázs	8. D	
Lipták Attila	7. D	tanáruk:
Szathmári Eszter	7. D	Ákos Zsuzsanna

Zrínyi Ilona Matematika Verseny

Megyei döntőben

8. h.	Tóth Brigitta	7. D	tanára: Ákos Zsuzsanna
13. h.	Hajzer Gábor	8. D	tanára: Paluskáné Muri Erika

Curie Kémiai Emlékverseny

Területi fordulóra jutottak:

7. évfolyam

Borbás Emese	7. D	tanáruk:
Pocsai Csaba	7. D	Chriszt Gyula
Tóth Brigitta	7. D	

8. évfolyam

Huszár Edit	8. D	tanára: Chriszt Gyula
-------------	------	-----------------------

9. évfolyam

Esze Regina	9. B	<i>tanáruk:</i>
Szopkó Péter	9. B	Oláh Krisztina
Tóth Enikő	9. A	
Szigeti Lilla	9. D	<i>tanáruk:</i>
Szakács Milán	9. C	Chriszt Gyula
Tajdi Bence	9. A	<i>tanára:</i> Oláh Krisztina
Zsíros Gergő	9. C	<i>tanáruk:</i>
Fekete Anita	9. D	Chriszt Gyula
Bihari Gabriella	9. D	
Szőköli Borbála	9. A	<i>tanára:</i> Oláh Krisztina
Bencze Gabriella	9. C	<i>tanáruk:</i>
Márkus Barbara	9. D	Chriszt Gyula
Agócs Éva	9. C	
Bódor Fruzsina	9. C	
Négyesi Márk	9. B	<i>tanáruk:</i>
Kórik Zoltán	9. A	Oláh Krisztina

Országos döntőbe jutott:

4. h. Esze Regina	9. B	<i>tanáruk:</i>
Szopkó Péter	9. B	Oláh Krisztina
Tóth Enikő	9. A	
Szigeti Lilla	9. D	<i>tanáruk:</i>
Szakács Milán	9. C	Chriszt Gyula
Tajdi Bence	9. A	<i>tanára:</i> Oláh Krisztina

Irinyi János Kémia Verseny

Megyei fordulóra jutott és ott:

I/A kategória

1. h. Kórik Zoltán	9. A	<i>tanára:</i> Oláh Krisztina
--------------------	------	-------------------------------

I/B kategória

1. h. Esze Regina	9. B	<i>tanára:</i> Oláh Krisztina
-------------------	------	-------------------------------

II/B kategória

1. h. Béres Edit	10. B	<i>tanáruk:</i>
2. h. Bégányi Dániel	10. B	Vad Mária

Országos döntőben:

13. h. Esze Regina	9. B	<i>tanára:</i> Oláh Krisztina
16. h. Béres Edit	10. B	<i>tanáruk:</i>
21. h. Bégányi Dániel	10. B	Vad Mária
56. h. Kórik Zoltán	9. a	<i>tanára:</i> Oláh Krisztina

Kitaibel Pál Középsiskolai Biológiai és Környezetvédelmi Tanulmányi Verseny

Országos döntőbe jutott és ott:

29. h.	Esze Regina	9. B	<i>tanáruk:</i>
31. h.	Kató Simon	9. B	Gergely Tibor

Mikola Sándor Fizika Verseny

Megyei fordulóra jutottak:

Pálhalmi Orsolya	9. A	<i>tanára:</i> Tóth István
Spisák Tamás	10. S	<i>tanára:</i> Koncz István

Szép Magyar Beszéd Verseny

Megyei fordulóján

2. h.	Gergely Katalin	11. C	<i>tanára:</i> Dr. Durucz Istvánné, Prokob Ildikó
-------	-----------------	-------	---

Országos döntőjében Kazinczy-érmeket kapott

Gergely Katalin	11. C	<i>tanára:</i> Dr. Durucz Istvánné, Prokob Ildikó
-----------------	-------	---

Szépkiertési Verseny

Döntőbe jutott és ott:

3. h.	Gergely Katalin	11. C	<i>tanára:</i> Dr. Durucz Istvánné, Prokob Ildikó
-------	-----------------	-------	---

Arany János Irodalmi Verseny

I. fordulóból továbbküldhető dolgozatot írt:

Erdős Zsuzsa	10. C	<i>tanáruk:</i>
Répási Éva	9. C	Birkó Sándorné
Gergely Márta	10. C	
Mihalik Noémi	10. D	
Trencsényi Márton	9. C	

Bod Péter Könyvtárhasználati Verseny

Megyei döntőjébe jutott és ott:

2. h.	Raizer György	11. B	<i>tanáruk:</i>
3. h.	Nagy Gabriella	11. A	Kalydy Zsuzsa
3. h.	Szoboszlai Kitti	11. D	
4. h.	Polonkai Éva	7. D	

Illyés Gyula Országos Vers és Prózamondó Verseny

4. h.	Szabó Kornélia	10. D	<i>tanára:</i> Dr. Durucz Istvánné
-------	----------------	-------	------------------------------------

Anyanyelvünkről – Anyanyelvünkért Országos Vers és Prózamondó Verseny

2. h.	Szabó Kornélia	10. D	<i>tanára:</i> Dr. Durucz Istvánné
-------	----------------	-------	------------------------------------

VI. Országos Ratkó József Vers és Prózamondó Verseny

2. h. Kristofori Szilvia 10. D tanára: Dr. Durucz Istvánné

IX. Országos Középiskolai Latinovits Zoltán Vers és Prózamondó Találkozó

Különdíjas

Szabó Kornélia 10. D tanára: Dr. Durucz Istvánné

Internetes Honlap tervezési Pályázat a Szenvedélybetegségek Visszaszorítására című Országos Pályázat

3. h. Andrejkovics Zoltán 12. A tanára: Keresztessyné Takács Mária

Oxford Angol Nyelvű Pályázaton Díjat Nyertek

Pocsai Csaba	7. D	tanáruk:
Polonaki Éva	7. D	Vass Mihályné
Virányi János	7. D	

Kossuth Lajos születésének 200. évfordulója alkalmából kiírt országos pályázaton

„A kossuthi életmű mai tanulságai” című pályamunkával Szerényi Szabolcs 11.A 3. helyezést ért el.

Megyei Versenyek

Ambrózy Géza Matematika Verseny

Megyei döntőbe jutott és ott:

Általános tantervű osztályok

7. évfolyam

19. h. Polonkai Éva 7. D tanára: Ákos Zsuzsanna

8. évfolyam

20. h. Hajzer Gábor	8. D	tanáruk:
23. h. Rác István	8. D	Paluskáné Muri Erika

9. évfolyam

10. h. Csalami Krisztina	9. D	tanára: Hamvasné Balogh Anikó
11. h. Zsíros Gergő	9. C	tanára: File Attiláné
12. h. Dávida Eszter	9. D	tanára: Hamvasné Balogh Anikó
15. h. Komor Bence	9. C	tanáruk:
19. h. Czuczor Zoltán	9. C	File Attiláné

10. évfolyam

4. h.	Németh Viktória	10. D	<i>tanára:</i> Dr. Molnár Zoltán
10. h.	Csoma Anikó	10. C	<i>tanára:</i> Tóth István
17. h.	Ködmön Éva	10. D	<i>tanáruk:</i>
20. h.	Vaszkun Gábor	10. D	Dr. Molnár Zoltán

11. évfolyam

6. h.	Darvasi Péter	11. C	<i>tanáruk:</i>
8. h.	Fülesdi Eszter	11. C	Ákos Zsuzsanna
15. h.	Czékman Attila	11. C	
18. h.	Hortobágyi Eszter	11. C	
21. h.	Gergely Katalin	11. C	
27. h.	Molnár Mihály	11. C	

12. évfolyam

1. h.	Héri István	12. D	<i>tanáruk:</i>
6. h.	Horváth Gábor	12. D	Dr. Molnár Zoltán
11. h.	Groska Judit	12. C	<i>tanára:</i> Hamvasné Balogh Anikó
13. h.	Vass Viktor	12. D	<i>tanára:</i> Dr. Molnár Zoltán

Emelt szintű osztályok

9. évfolyam

1. h.	Kórik Zoltán	9. A	<i>tanára:</i> Tóth István
3. h.	Szököl borbála	9. A	<i>tanára:</i> Konczné Végh Leona
4. h.	Kövér Attila	9. A	<i>tanáruk:</i>
5. h.	Koncz Gábor	9. A	Tóth István
6. h.	Czomba Csaba	9. A	
8. h.	Balla Gergely	9. A	
9. h.	Csikai Barna	9. A	
11. h.	Mészáros István	9. A	<i>tanáruk:</i>
12. h.	Pálhalmi Orsolya	9. A	Konczné Végh Leona
14. h.	Lengyel László	9. A	
15. h.	Krómer Péter	9. A	

10. évfolyam

1. h.	Lukucz Balázs	10. A	<i>tanáruk:</i>
2. h.	Csócsics Máté	10. A	Koncz István
3. h.	Spisák Tamás	10. A	<i>tanára:</i> Paluskáné Muri Erika
4. h.	Farkas Péter	10. A	<i>tanáruk:</i>
5. h.	Debrőczki Edit	10. A	Koncz István
6. h.	Sikolya Kinga	10. A	<i>tanára:</i> Paluskáné Muri Erika
7. h.	Baranyi Beáta	10. A	<i>tanára:</i> Koncz István
11. h.	Varga Gergely	10. A	<i>tanára:</i> Paluskáné Muri Erika
12. h.	Maga Dávid	10. A	<i>tanára:</i> Koncz István
13. h.	Szokol Patrícia	10. A	<i>tanára:</i> Paluskáné Muri Erika

11. évfolyam

1. h.	Balogh László	11. A	<i>tanára:</i> Háhn Ferenc
2. h.	Szalaga Ágota	11. A	<i>tanára:</i> Hamvasné Balogh Anikó

3. h.	Halász Zsolt	11. A	<i>tanára:</i> Háhn Ferenc
4. h.	Virga Gábor	11. A	<i>tanáruk:</i>
5. h.	Papp Dávid Zoltán	11. A	Hamvasné Balogh Anikó
10. h.	Támba Miklós	11. A	
11. h.	Czene Gábor	11. A	<i>tanára:</i> Háhn Ferenc

12. évfolyam

3. h.	Opre Judit	12. A	<i>tanáruk:</i>
7. h.	Szatmári Péter	12. A	Koncz István
9. h.	File Marianna	12. A	<i>tanáruk:</i>
10. h.	Bencze Zoltán	12. A	Konczné Végh Leona

USA Tesztverseny

8. évfolyam

8. h.	Huszár Edit	8. D	<i>tanára:</i> Paluskáné Muri Erika
-------	-------------	------	-------------------------------------

9-10. évfolyam

1. h.	Polányi Bence	9. C	<i>tanáruk:</i>
2. h.	Zsíros Gergő	9. C	File Attiláné
3. h.	Bencze Gabriella	9. C	
5. h.	Kórik Zoltán	9. A	<i>tanára:</i> Tóth István
6. h.	Lukucz Balázs	10. A	<i>tanára:</i> Koncz István
8. h.	Szőköl Borbála	9. A	<i>tanára:</i> Konczné Végh Leona
9. h.	Csócsics Máté	10. A	<i>tanára:</i> Koncz István

11-12. évfolyam

2. h.	Vass Viktor	12. D	<i>tanáruk:</i>
4. h.	Héri István	12. D	Dr. Molnár Zoltán
5. h.	Szalaga Ágota	11. A	<i>tanára:</i> Hamvasné Balogh Anikó
6. h.	Szatmári Péter	12. A	<i>tanára:</i> Koncz István
7. h.	File Marianna	12. A	<i>tanára:</i> Konczné Végh Leona
9. h.	Támba Miklós	11. A	<i>tanára:</i> Hamvasné Balogh Anikó

Kabay János Biológia Verseny

Döntőbe jutott és ott:

Alapórában

7. h.	Rozgonyi Judit	11. C	<i>tanáruk:</i>
11. h.	Udvari Attila	11. C	Gergely Tibor

Biológia tagozat

1. h.	Imre Ruben	11. B	<i>tanáruk:</i>
1. h.	Raizer György	11. B	Sallai Judit
2. h.	Sütő Zoltán	11. B	
3. h.	Kocsis Ivett	11. b	

Gregor Mendel Genetika Verseny

Döntőbe jutott és ott:

Alapórában

2. h.	Kormos Eszter	12. d	<i>tanára:</i> Vad Mária
4. h.	Máté Julianna	12. A	<i>tanára:</i> Gergely Tibor
5. h.	Tarcsay Ákos	12. D	<i>tanára:</i> Vad Mária

Biológia tagozat

1. h.	Dojcsák Nikoletta	12. B	<i>tanáruk:</i>
2. h.	Komonyi Éva	12. B	Gergely Tibor
3. h.	Radnay Zita Brigitta	12. B	

Kölcsey Ferenc Megyei Vers- és Prózamondó Találkozó

Döntőjébe jutott:

Gergely Katalin	11. C	<i>tanáruk:</i>
Sinka Fruzsina	11. C	Dr. Durucz Istvánné
Szabó Kornélia	10. D	

Rákóczi Szabadságharc és Kora Történelmi Vetélkedőn

Csapatversenyen

1. h.	Kujbus Éva	11. A	
	Szalaga Ágota	11. A	
	Virga Gábor	11. A	
	Szerényi Szabolcs	11. A	<i>tanára:</i> Tóth Imre

Észak-Rajna Westfalia Tartomány Által Meghirdetett Német Verseny

Pályamunkájával különdíjat nyert

Répási Éva	9. C	<i>tanáruk:</i>
Trencsényi Márton	9. C	Barabásné dr. Deme Zsuzsa

Megyei Német Szavalóverseny

2. h.	Sajben Eszter	11. D	<i>tanára:</i> Barabásné dr. Deme Zsuzsa
3. h.	Szalma Enikő	10. A	<i>tanára:</i> Biczóné Hajzer Ilona

Háromhetes németországi ösztöndíjat nyert

Szalaga Ágota	11. A	<i>tanára:</i> Szegedi Erzsébet
---------------	-------	---------------------------------

Kéthetes németországi ösztöndíjat nyert

Szoboszlai Kitti	11. D	<i>tanára:</i> Barabásné dr. Deme Zsuzsa
------------------	-------	--

Sporteredmények 2002/2003

2002.09.19-24. Városi Atlétikai Diákolimpia

1. Azizján Irina	9.b	100m	VI.kcs.	= 13.9mp
		200m		= 29.5
File Mariann	12.a	400m	VI.kcs.	= 84.5
Csekk Timea	12.c	1500m	VI.kcs.	= 5:39.9
Lukucz Balázs	10.a	3000m	V.	= 11:44.5
Vámosi Róbert	12.b	diszkosz	VI.	= 47.52m

Leány magasugró csapat = 122.5cm

(Székely Zsófia 9.d, Nánási Regina 11.c, Pataki Hajnalka 11.c, Biacs Viktória 11.c)

Fiú távolugró csapat = 520cm

(Spisák Tamás 10.a, Petraskó Szabolcs 10.b, Dávid Zoltán 11.a, Márkus Tibor 12.c, Bakosi Balázs 12.c)

2. Opre Judit	12.a	200m	VI.kcs	= 35.1mp
Liskány Krisztina	9.c	1500m	V.	= 5:46.6
Dobány Máté	10.a	100m	V.	= 11.7
Fábián Tamás	9.d	1500m	V.	= 5:02.5
Lakatos István	10.b	magas	V.	= 155cm
Bakosi Balázs	12.c	távol	VI.	= 607

Fiú magasugró csapat = 151cm

(Lakatos István 10.b, Spinyhért Balázs 12.c, Márkus Tibor 12.c, Petraskó Szabolcs 10.b, Bakosi Balázs 12.c)

3. Sinka Fruzsina	11.c	100m gát	V.kcs	= 21.3mp
Barta Erika	12.a	1500m	VI.	= 6:46.1
Nánási Regina	11.c	magas	VI.	= 130cm
Márkus Tibor	12.c	100m	VI.	= 12.1mp

Megyei Ügyességi Csapatbajnokság

1. *Leány magasugró csapat* = 136.25cm

(Raska Katalin 9.d, Székely Zsófia 9.d, Nánási Regina 11.c, Sinka Fruzsina 11.c, Biacs Viktória 11.c)

2. *Fiú magasugró csapat* = 162.5cm

(Lakatos István 10.b, Spinyhért Balázs 12.c, Márkus Tibor 12.c, Petraskó Szabolcs 10.b, Bakosi Balázs 12.c)

Fiú diszkoszvető csapat = 27.06m

(Zsoldos Máté 10.a Bencze Zoltán 12.a Vámosi Norbert 11.c Vámosi Róbert 12.b)

3. *Fiú távolugró csapat* = 536cm
 (Spisák Tamás 10.a Dávid Zoltán 11.a Márkus Tibor 12.c Petraskó Szabolcs 10.b Bakosi Balázs 12.c)
- Fiú súlylökő csapat* = 10.11m
 (Zsoldos Máté 10.a Bencze Zoltán 12.a Vámosi Norbert 11.c Vámosi Róbert 12.b)
- Fiú IV. kcs-os kislabdahajító csapat* =50.00m
 (Petics István, Erdei Gábor, Berta Csaba, Makrai Márton, Tóth Bernárd = 8.d)

2002.10.03. Rucanor Kupa

100m	Azizján Irina	13.9	Dobány Máté	11.8
400m	Liskány Krisztina	74.4	Dávid Zoltán	52.1
1500m	Csekk Timea	5:37.7	Lukucz Balázs	5:18.1
Gátfutás	Sinka Fruzsina	19.7	Lakatos István	17.9
Magas	Biacs Viktória	135	Petraskó Szabolcs	160
Távol	Pataki Hajnalka	359	Bakosi Balázs	625
Súlylökés	Pásztor Mariann	8.14	Vámosi Norbert	11.70
Gerelyhajítás	Székely Zsófia	23.88	Vámosi Róbert	36.32
4x100m	(Pataki Hajnalka, Nánási Regina, Szerényi Nikolett, Azizján Irina)	59.9	(Dobány Máté, Dávid Zoltán, Márkus Tibor, Bakosi Balázs)	45.4
4x400m	(Sinka Frizsina, Liskány Krisztina, Gaszó Dorottya, Csekk Timea)	5:11.9	(Spisák Tamás, Fábián Tamás Virga Gábor, Markos Gábor)	4:03.6
Összesítésben:	3.	53pont	2.	63pont

2002.10.14 Futó Csapatbajnokság

100m	Szerényi Nikolett	14.6	Dobány Máté	11.8
	Biacs Viktória	14.4	Zsukk István	12.6
200m	Sinka Fruzsina	34.6	Petraskó Szabolcs	25.8
	Azizján Irina	29.0	Bakosi Balázs	24.5
400m	Sztankovics Eszter	76.3	Spisák Tamás	61.3
	File Mariann	87.5	Márkus Tibor	60.5
800m	Liskány Krisztina	2:50.1	Bálint Márton	2:25.0
	Csekk Timea	2:44.5	Virga Gábor	2:28.8
1500m			Fábián Tamás	4:53.8
			Markos Gábor	5:17.8
3000m			Szakács Milán	11:08.6
			Lukucz Balázs	11:46.4
4x100m	(Biacs Viktória, Nánási Regina, Szerényi Nikolett, Azizján Irina)	58.9	(Dobány Máté, Dávid Zoltán, Márkus Tibor, Bakosi Balázs)	46.1

4x400m	(Sztankovics Eszter, 5:13.2 Liskány Krisztina, Sinka Fruzsina, Csekk Timea	(Spisák Tamás, 3:55.2 Petraskó Szabolcs, Virga Gábor, Dávid Zoltán)
Összesítésben:	2. 87pont	1. 110pont

2002.09.28. Megyei Duatlon Diákolimpia

1. Sztankovics Eszter	9.b
Szakács Milán	9.c
Csekk Timea	12.c
2. Komlóssy Krisztina	7.d

2002.10.05. Országos Duatlon Diákolimpia-Kunmadaras

4. Csekk Timea	12.c
----------------	------

2002.10.19. Megyei Tájékoztató Futó Diákolimpia

1. Liskány Diána	10.b
2. Liskány Krisztina	9.c

2002.10.26. Országos Tájékoztató Futó Diákolimpia-Eger

4. Liskány Diána	N 16 Rövidtáv
6. Liskány Diána	N 16 Normáltáv
7. Liskány Krisztina	N 14 Rövidtáv

2002.10.24. Megyei Sportlövő Diákolimpia

1. Szamalovits Tamás	9.a	Légpuska	20 lövés 158
3. Molnár Tamás	9.a	Légpuska	40 lövés 349

2002.11.16 Országos Sportlövő Diákolimpia-Budapest

8. Szamalovits Tamás	9.a	Légpuska
5. Csapatban		

2002.11.25. Megyei DST aktív ülése

Dávid Zoltán	11.a	Megyei „Jó tanuló-jó sportoló” címet kapott.
--------------	------	--

2002.12.09. Budapest

Gaiger Lilla 11.c és Mezősi Marina 12.a Magyar Köztársaság „Jó tanuló-jó sportoló” elismerést kapott.

2003.01.22. Országos Atlétikai Középszintű CSB-Budapest

1. Dávid Zoltán	11.a	300m	35.42
-----------------	------	------	-------

2003.01.24. Megyei Sportgála

Sportáguk legjobb utánpótláskorú versenyzői:

Csekk Timea	triathlon
Gaiger Lilla	rádiós tájfutás
Mezősi Marina	karate
Liskány Diána	tájékozódási futás
Ravasz László	sakk
Dávid Zoltán	atlétika

2002.02.08. Megyei Sakk csapat Diákolimpia

1. Fiú csapat	Gál Tamás	12.c
	Ravasz László	10.a
	Kövér Attila	9.a
	Greksza Balázs	8.d
	Bencze Zoltán	12.a
1. Leány csapat	Szoboszlai Kitti	11.d
	Móré Regina	11.c
	Orosz Anikó	9.c
	Martinovszki Fruzsina	7.d

2002.02.22. Megyei egyéni Sakk Diákolimpia

1. Orosz Anikó	9.c	V.kcs
Ravasz László	10.a	V.kcs
Szoboszlai Kitti	11.d.	VI.kcs
Gál Tamás	12.c	VI.kcs

2003.03.03. Megyei Kosárlabda Diákolimpia

3. Leány VI.kcs

Szabó Zsuzsa		Cservényák Dóra	8.d
Lipóczki Krisztina	11.d	Krisztián Györgyi	8.d
Délceg Orsolya	11.d	Szabó Szonja	11.b
Szokol Patrícia	10.a	Baranyi Beáta	10.a
Tiba Gabriella	10.b	Szalma Enikő	10.a

3. Fiú VI.kcs

Spinyhért Balázs	12.c	Ligetfalvi Róbert	10.d
Bakosi Balázs	12.c	Balázs Péter	10.d
Szamos Attila	11.a	Imri Gábor	10.c
Lőrinczi Péter	12.d	Fábián Tamás	9.d
Joó Gergely	11.c	Makrai Márton	8.d
Zsoldos Máté	10.a	Darvasi Péter	11.c
Hajdu Barna	10.d	Lukucz Balázs	10.a
Türk Olivér	10.d		

2003.03.16 Városi Kosárlabda Diákolimpia

3. Fiú IV.kcs

Makrai Márton	8.d	Oláh Dávid	8.d
Erdei Gábor	8.d	Suller Gergő	8.d
Petics István	8.d	Hory Gergely	8.d
Berta Csaba	8.d	Csokonai Ádám	9.a
Tóth Bernárd	8.d	Balla Gergely	9.a
Horváth Tibor	8.d	Mészáros István	9.a

2003.03.24. Városi Mezeifutó Diákolimpia

1. Csekk Timea 12.c VI.kcs leány
VI.kcs. leány csapat
(Csekk Timea, Gaiger Lilla, Barta Erika, File Mariann)
2. Gaiger Lilla 11.c VI.kcs leány
V.kcs. fiú csapat
(Bálint Márton, Spisák Tamás, Lukucz Balázs, Dobány Máté)
3. Barta Erika 12.a VI.kcs.leány

2003.03.28.Megyei Mezeifutó Diákolimpia

1. Csekk Timea 12.c VI.kcs.
Leány VI.kcs. csapat
(Csekk Timea, Gaiger Lilla, Barta Erika, Opre Judit, File Mariann)
2. Gaiger Lilla 11.c VI.kcs
Fiú V.kcs. csapat
(Szakács Milán, Bálint Márton, Lukucz Balázs, Spisák Tamás, Fábíán Tamás)

2003.03.29. Országos Karate Diákolimpia-Veszprém

1. Mezősi Marina 12.a Junior leány 60kg

2003.04.10. Országos Mezeifutó Diákolimpia-Gödöllő

17. Leány VI.kcs. csapat
(Csekk Timea, Gaiger Lilla, Barta Erika, File Mariann, Opre Judit)
29. Fiú V.kcs. csapat
(Fábíán Tamás, Spisák Tamás, Lukucz Balázs, Dobány Máté)

2003.04.24. Városi Atlétikai Diákolimpia

1. Azizján Irina	9.b	100m	VI.kcs.	14.1
		távolugrás		430
Csekk Timea	12.c	1500m	VI.kcs.	5:44.1
		3000m		12:15.0
Opre Judit	12.a	200m	VI.kcs.	32.3
Vámosi Róbert	12.b	diszkoszvetés	VI.kcs.	41.85
2. Biacs Viktória	11.c	100m	VI.kcs.	14.6
Nánási Regina	11.c	200m	VI.kcs.	33.7

3. Gaiger Lilla	11.c	1500m	VI.kcs.	6:52.4
Sinka Fruzsina	11.c	magasugrás	V.kcs.	135
Nánási Regina	11.c	magasugrás	VI.kcs.	135
Liskány Krisztina	9.c	3000m	V.kcs.	13:47.1

2003.04.25-27. Országos Sakk csapat Diákolimpia-Budapest

9. Leány csapat

(Szoboszlai Kitti, Móré Regina, Orosz Anikó, Martinovszky Fruzsina)

11. Fiú csapat

(Gál Tamás, Ravasz László, Kövér Attila, Czuczor Gergely, Greksza Balázs)

2003.05.7-8. Megyei Atlétikai Diákolimpia

1. Biacs Viktória	11.c	100m	VI.kcs.	= 14.4
Csekk Timea	12.c	1500m	VI.Kcs.	= 5:36.9
		3000m	VIkcs.	= 12:12.8
Petraskó Szabolcs	10.b	távolugrás	V.kcs.	= 608
Dávid Zoltán	11.a	400m	VI.kcs.	= 49.4
Bakosi Balázs	12.c	távolugrás	VI.kcs.	= 619
		hármassugrás	VI.kcs.	= 13.27
Vámosi Róbert	12.b	díszkoszvetés	VI.kcs	= 42.24
2. Lakatos István	10.b	110m gát	V.kcs	= 18.0
Dávid Zoltán	11.a	100m	VI.kcs.	= 11.0
		200m		=21.8
<i>Fiú</i>		4x100m		45.4
(Dobány Máté, Dávid Zoltán, Márkus Tibor, Bakosi Balázs)				
<i>Fiú</i>		4x400m		3:43.9
(Spisák Tamás, Bálint Márton, Dobány Máté, Dávid Zoltán)				
3. Sinka Fruzsina	11.c	100m gát	V.kcs.	= 19.4
Raska Katalin	9.d	gerely	V.kcs.	= 18.41
Petraskó Szabolcs	10.b	hármass	V.kcs.	= 11.88

2003.05.27. Városi Futó Csapatbajnokság

100m	Szalma Enikő	15.5	Dobány Máté	11.5
	Baranyi Beáta	14.5	Márkus Tibor	11.8
200m	Szerényi Nikolett	31.8	Lakatos István	27.0
	Pataki Hajnalka	34.3	Kovács Gergő	32.2
400m	Sztankovics Eszter	81.0	Spisák Tamás	57.3
	Nánási Regina	76.7		
800m	Szigeti Lilla	3:00.8	Vasas Dávid	2:30.0
	Gaiger Lilla	2:55.6	Virga Gábor	2:38.8
1500m			Fábián Tamás	5:05.5
			Markos Gábor	5:58.9

3000m			Lukucz Balázs	12:17.0
			Runyó Máté	13:58
4x100m	(Szalma Enikő, Baranyi Beáta, Szerényi Nikolett, Pataki Hajnalka)	60.2	(Csócsics Máté, Dobány Máté, Márkus Tibor, Petraskó Tibor)	48.0
4x400m	(Sztankovics Eszter, Nánási Regina, Szigeti Lilla, Gaiger Lilla)	5:32.3	(Virga Gábor, Lakatos István, Lukucz Balázs, Spisák Tamás)	4:11.3
Összesítésben:	2.	73pont	3.	89pont

2003.06.6-7. Megyei Kosárlabda Diákolimpia

1. Fiú V.kcs.

Országos Elődöntő

3.	Ligetfalvi Róbert	10.d	Fábián Tamás	9.d
	Hajdu Barna	10.d	Berta Csaba	8.d
	Türk Olivér	10.d	Makrai Márton	8.d
	Balázs Péter	10.d	Csokonai Ádám	9.a
	Joó Gergely	11.c	Lukucz Balázs	10.a
	Zsoldos Máté	10.a	Tajdi Bence	9.a
	Imri Gábor	10.c		

Megyei Kosárlabda Diákolimpia

3. Leány IV.kcs.

Krisztián Györgyi	8.d	Martinovszki Fruzsina	7.d
Füle Judit	8.d	Jenei Dóra	9.d
Csorba Kitti	8.d	Raska Katalin	9.d
Tóth Lujzi	8.d	Székely Zsófia	9.d
Cservenyák Dóra	8.d	Malakuczi Júlia	9.d
Ajtay-Horváth Viola	7.d		

Leány V.kcs.

Martinovszki Fruzsina	7.d	Szokol Patrícia	10.a
Romanko Daniella	9.d	Tiba Gabriella	10.b
Jenei Dóra	9.d	Cservenyák Dóra	8.d
Kék Nikoletta	9.a	Krisztián Györgyi	8.d
Róka Zsófia	9.c	Szabó Szonja	11.b
Lipóczki Krisztina	11.d	Baranyi Beáta	10.a
Délceg Orsolya	11.d	Szalma Enikő	10.a

2003.05.31-06.1. Országos Atlétikai Diákolimpia-Budapest

1. Dávid Zoltán	11.a	400m	VI.kcs.	48.0
5. Vámosi Róbert	12.b	diszkoszvetés	VI.kcs.	40.81
		4x100m		45.14
(Dobány Máté, Dávid Zoltán, Márkus Tibor, Bakosi Balázs)				
6.		4x400m		3:36.41
(Lukucz Balázs, Dobány Máté, Spisák Tamás, Dávid Zoltán)				
7. Bakosi Balázs	12.c	távolugrás	VI.kcs.	622
9. Bakosi Balázs		hármassugrás		13.00

2003.06.5-7. Országos Sakk egyéni Diákolimpia-Budapest

4. Szoboszlai Kitti	11.d	VI.kcs.
9. Ravasz László	10.a	V.kcs.
10. Gál Tamás	12.c	VI.kcs.
16. Orosz Anikó	9.c	V.kcs.

2003.06.6. Megyei Triatlon Diákolimpia

1. Komlóssy Krisztina	7.d	III.kcs.
Szakács Milán	9.c	V.kcs.

Felkészítő tanárok:

Csoba Erika	leány kosárlabda
Kovács Tibor	fiú kosárlabda
Fábián János	atlétika

Az osztályok rangsorolása a tanulmányi eredmények alapján

		Tanulmányi átlag	Kitűnő bizonyítvány év végén
1.	10. C	4,8090	16
2.	6/7. D	4,7876	12
3.	12. A	4,7832	20
4.	12. C	4,7642	9
5.	6/8. D	4,7633	16
6.	6/12. D	4,7378	8
7.	9. A	4,7294	13
8.	11. B	4,7286	22
9.	9. C	4,7087	7
10.	10. A	4,6800	11
11.	9. B	4,6778	7
12.	6/10. D	4,6767	8
13.	11. A	4,6313	9
14.	11. C	4,5701	16
15.	10. B	4,5665	8
16.	12. B	4,5656	6
17.	6/11. D	4,5166	5
18.	6/9. D	4,4837	6

Az iskola tanulmányi átlaga: 4,6785

Kitűnő bizonyítványt kapott tanulók száma: 199

Végzősök érettségi eredményei:

12. D 4,83	12. C 4,61
12. A 4,80	12. B 4,52

A negyedik évfolyam érettségi átlaga: 4,65

A Krúdy Alapítvány kuratóriumának szabályzata, a „Kimagasló tanulmányi munkáért” adható díj odaítélése tárgyában

A „kimagasló tanulmányi munkáért” díjat a Krúdy Gyula Gimnázium tanulója az alábbi feltételek esetén kaphatja meg:

- A) Középiskolai tanulmányai során egy tanuló a díjat egy alkalommal kaphatja meg.
- B) Csak az a tanuló kaphatja meg a díjat, akinek a bizonyítványa középiskolai tanulmányai során minden tanévben eléri a 4,5 átlagot és magatartása legalább jó.
- C) Tantárgyanként a középiskolás évek alatt legföljebb 3 versenyeredmény vehető figyelembe (az állami nyelvvizsga versenyeredménynek számít).
- D) Az a tanuló, aki az OKTV első tíz helyezettje között szerepel – a Nemzetközi Diák-olimpiát is beleértve – automatikusan jogosult a díjra.
- E) A D) pontban foglaltakon kívül tanévenként legföljebb 3 db díj adható ki.

A jelöltek besorolásának szempontjai: kategóriánként az elért legmagasabb pontszám számít.

I. csoport (az OKTV 11-12. évfolyam, ill. Nemzetközi Diákolimpia)

- 11-20. helyezés 60 pont
- döntőbe jutás 40 pont
- második fordulóra jutás 20 pont

A kétfordulós versenyek esetén a döntőbe jutásnak a második fordulóra jutás, második fordulóra jutásnak a második fordulóra továbbítás felel meg.

II. csoport (az OKTV-t helyettesítő versenyek - 7-8-9-10. évfolyam)

- országos 1-3. helyezés 60 pont
- 4-10. helyezés 45 pont
- döntőbe jutás 30 pont

III. csoport (egyébb országos kiírású ill. nemzetközi versenyek – a díj nem azonos a helyezéssel)

- 1-3. hely 40 pont
- 4-10. hely 30 pont
- döntőbe jutás 20 pont

IV. csoport (megyei, ill. területi kiírású versenyek)

- 1-3. hely 20 pont
- 4-10. hely 10 pont

V csoport (állami nyelvvizsgák)

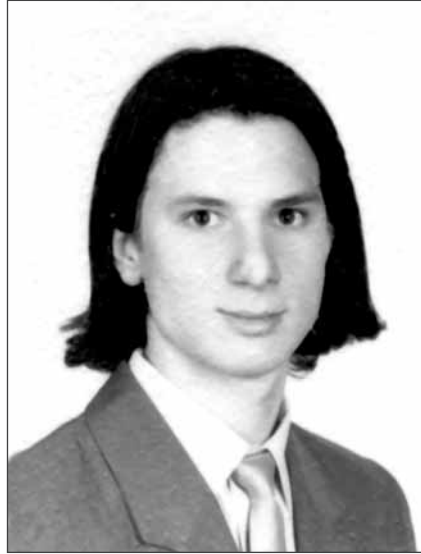
- felsőfokú, „C” típusú 60 pont
- középfokú „C” típusú 20 pont

Pontazonosság esetén az I-IV. csoportba tartozó helyezés dönt.
Nyíregyháza, 1999. november 4.

Krúdy Alapítvány Kuratóriuma

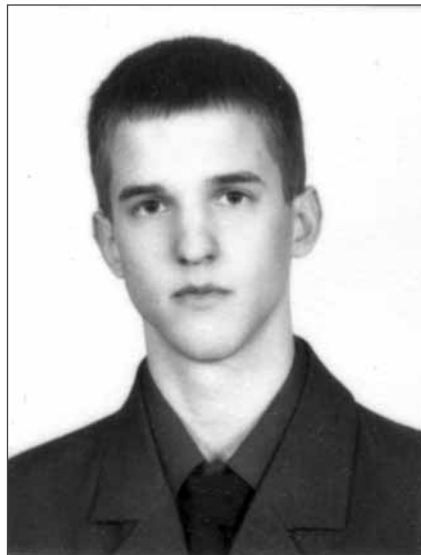
Kormos Eszter 12. D
Krúdy Alapítvány kitüntetettje
„Kimagasló tanulmányi munkáért”

Tarcsay Ákos 12. D
Krúdy Alapítvány kitüntetettje
„Kimagasló tanulmányi munkáért”

Vass Viktor 12. D
Krúdy Alapítvány kitüntetettje
„Kimagasló tanulmányi munkáért”

Szatmári Péter 12. A
Krúdy Alapítvány kitüntetettje
„Kimagasló tanulmányi munkáért”

Varga Csaba 12. A
Krúdy Alapítvány kitüntetettje
„Kimagasló tanulmányi munkáért”

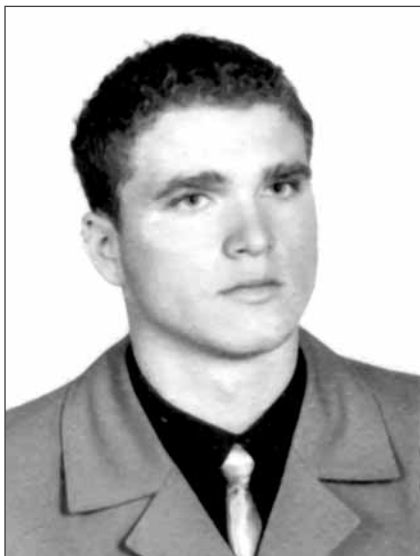
Csekk Tímea 12. C
Krúdy Sportalapítvány kitüntetettje
„Kimagasló sportmunkáért”

Spinyhért Balázs 12. C
Krúdy Sportalapítvány kitüntetettje
„Kimagasló sportmunkáért”

Mezősi Marina 12. A
Krúdy Sportalapítvány kitüntetettje
„Kimagasló sportmunkáért”
A Magyar Köztársaság „Jó tanuló-jó sportoló”-ja

Vámosi Róbert 12.B
Krúdy Sportalapítvány kitüntetettje
„Kimagasló sportmunkáért”

Gergely Katalin 11. C
Kazinczy-érmes

Gaiger Lilla 11. C
A Magyar Köztársaság
„Jó tanuló-jó sportoló”-ja

Dávid Zoltán 11. A
Megyei „Jó tanuló-jó sportoló”

Harmadikos búcsúztató

Kedves ballagó diáktársaim!

Harmadikosként arra kértek, hogy az évfolyam és az ittmaradó diákok nevében búcsúzzak el tőletek. Nincs elég tapasztalatom ahhoz, hogy nagy szavakat mondjak, az életről beszéljek a nálam idősebbeknek, vagy az előttek álló nagy próbatételekkel riogassalak benneteket, de azt hiszem, már eléggé félték tőle.

Résztvettetek már kívülállóként jónéhány ballagáson, ismeritek az egész rituálét, tudjátok mikor csendülnek fel az énekkar búcsúztató dallamai, mikor tűzik fel a virágot az elsősök, mikor kapjátok meg a tarisznyát, mikor adják át a zászlót. Most ez mégis más. Ti vagytok az ünnepeltek, értetek vállalták a kisebbek a virágszerzés izgalmas pillanatait, és sokszor kockázatos mutatványait, nektek gyakorolt az alkalmi zenekar, a ti tiszteletetekre törték a fejüket a beszédírók, miattatok vásároltak új ruhát, szép csokrokat a szülők, rokonok, barátok.

A búcsúzás szele már minket is megcsapott. A feladataink is ehhez közelítettek: elsöben csak a bejáratot díszíthettük fel, utána már beengedtek az iskolába, mert a lépcsőt bízták ránk, és most már egy egész termet öltöztettünk virágba olyan szépen, ahogyan jövőre mi is elvárjuk.

Furcsa érzés lehet, amit ti ott középen az iskola előtt felsorakozva átéltek, óriási csokrokkal és persze krúdys blúzban állva, amit minél többször veszünk fel, annál inkább megbékélünk vele. Hogy mi kavarg bennetek, nem tudom, talán örültök, hogy végre vége, de közben rossz, hogy már vége. A négy illetve hat év ezernyi emléképe egymás után villan fel.

Felvettek benneteket a „nagy” Krúdyba! Túléltétek a verébtábor „iszonyatos” fáradalmait, majd a verébatávon is bebizonyítottátok, akár rappelve is, hogy méltán lettetek az iskola diákjai. Egyik krúdys buli után a másik, harmadik, ötödik, tizedik ... hú, sokadik! Visszatekintve, hogy elrepült ez a pár év, pedig egy-egy órán milyen lassan vánszorgott az idő. 24 órás kosármecsek: szurkolás, dobálgatás, játszadozás, a meccsek végén baráti kézfogás, összeborulás. Rengeteg emléket visztek magatokkal a szalagavatóról, a zajos, az egész iskola táncolási kedvét felkeltő próbákról, a gyönyörű ruhakölteményekről. Túlvagytok a szerénád néha fals hangzású, de a közösséget erősítő éjszakába nyúló élményén. És még megannyi emlékezetes pillanatot őriztek, titkokat is, melyeknek csak néhányan voltak beavatottjai. Kísér talán néhány iskolaszagú szép nap emléke is. A csüggedéseken átsegítő baráti mosolyok, egy-egy emberséges tanári gesztus, kamaszkorod e falakhoz kötődő élményei veled maradnak.

Kölcsey Ferenc is úgy gondolta, hogy

„Nincs szebb kora az emberiségnek
Mint az első ifjúság évei.
Azon láncok, melyek ekkor köttetnek,
Nem szakadnak el örökké,
Mert nem a világban kerestünk még ekkor barátokat,
Hanem barátainkban leltük fel az egész világot.”

Kívánom, hogy barátságosan fogadjon benneteket a kinyíló új világ is. Nem engedünk el titeket üres kézzel. Fogadjátok szeretettel a vándorútra indító tarisznyát, benne az útrabocsátó, de mindig visszaváró alma mater képével.

Szoboszlai Kitti 6/V.

6/VI.

Emléktöredék a 6/VI-tól

Mit jelentett a 6/VI számára ez a hat év? Nos erről kellene szólnia ennek a cikknek. Ezzel csak egy probléma van: arra, hogy minden fontosabb és emlékezetesebb dolgot leírjunk, ez az egész könyv kevés lenne, hát még egy-két oldal. Így hát a teljesség igénye nélkül emlékezzünk, mi is történt ebben a hat évben! Nos az első két év az új atmoszféra megszokásával, a „felőtt” diáktársak csodálásával és a folyosón való kergetőzéssel telt, közben a tanulást lassacskán elfelejtettük, így sikerült helyünket biztosítani a tanulmányi táblázat legvégén. Ugyanakkor rendszeren adtunk munkát Feri bácsinak, hiszen állandó délutáni feladatává vált, hogy az iskolatejes dobozokat az ablakunk alól összeszedesse. De vajon ennyire rosszak voltunk, vagy ez csak a látszat volt? Bár erről nem tudunk páratlanul ítélni, mégis ha egy műsort kellett szervezni, mi voltunk az első osztály, aki jelentkezett, és néhány nappal később nagyon színvonalas műsort tudtunk felmutatni. Ekkor újították az iskolát is, és sikerült a munkás bácsiktól az élet nagy bölcsességét eltanulnunk. A 6/II-es évben igazolt el tőlünk az első játékos, de nem ő lesz az egyetlen. Mi vagyunk az utolsó osztály, akinek minden második év végén vizsgát kellett tenni, amire ekkor még éjt nappallá téve tanultunk, és idegesen remegő térdekkel ültünk be, minden ajakról sűrűn hangzottak el a „nem tudok semmit” és a „Csak ezt ússzam meg” kijelentések, persze a végén mindenki mosolygó arccal indult haza. A 6/III-as év a történelemtanulás körül forgott, ugyanis ekkor kaptunk egy történezszt, aki megtanította velünk, hogy kell egyik óráról a másikkra egész könyveket megtanulni. Ebben az évben csatlakozott hozzánk egy új osztálytársunk, aki még azóta is a Krúdy padjait kopatja (bár sajnos, már nem a mi osztályunkban). Valamint ekkor kellett akaratum ellenére felvenni a második nyelvet, Ó, azok a csodálatos német szavak és kifejezések és kimondhatatlan dolgok. Ekkor kezdett bennünk megfogalmazódni hat éves pályafutásunk egyik legnagyobb bölcsessége: „A kettes a legjobb jegy, attól már csak szebb van”. És máris elérkeztünk a következő évhez, ekkor hagyott el bennünket újra egy osztálytársunk. Év végén a vizsgához már egyáltalán nem úgy álltunk, mint két évvel azelőtti önmagunk, és míg 6/II-ben mindenki azért izgult, hogy meglegyen az ötös, most a „Csak menjek át, nekem tökéletes a kettes” mondatot hallhatta egy külső szemlélő mindenkitől, aki éppen neve hallatára a terem felé vette az irányt, kazalnyi könyvet a kezében tartva „hátha van bennük valami használható”. A harmadikos évünk már a fakt választás és a továbbtanulás gondolata körül forgott, de ekkor még csak nevtünk azokon a negyedikeseken, akik mondták, hogy szívesen cserélnének velünk. Mi akkor még nem hittünk nekik, de most már mindenki tudja: igazuk volt. Az utolsó évünk pedig úgy elrepült, mintha soha nem is lett volna, de olyan mély nyomokat hagyott, amelyekre valószínűleg mindig emlékezni fogunk. Az első néhány hét a szalagavató jegyében telt, ez volt az az időszak, ami úgy összekovácsolta az osztályt, amennyire soha nem gondoltuk volna, hogy lehetséges. Már félévre riadtunk fel a szalagunkat viselve, de nem volt időnk gondolkodni, hiszen mindenki az OFI legújabb kiadványát olvasgatva gondolkodott a továbbtanuláson. És most már itt vagyunk néhány nappal a szerenád, az érettségi és a felvételi előtt, lehet, hogy életünk utolsó önfeledt, fiatal és boldog napjait töltve, és egyre többet gondolkodunk a nagy kérdésen: **mi lesz ezután?**

Bodó Gergely

12.A

Kinyílik a világ

Ajajj!! Nem akarózik megírni ezt a búcsú-fogalmazást! Félek. Elöntenek az érzések. Félek megállni a nagy rohanásban. Ja, hogy a ballagás? Persze, minden oké! A szerenáddal is. Minden szervezett... azt hiszem... Miért ilyesmire gondolok? Pár nap és... ott ülök majd... a krúdys blúzomban... és írom, írom, írom... Görcsbe rándul a gyomrom!

Ezek is lehetnének egy negyedéves gondolatai valahol a nagyvilágban. Ki tudja, miért nem merünk mélyebben belegondolni? Nehéz szavakba önteni az összetett érzéseket, gondolatokat, amelyek negyven, sőt nem is negyven, hanem talán négyezer, négy millió diák fejében kavarnak. Boldogság, erő, fiatalság: ez jellemez mindannyiunkat. Kinyílik a világ előttünk, fel sem fogható igazán, milyen nagy dolog ez. Mi mind más és más reményekkel, félelmekkel, gondolatokkal állunk majd ott a ballagás napján, az érettségi vizsgákon. Önálló, a felnőttkor küszöbére lépő emberek vagyunk, mégis most, talán utoljára életünkben közösséget, összetartást, egységet is jelentünk egymásnak. Magunkat látjuk a másik szemébe nézve.

Úgy gondoljuk, később, visszatekintve ezekre az évekre, egy önfeledt, szabad emlék-pillanattá változik ez a négy év. Visszatérhetünk-e még egyszer mai önmagunkhoz? Ha emlékezünk, és emlékeznek ránk, találkozhatunk még a múlttal. Így búcsúzik a viszontlátás reményében a 12.A OSZTÁLY

Jócsák Éva

12.B

Búcsú-variációk

I.

A 4 év túl hosszú, és túl eseménydús ahhoz, hogy néhány sorban mindent elmondhassunk róla, amit szeretnénk. Tulajdonképpen még véget sem ért, olyan eleven, olyan friss, olyan élő még minden egyes pillanata. Az összes kirándulás, nevetésbe vagy éppen bosszankodásba fuladt óra, az összes kétségbeesésünk, reményünk, örömünk és csalódásunk, vonaton, „tanyabuszon”, biciklin, hajnalban, reggel, délben vagy este, ünneplősen vagy nyakig krétaporban úszva eltöltött perc itt van még köztünk. Az emlékek megszépítő tisztítótüzeiben égnek, a füst pedig csak kering, kavargog, örvénylik körülöttünk... Ott vagyunk mi is még ebben a füstben, benne élünk – és az is bennünk él. Csípi a szemünket, könnyezünk, de ezek már az öröm könnyei. Az öröme, hogy mi, harmincnégyen, „megfogyva, bár törve nem” – befejeztük!

Megküzdöttünk érte, velünk is megküzdöttek sokan – bár biológia iránt rajongókként ezt éppen a nem kifejezetten erősségünknek számító számok nyelvén fogalmazzuk meg:

- 1, mint osztály
- 2, mint osztályfőnök
- 3, mint törtanár
- 4, mint tanév
- 5, mint némettanár
- 6, mint angoltanár
- 7, mint bioszkönyv
- 8, mint szenvedő fotószintetizáló lény
- 9, mint már nem szenvedő kívülről-belülről is alaposan tanulmányozott 2, 4 vagy többlábú
- 10, mint szemüveges
- 11, mint fiú
- 12, mint tantárgy
- 13, mint péntek
- 14, mint veréblétünk kora
- 15, mint 1. B
- 16, mint 2. B
- 17, mint 3. B
- 18, mint 4.B
- 19, mint 1 híján 20, mint 2 éves osztálytalálkozó, ameddig persze el kell jutnunk, és majd ott folytatjuk a számolást.

De közben nem feledkezünk meg a legfontosabb számról, amely végigkísérte az összes többit is, és amelyik csak nagyon kevéssel osztható: ez pedig a 34.

Giba Ágnes

* * *

II.

„Egyszer véget ér a lázas ifjúság, / Egyszer nélkülünk megy a vonat tovább” – énekeltük te-li torokból a szerenád alkalmával tanárainknak. S bizony, már négy éve (el se hisszük!), hogy ide kerültünk, hogy a Víg Gyermekkor állomásán felszálltunk arra a bizonyos vonatra, amelynek mozdonyán cifra betűkkel díszelgett: Krúdy Gyula Gimnázium. E vonat hamarosan a vég-állomásra ér, ahol a jól ismert szignál után felbúg a monoton hangosbemondó: Köszöntjük utasainkat a NAGYBETŰS ÉLET-ben! Eddig szólt a jegyünk, amelyből sajnos nem lehetett me-nnettértit váltani (pedig sokszor olyan jó lenne visszamenni!...), éppen ezért érdemes volt a kirándulás minden percét hasznosan tölteni. Olyan dolgokat láttunk, tapasztaltunk, ismertünk, szerettünk meg, amelyek biztos alapul szolgálnak, hogy a továbbiakban rájuk építközhes-sünk; életreszóló barátságok kötöttek. Tanáraink igyekeztek átmenteni belénk mindazon értékeket, amelyekre napjaink kusza világában szükségünk lehet. Azt hiszem, bátran mondhatom mind-annyiunk nevében: jó volt krúdysnak lenni! Jó volt ezt az időt együtt tölteni, együtt sírni, nevet-ni, izgulni, túrni, vitázni, összeveszni, kibékülni, megbocsátani! Az élet volt ez is, csak kicsi-ben. És most közeledünk a célhoz, megérkezünk „a nagy pályaudvarra”, ahonnan hamarosan számtalan sínpáron, számtalan irányba utazunk tovább. Mégis szívünk egy zsebecskéjében ott lapul majd a Krúdy Expresszre váltott, szép emlékeket idéző jegy, s bár a vonat a fenti dal sze-rint nélkülünk megy tovább, azért reméljük még sok utasa lesz a vén gőzösnek. Bon voyage!

Kőrösi József

12. C

Krúdysok voltunk, vagyunk, maradunk

1999 szeptemberében 36 „kölyköscke” lépett be folyamatosan épülő és szépülő iskolánk kapuján, s most 2003 májusában 36 felnőtt-palánta lép majd ki rajta. Közben egy osztály letűnt, akik ha nem is mindig értettek egyet, egyként tudtak cselekedni.

S miközben „a pillanatok zörögve elvonultak” a szurdokpüspöki verébtábor mindenhol ott lenni, és mindent tudni akaró kisdíákjai a NAGYBETŰS életbe kilépni készülő felnőttekké értek. Bár az igazi megmérettetések még váratnak magukra, sikerült már megmutatnunk érettségünk néhány szikráját. Gondoljunk csak a szalagavató jókedvben hömpölygő cigánytáncára, az élet értelmét kutató színpadra vitt filozofálgatásra, vagy a sötétben lidércfényként felsejlő testekre, kezekre és lábakra!

Ez mind a 12. C és az értük anyáskodva aggódó osztályfőnökünk „alkotása”, s még azoké, akik közben tehetségükkel, türelmükkel egyengették utunkat. Ezt köszönjük nekik. Köszönet tanárainknak, kik oly nagy türelemmel tanították nekünk a jót, s bátorítottak, ha elbizonytalanodtak lépéseink. S köszönet szüleinknek, kik átsegítve minket a gimis évek nehézségein, most velünk, értünk izgulnak.

Legszebb diákéveink alatt barátságok, szerelmek születtek, sok mindent tanultunk a tudományokról, az életről, egymástól és egymásról. Ballagó vendiákként tudjuk és érezzük, mit jelent krúdysnak lenni. Emlékek sora zakatol szívünkben, könnycsepp csillog a szemünkben, ha a 4 évre gondolunk.

Szeptembertől a helyünket mások foglalják el, ahogy mi is új helyeinken a másokét. Ez az élet szigorú rendje. Nehéz elfogadni. Hiányozni fognak még a szürke hétköznapiak, a váratlan dolgozatok is, de leginkább ti, és persze a saját stílusunkra formált osztályterem. A kék háttér, a gyermekarcú csillagok, a tanári asztalról mosolygó napocska, és minden, amiről a most már hallgató 16-os terem és csak mi tudunk.

Évek múlva a bent ülő utódok értetlenül tekintenek majd ránk, és mi hiába keressük a régi légkört. De semmi baj, emlékezetünk őrzi azt, és találkozóinkon félszavakból is felépítjük majd most elhagyott világunkat. Így újra élet zengi be az iskolát, a mi régi és új életünk, akik egymásnak mindig a Krúdy 2003-as C-sei maradunk.

Moravszki Leticia és Bencze Zsuzsa

Negyedikes búcsúzó

Szeretettel köszöntöm a Kedves Szülőket, Tanárainkat, Diáktársaimat és Vendégeinket! Idén is elérkezett az a tavaszi nap, mikor a virágok bontogatják bimbóikat, s mikor itt összegyűlünk egy életszakaszt lezáró búcsúra. Ifjabb diáktársaink korán keltek, s tüsténkedtek, hogy a bimbókat hozzák el nekünk, hogy mi a virág szépségét élvezzük. A szülők előre izgultak már, s mi is kicsit másként ébredtünk ezen a reggelen. Erezzük a levegő bizsergését, s megcsodáltuk a sok-sok virágdísz, amelyik most minket ünnepel. Egy kicsit elmerengtünk...

Az iskola az élet drámai forgószínpada, s nekünk most a leköszönés fájó szerepe jut. Lejátszottuk itt a szerepünket. A kezdetekkor még mindenki ismeretlen és megismerni való volt. Az elmúlt évek során az évfolyam megpezdült, s egyre jobban megismertük egymást, s megtaláltuk a saját arcunkat. Így voltunk igazi zsbongó fiatalok. S elmondhatjuk, hogy szerettünk krúdysok lenni, s iskolába járni, még ha néha csak mellé sikerült is megérkeznünk.

Kinyitottuk a szemünk, hogy besüssön a napfény, s hozza magával az örült világ fejetetejére állított képét. Hisz fiatalon ebben is ragyognak a gyöngyszemek Meg akartuk érezni, mennyit ér a szenvedély, s hol ért véget a határ. Ezen a sөvényekkel tarkított ösvényen megismertük, s magunkba fogadtuk a krúdys szellemet, s már talán mi is részesei vagyunk a varázsnak.

Most, hogy itt lehetünk, nagy köszönettel tartozunk tanárainknak, diáktársainknak, a portás néninek, s mindenkinek azért, hogy kaphattunk egy szeletet a életből s a tudományokból, hogy felnyílhatott a szemünk. Utunk során, ahogy ismeretet gyűjtöttünk lyukas kosarunkba, mindenki megtalálhatta, mit szeret. Mindenből kaptunk valamit, ha csak egy morzsát vagy egy-egy ízt is, de valamit. Nyomokat látunk, melyeket követve, s melyeken elindulva most ágaznak szét útjaink. Vándorként indulunk tovább ki-ki maga útján.

Megyünk, de ami elmúlt, s amit szívünkbe zártunk, örökre itt marad benn. Ez az iskola, ezek a megváltozó falak, s az a sok-sok tovaszállt pillanat. A hosszú átváltozás, s formálódás, a sok-sok maszk alatt. Megtorpanunk s talán meg is rettenünk; megmutatták az ajtót, de nekünk kell bemennünk. Nekünk kell kiállni, kilépni, s megmártózni a nagyvilág fényében. Most pergett le a gimis homokóra, melyet hol siettetni, hol pedig megállítani szerettünk volna. Befejezésül szemünk, s tekintetünk még iskolánkra szegeződik, s keresi benne az elmúlt évek könnyed bohóságát, látja benne a porszemnek tűnő idő múlandóságát. Átsuhan tekintetünk a falakon, s talán a termeinket látjuk, tanárainkat, s mindenkit, akit szerettünk. Erezzük, hogy ide már nem csak az idő köt, hanem a szívünk is, mely újabb erőt vesz, nagyot dobban, s hatalmas lendülettel néz farkasszemet a következő hetek megmértetéseivel.

„Az ember akkor fedezi fel magát, amikor megmérkőzik az akadállyal.” Az akadály, a cél pedig önmagunk legyőzése, a vágy beteljesítése, s álmaink elérése. Az, hogy a bennünk rejlő képességeket a legjobban használjuk fel, s termékeny talajt adjunk nekik. S ehhez mindenkinek sok sikert kívánok!

Most végigjátszottuk a szerepünket az élet drámájának egy felvonásában. Lassan dөcög tovább velünk a Vörös postakocsi, s folytatjuk utunkat a elképzelt ismeretlenbe.

Viszlát Krúdy!

Tarcsay Ákos 6/VI.

A
GIMNÁZIUM
DOLGOZÓI ÉS TANULÓI
A 2002/2003-AS TANÉVBEN

Tantestület

Sallai Judit
ig.
biológia-földrajz

Dr. Szabó
Józsefné
ig.h.
német-ország

Dr. Tóthné
Kéner Beatrix
ig.h.
magyar-történelem

Petrilla
Árpádné
gazd. ig. h.

Ákos
Zsuzsanna
matematika-
fizika-filozófia

Barabásné
dr. Deme Zsuzsa
német-történelem

Berczki
Szilveszterné
német

Biczóné
Hajzer Ilona
német-technika

Birkó
Sándorné
magyar-történelem

Chriszt
Gyula
fizika-kémia

Csoba
Erika
testnevelés

Dobró
Tünde
angol-matematika

Fábrián
János
testnevelés

Farkas
István
testnevelés

File
Attiláné
filozófia-matem.

Gergely
Tibor
biológia-földrajz-
számítástechnika

Hamvasné
Balogh Anikó
matematika-
ábrázoló geometria

Huszti
Györgyné
német-magyar-
ország

Kajatin
Béla
angol-ország

Kalydy
Zsuzsa
könyvtáros

Keresztessy
Takács Mária
matematika-
számítástechnika

Koncz
István
matematika-fizika-
számítástechnika

Konczné
Végh Leona
matematika-fizika

Kovács
Tibor
testnevelés

Dr. Molnár
Zoltán
matematika-fizika

Tantestület

Paluskáné
Muri Erika
matematika-fizika

Oláh
Krisztina
kémia-fizika

Prokob
Ildikó
magyar-történelem

Rák
Tiborné
angol

Répási
Margit
magyar-orosz

Spisák
Krisztina
angol

Szegedi
Erzsébet
német-orosz

Szilágyi
Szilárd
ének

Tar
Ferenc
történelem-földrajz

Tóth
Imre
történelem-földrajz

Tóth
István
matematika-fizika-
számítástechnika

Tóth
Józsefné
magyar-orosz

Tömösváry
Judit
angol

Vad
Mária
biológia-kémia

Vass
Mihályné
angol

Külső óraadók

Balogh
Istvánné
kémia-fizika

Dániel
Péter
rajz-pedagógia

Háhn
Ferenc
matematika-fizika

Holló
Zsuzsa
német

Papp
Sándor
német

Petrilla
Árpád
rajz-technika

Sási
Krisztina
német

Gacsályi
Viktória
pszichológus

Gyermek- és ifjúságvédelmi felelős

Gazdasági és technikai dolgozók

Gazdasági hivatal

Dobos
Mihályné

Filkó
Józsefné

Horváthné
Venczel Ibolya

Nádasy
Csaba

Titkárság

Gondnokság

Berez
Lászlóné

Bodnár
Istvánné

Dóka
Jánosné

Bardi
Józsefné

Bongárné
Bartha Éva

Kakuk
Mihályné

Lovas
Zoltánné

Majoros
Attila

Németh
Károlyné

Nagy
Józsefné

Pataki
Miklós

Rácz
Józsefné

Polyák
Ferenc

Reményi
Lászlóné

Soltész
Ferenc

Szilágyi
Ildikó

Vanczák
Lászlóné

Varga
Tibor Istvánné

Szűcs
Jánosné

Tamás
Mihályné

Virág
Lászlóné

Büfé

Várnagy
Józsefné

Ajtay-Horváth
Viola

Babici
Patrick

Blázsik
Márta

Borbás
Emese Dóra

Cseh
Beáta

Csonka
Réka

Dombrády
Gábor

Erfán
Ágnes

Fehér
Mirjam

Galambos
Ágoston

Gucsá
Magdolna

Gulácsi
Marietta

Kerekes
Nóra Csilla

Komlóssy
Krisztina

Lipták
Attila

Martinovszky
Fruzsina

Melczer
Roland

Nádasi
Máté

Nagy
Mariann

Orosz
István

Paluska
Balázs Márk

Petruska
Hedvig

Pocsai
Csaba

Polányi
Edit

Polonkai
Éva Katalin

Reha
Ágnes

Simon
Eszter

Sylveszter
Ágnes

Szathmári
Eszter

Tóth
Brigitta

Tóth
Dávid

Tóth
Erika

Tóth
Zsófia Hajnalka

Veczán
Éva

Virányi
János

Andó
Gergely

Babicz
Barbara

Berta
Csaba

Borsodi
Brigitta

Cservenyák
Dóra

Csorba
Kitti

Erdei
Gábor

Füle
Judit

Görbedi
Virág

Greksza
Balázs

Hajzer
Gábor Sámuel

Horváth
Tibor Péter

Hory
Gergely

Huszár
Edit

Kára
László

Kerek
Dániel

Krisztyán
Györgyi

Lippai
Zoltán

Makrai
Márton

Móricz
Ákos

Nádasi
Eszter

Nagy
Adrienn

Nagy
Judit

Nevelős
Miklós

Oláh
Dávid

Petics
István

Rácz
István

Sipos
Roland

Suller
Gergő

Svéda
Balázs

Szilvási
Virág Anna

Tóth
Beatrix Lujza

Tóth
Bernárd

Varga
Balázs

Virág
Anita

Alexa
Ildikó

Bartha
Péter

Bihari
Gabriella

Csalami
Krisztina

Cserpák
Tamás

Dávida
Eszter

Fábíán
Tamás

Färber
Eszter

Fekete
Anita

Gagna
Noémi

Heim
Orsolya

Horváth
Lejla

Illés
Gábor

Jenei
Dóra

Juhász
Eszter

Katona
Botond

Kukucska
Patricia

Kulcsár
Gergő

Malakuczi
Júlia

Márkus
Barbara

Nagy
Ádám

Nagy
Emese

Raska
Katalin

Reichert
Dániel

Renyó
Róbert

Romankó
Daniella

Rozs
László

Székely
Zsófia

Szigeti
Lilla

Szilágyi
Ádám

Szőnyi
Zsuzsanna

Takács
Roland

Vágner
Nóra

Bacskai
Balázs

Balla
Gergely Patrik

Bárány
Péter

Czomba
Csaba

Csikai
Barna

Csokonay
Ádám

Deák
László

Goneth
Béla

Hegedűs
Mihály

Járfu
Dávid

Kácsor
Szabolcs

Karsai
Krisztina

Kék
Nikoletta

Koncz
Gábor

Kórik
Zoltán

Kovács
Viktor

Kövér
Attila

Krómer
Péter

Leányvári
Anett

Lengyel
László

Losonczy
Gergő

Mészáros
István

Molnár
Tamás

Nagy
Máté

Pálhalmi
Orsolya

Szamalovits
Tamás Zsolt

Szántó
Judit

Szepesi
Gábor

Szököl
Borbála Nóra

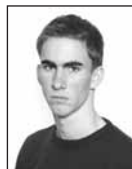
Tajdi
Bence

Tóth
Enikő

Tóth
Péter

Varga
Attila

hiányzik:

Tejfel
György

Ázizján
Irina

Barkaszi
Zsanett

Beregi
Tímea

Bernáth
Réka

Cosma
Nastasia

Csatlós
Emese

Cseh
Tímea

Erdős
Brigitta

Esze
Regina

Farkas
Zsuzsa

Fehér
István

Gerzsenyi
Judit

Hudák
Károly

Kató
Simon

Kiléber
Szilvia

Kiss
Máté

Kozslai
Péter

Molnár
Zsombor

Négyesi
Márk

Németh
Zoltán

Róka
Zsófia Zsuzsa

Sós
Sándor

Székely
Viktória

Szerényi
Nikoletta

Szopkó
Péter

Szpaskij
László

Sztankovics
Eszter

Szűcs
Zsolt Tamás

Takács
Tímea

Tar
Mariann

Tóth
Dorottya

Varga
Ágnes

Vass
Máté

Zákány
Zoltán

Agócs
Éva

Badak
Károly

Bakó
Zsuzsanna

Barkaszi
Tamás

Bencze
Gabriella

Berez
Zsuzsanna

Blázsik
Réka

Bódor
Fruzsina

Czene
Ildikó Adrienn

Czuczor
Zoltán

Fekete
Judit

Göttlínger
Anita

Hegedűs
Ágnes

Jókay
László

Katona
Lilla

Komor
Bence

Koncz
Annamária

Kótyuk
Eszter

Liskány
Krisztina

Losonczy
Tamás

Naményi
Szabina

Orosz
Anikó

Polányi
Bence

Reményi
Emese

Répási
Éva

Szakács
Milán

Szoóh
Gabriella

Tiba
Ágnes

Tóth
Adrienn

Tóth
Zsolt

Törőcsik
Szilvia

Trencsényi
Márton

Zsíros
Gergő Tibor

Bábolnai
PéterBalázs
PéterBálint
MártonBezzegh
DávidBezzegh
RolandCsernák
GabriellaErdélyi
BoglárkaFábri
AttilaGaschitz
ÁgnesGégyény
TiborHajdú
BarnabásHorváth
AriánHorváth
Nikolett KyraHory
DávidKaróczy
CsillaKeller
HenriettaKeresztessy
TündeKocsis
ÁdámKoselák
MihályKoszta
KrisztinaKótyuk
GergelyKödmön
ÉvaKristofori
SzilviaLeővey
KolosLigetfalvi
RóbertMihalik
NoémiNémeth
ViktóriaPalicz
EdinaPazár
RitaRák
BernadettSasvári
FruzsinaSzabó
GergelySzabó
KornéliaSzemcsák
PetraSzöllösi
ÁgnesSzűcs
DóraTóth
AdriennTóth
IstvánTürk
OlivérVass
DávidVaszkun
Gábor

Baranyi
Beáta

Bujdosó
István

Csák
Attila László

Csisztu
Nóra

Csócsics
Máté

Debróczi
Edit

Dobány
Máté

Estók
Tamás

Farkas
László

Farkas
Péter

Fekete
Sándor

Kertész
Gábor

Kis
Éva

Kiss
Zsombor

Kozma
Boglárka

Lukucz
Balázs

Maga
Dávid

Nagy
Orsolya

Nagy
Zoltán

Pálosi
László

Perger
Nóra

Pótor
Zsolt

Ravasz
László

Sikolya
Kinga

Som
János

Spisák
Tamás

Szalma
Enikő

Szita
László

Szitás
Zita

Szokol
Patrícia

Tóth
Ádám

Tóth
József

Varga
Gergely

Veczán
László

Zsoldos
Máté

Ajtay-Horváth
RékaAmbrusz
EszterBalla
SzabolcsBégányi
DánielBéres
EditBögös
ZsuzsannaCsernyik
ViktóriaDomokos
ÉvaEmödi
AndreaFazekas
IlonaFerkó
EnikőGalgóczy
ErikaGazdag
GergőHegedűs
JánosHegedűs
MónikaHollós
EnikőIván
ZsófiaKisgáti
ErikaKiss
GergelyKovács
KrisztinaLakatos
IstvánMátyás
LászlóMolnár
DávidMult
Eszter ÁgnesNagy
Éva LíviaNovotni
OrsolyaPetráskó
Szabolcs IstvánRác
EmeseSomlai
GergelySzabó
GyulaSzabó
JózsefSzilágyi
BoglárkaTiba
GabriellaTisza
ÉvaTürk
Ferenc

Ács
Emese

Apjok
Ágnes

Balogh
Dénes

Bécsi
Gábor

Csoma
Anikó

Dusinszki
Judit

Erdős
Zsuzsa

Fehér
Péter

Formanek
Csenge Zsuzsanna

Fülöp
Angéla

Gergely
Márta

Hidegh
Lajos

Huczik
Henrik

Imri
Gábor

Jakab
Mariann

Kerényi
Edmond

Kocsis
Péter Miklós

Kukta
Ágnes

Lajti
Zsuzsa

Liptai
Zétény

Lukács
Adrienn Anett

Melles
Maximilián

Mészáros
Mária

Nagy
Beáta

Nagy
Éva

Neuzer
Renáta

Petróczy
Anna

Pósch
Katinka

Ratkó
Borbála

Répánszki
Anita

Sipos
Ágnes

Szabolcsi
Ágnes

Szatmári
Timea

Szőke
Ádám László

Takács
Dávid

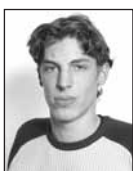
Toldi
Orsolya

Varga
Ádám

Zalatnay
Nóra

Babály
ZsoltBernáth
KingaCzako
ÁgnesCzeglédi
LászlóDélceg
OrsolyaDobány
ZoltánFekete
GáborForgony
MihályFöldesi
BálintGombkötő
KittiHengsperger
KingaJászkovics
BarnaJenei
PetraKiss
ArankaKiss
ErnőKiss
MáriaKovács
AttilaKovács
MarcellKovács
PéterLipóczki
KrisztinaLippai
ZoltánMadai
PéterNormantas
AndreaOrosz
GergőPálóczi
JózsefPólik
AnikóSajben
EszterSzabó
ÉvaSzabó
GabriellaSzoboszlai
KittiVass
ÁgnesZempléni
ZsuzsaZengő
Napsugár

Ádám
Dorotya

Áncsán
Márton

Bacsó
Norbert

Balogh
László

Czene
Gábor

Dávid
Zoltán

Fülöp
Tamás

Görgényi
Éva

Halász
Zsolt

Harangozó
Beáta

Ilku
György

Kákos
Tamás

Kántor
Adrienn

Kernács
János

Koncz
Sándor

Kujbus
Éva

Kun
Zsolt

Lipták
Péter

Makár
János Zénó

Markos
Gábor

Nagy
Gábor

Nagy
Gabriella

Nagykovácsi
Róbert

Papp
Dávid Zoltán

Pék
János Dániel

Szalaga
Ágota

Szamos
Attila

Szerényi
Szabolcs

Szigeti
Pál

Szolnoki
Gergely

Tamba
Miklós

Virga
Gábor

Zajác
János

Zsíros
Róbert

András
PéterBacskai
IldikóBánfi
EdinaDécsi
MelindaDézsi
EdinaDuli
OrsolyaErdős
RenátaFerenczi
TamásHavasi
PéterHuszti
GáborImre
RubenKatona
BernadettKelemen
Emese ÉvaKocsis
IvettKoi
ÁdámKoltai
IldikóKovács
GergőKrámos
BalázsLiskány
DiánaMadár
ZsuzsannaMagyar
Viktória GabriellaMidvicsuk
SándorMohácsi
ZitaMosolygó
ÁgnesOrsovszki
GergelyPáll
ÁgnesPesti
JuditPokoraczki
AdriánRaizer
GyörgyRunyó
MátéSipos
DávidSóvári
ViktóriaSütő
ZoltánSzabó
SzonjaSzabó
ViktóriaSzabó
ZsuzsannaSzopkó
ZsuzsannaTorzsás
Renáta

Baráth
ZoltánBiacs
ViktóriaCzékmann
AttilaCzibere
ViktóriaCsabai
MelindaCsiszér
AnikóDarvasi
PéterDoroscák
ErnaFülesdi
EszterGaál
GabriellaGaiger
LillaGere
AnitaGergely
KatalinGönczi
KatalinHortobágyi
EszterJoó
GergelyKertész
TamásKóroczi
KrisztinaMikulás
EszterMolnár
MihályMóri
ReginaNagy
DénesNánási
ReginaÓnodi
Anikó ErikaParada
AttilaPastrovics
NorbertPataki
HajnalkaPuskás
LászlóRozgonyi
JuditSinka
FruzsinaSzegedi
CsillaSzilágyi
TiborSzoboszlai
BalázsTakács
EnikőTar
AngélaTar
IldikóTóth
RenátaUdvari
AttilaVámosi
NorbertVass
Zsuzsanna

Berez
ÁdámBerzsán
BalázsBodó
GergelyÉles
IstvánGulyás
IstvánHeim
JuditHepp
AttilaHéri
IstvánHorváth
GáborKaróczi
PetraKis
RóbertKiss
BenceKiss
TamásKormos
EszterKovács
KingaLőrinczi
PéterMárton
TamásMolnár
István GergelyMucs
DánielNagy
GáborOrosz
GergelyPapp
PetraPéter
JánosPurgel
BeátaRacskó
DánielRözse
GergelySasvári
AnitaSzilágyi
SzilviaTarcsay
ÁkosVass
EditVass
ViktorZámberi
RolandZborai
Eszter

Andrejkovics
ZoltánBárány
GáborBarta
ErikaBartók
DonátBartus
SzilviaBencze
ZoltánBernáth
RitaBodnár
RékaCzagány
ÁdámDulinszki
DiánaFile
MariannaFucskó
ZoltánHengsperger
TamásJócsák
ÉvaKerényi
NormanKiss
AndrásKoós
AndreaMáté
JuliannaMezősi
MarinaNagy
TiborOpre
JuditPályka
AnettPrill
IstvánSzabó
NóraSzántó
BeatrixSzatmári
PéterTakács
KatalinTatár
IstvánTiba
TiborTóth
Anna PannaTóth
DávidVarga
CsabaVarga
PéterVarga
Zoltán PéterVári
TímeaVecsei
ViktorVillás
ZsuzsaZséder
Attila

Benkőházi
István

Bíró
Edina

Boros
Tünde

Bödi
Katinka

Csepelyi
Adrienn

Darai
Dóra

Dojcsák
Nikoletta

Garai
Edina

Gaszó
Dorottya

Giba
Ágnes

Gincsei
Tamás

Horváth
Gabriella

Imre
Ágnes

Komonyi
Éva

Kovács
István

Kőrösi
József

Major
Gyöngyi

Márton
Éva

Molnár
Csaba Arthur

Molnár
Noémi

Papp
Andrea

Pásztor
Mariann

Radnay
Zita Brigitta

Radócz
Péter

Rutkai
Ibolya

Szabó
Sándor

Szatmári
Bence Árpád

Szilágyi
Melinda

Szmolka
Viktória

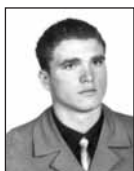
Szűcs
Ádám József

Tóth
Renáta

Turucz
Szabina

Vámosi
Róbert

Zsukk
István

Alexa
Gergő

Bakosi
Balázs

Balogh
Anett

Balogh
Zsolt

Bárkányi
Edina

Bencze
Zsuzsa

Bencsik
Anikó

Benkő
Alíz

Czubók
Tünde

Csekk
Tímea

Csikai
Dániel

Fehér
Bernadett

Gál
Tamás

Göttlinger
György

Groska
Judit

Grunda
Lívía

Kardos
Renáta

Kocsis
Dóra

Kokas
András

Kovács
Judit

Kozák
Zsuzsa

Linzenbold
Edina

Lukács
Gábor

Magyar
Attila

Márkus
Tibor

Molnár
Ádám

Moravszki
Leticia

Orha
Anita

Panyik
Viktória

Pataki
Miklós

Pauwlik
Péter

Spinyhért
Balázs

Szabó
Diána

Szerényi
Erika

Teremi
Tímea

Tóth
Edina

A kiadvány megjelenését támogatta:

DUNAPACK RT.
Nyíregyháza

HVB BANK HUNGARY
Nyíregyháza

ÖRÖKSÉGÜNK KIADÓ BT.
Nyíregyháza

START REHABILITÁCIÓS VÁLLALAT
Nyíregyháza

„... Küzdeni, felragyogni,
győzni a vizen! Ez az élet,
nem az üldögélés a kikötőben!”

Krisz Guna